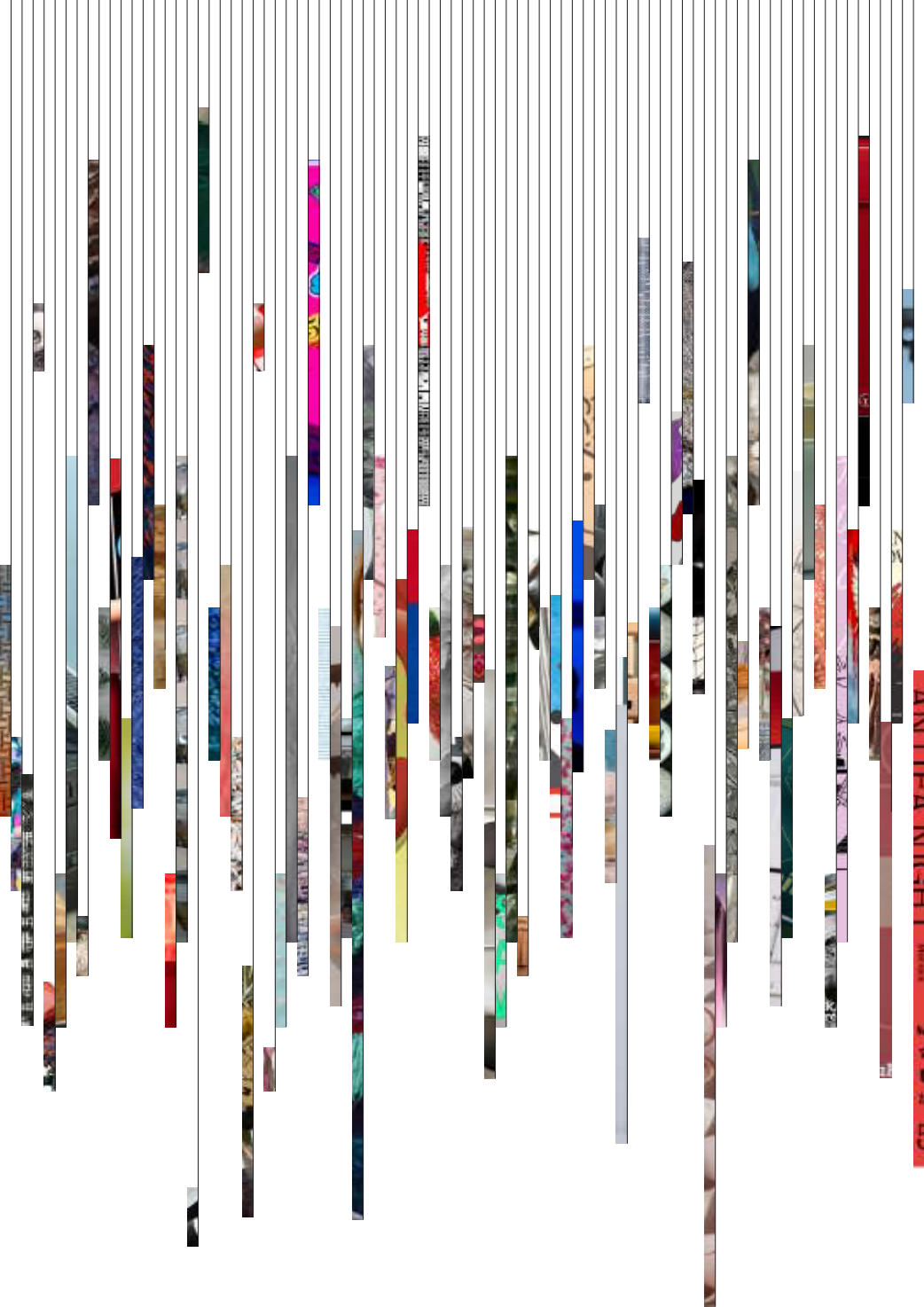

61. ZAGREBAČKI
SALON
PRIMIJEJENIH
UMJETNOSTI
I DIZAJNA

61. ZAGREBAČKI SALON PRIMIJEJENIH UMJETNOSTI I DIZAJNA

Nova energija —

primijenjene umjetnosti i dizajn u
dijalogu s vremenom

1. 7. — 22. 7. 2026.

Nacionalni muzej moderne umjetnosti,
Oktogon,
Ilica 5, Zagreb

3. 7. — 22. 7. 2026.

Muzej Prigorja,
Trg Dragutina Domjanića 5,
Sesvete

6. 7. — 22. 7. 2026.

Galerija Permanenta,
Preradovićeve 44/1,
Zagreb

ULUPUH

MUZEJ PRIGORJA

galerija **permanent**

Af Sveučilište u Zagrebu
Arhitektonski fakultet

PUČKO
OTVORENO
UČILIŠTE
ZAGREB

ARSKOPIJA
printamo nemoguće

EMIEJ
DESIGN BUILD STUDIO

Večernji
list

IMPRESSUM

**61. zagrebački salon primijenjenih
umjetnosti i dizajna**

**Nova energija — primijenjene
umjetnosti i dizajn u dijalogu s
vremenom**

<https://61zagrebackisalon.com/>

1.7. - 22.7.2026.

Nacionalni muzej Moderne
umjetnosti — Oktogon, Ilica 5,
Zagreb
Muzej Prigorja, Trg Dragutina
Domjanića 5, Sesvete
Galerija Permanenta,
Preradovićeva 44/1, Zagreb

ORGANIZATOR

Hrvatska udruga likovnih
umjetnika primijenjenih umjetnosti
— ULUPUH, Preradovićeva 44/1,
Zagreb

RAVNATELJICA SALONA

Ivana Bakal

KUSTOSICE I AUTORICE

KONCEPCIJE

Ksenija Foretić, Maša Štrbac,
Elizabeta Wagner

OCJENJIVAČKI SUD

Koraljka Kovač, Sanjin Mihelić,
Martina Petranović, Antun
Sevšek te kustosice Ksenija
Foretić, Maša Štrbac i Elizabeta
Wagner

OCJENJIVAČKI SUD HRVATSKE SEKCIJE AICA

Ivana Meštrov, Iva Prosoli i Ante
Tonči Vladislavić

Svi radovi odabrani za izlaganje
na Salonu konkuriraju za nagrade
Salona. Članovi stručnih tijela
Salona kao i njihovi bliski srodnici
imaju pravo sudjelovanja na
Salonu, ali izvan konkurencije za
nagrade.

**VIZUALNI IDENTITET SALONA,
LIKOVNI POSTAV IZLOŽBE,
DIZAJN I PRIJELOM KATALOGA**
Design studio Maša Vukmanović
/ Maša Vukmanović, Ana Koruga,
Tamara Petruša

TEHNIČKI POSTAV IZLOŽBE
Osvaldt edt

DIZAJN SVJETLA
Saša Fistrić

MREŽNE STRANICE SALONA
Vedran Sadić

TAJNICE 61. ZAGREBAČKOG SALONA

Ada Kezić, Magdalena Ećimović

URED ULUPUH-A

Ivana Musić, Fani Prodan

VODITELJICA GALERIJE ULUPUH

Iva Supić Janković

POMOĆ U REALIZACIJI

Tiago Freitas i Johanne Roumy
(Francuska), sudionici programa
Erasmus+

PARTNERI

Partneri: Nacionalni muzej
Moderne umjetnosti, Muzej
Prigorja, Arhitektonski fakultet,
Akademija likovnih umjetnosti,
Škola primijenjene umjetnosti
i dizajna, Kolektiv Kvadar, Ars
Kopija d.o.o.

MEDIJSKI POKROVITELJ

Večernji list

ORGANIZACIJSKI ODBOR

Željka Hudolin (Ministarstvo
kulture i medija RH), Filip Miloloža
(Gradski ured za kulturu i civilno
društvo Grada Zagreba), Toma
Plejić (UHA), Ida Blažičko (HDLU),
Upravni odbor ULUPUH-a
u sastavu: Ivana Bakal,
predsjednica organizacijskog
odbora, Ada Kezić, Snježana
Pokos Vujec, Anastazija Debelli,
Branimir Kolarek, Dubravko
Kuhta, Ines Zrnc Gregorina, Iva
Körbler, Janko Belaj, Ljubomir
Mišćević, Marijana Kostelac,
Marijana Županić Benić, Sonja
Turner Fegić

61. zagrebački salon realiziran
je uz financijsku potporu
Ministarstva kulture i medija RH
i Gradskog ureda za kulturu i
civilno društvo Grada Zagreba.

KATALOG

—

NAKLADNIK

ULUPUH — Hrvatska udruga
likovnih umjetnika primijenjenih
umjetnosti

ZA NAKLADNIKA

Ivana Bakal

UREDнице

Ksenija Foretić, Maša Štrbac i
Elizabeta Wagner

AUTORI TEKSTOVA

Ivana Bakal, Ksenija Foretić,
Maša Štrbac, Elizabeta Wagner,
autori izlagači

uvodne

riječi

Umjetnost je naše bogatstvo

Ivana Bakal

RAVNATELJICA SALONA

U svakom gradu postoje zgrade koje nadžive svoju prvotnu namjenu. One ne gube identitet kada promijene funkciju; naprotiv, tek tada počinju govoriti svim svojim slojevima.

Palača Prve hrvatske štedionice, nastala na ideji gospodarskog i kulturnog preporoda Ljudevita Gaja, Dimitrija Demetra i njihovih suvremenika, bila je mjesto povjerenja. U njezine su se zidove polagali kapital, sigurnost i vjera u budućnost. Novac nije bio samo sredstvo razmjene, nego zalag zajedničke vizije — ulaganje u razvoj društva koje je tek gradilo vlastiti identitet.

Njen peti predsjednik Miroslav grof Kulmer i treći ravnatelj Milivoj Crnadak izgradili su ovu palaču po zamisli arhitekta Josipa pl. Vancaša u godinama 1898. i 1899.

Sada se isti prostor otvara drukčijoj vrsti vrijednosti. Banka prestaje biti banka i postaje hram umjetnosti

— Nacionalni muzej moderne umjetnosti. Ono što je nekoć čuvalo materijalnu vrijednost sada prima nemjerljivo: ideje, pitanja, eksperimente, sumnje i imaginaciju. Nekadašnji promet kapitala zamjenjuje kruženje značenja.

I dok se novi muzej priprema za svoju obnovu od potresa, mjesto za svoju najveću nacionalnu izložbu našla je i Hrvatska udruga likovnih umjetnika primijenjenih umjetnosti, odnosno naš ULUPUH koji je već poodmaknuto u svojoj 76. obljetnici od osnutka.

Zato nije ni slučajno da se 61. zagrebački salon primijenjene umjetnosti i dizajna događa upravo ovdje. Primijenjena umjetnost oduvijek je živjela na granici između uporabivoga i autonomnoga, između predmeta koji služi i predmeta koji govori. Dizajn i umjetnički obrt nastaju iz potrebe, ali svoju puninu ostvaruju tek kada nadilaze funkciju. Iz uporabivoga rađa se neuporabivo — ne

Kao da se promijenio sam
pojam bogatstva: ono što se
nekoć zaključavalo zbog svoje
tržišne vrijednosti danas
je izloženo upravo zato što
svoju vrijednost ostvaruje
dijeljenjem, pogledom i
iskustvom.

kao ono „beskorisno“, nego kao prostor slobode, simboličkog viška, estetskog iskustva koje ne možemo svesti na praktičnu svrhu.

U Oktogonu, pod staklenom kupolom koja već više od stoljeća propušta zagrebačko svjetlo, susreću se prošlost i budućnost. Prolaz koji je povezivao grad danas povezuje discipline, medije i poetike. Keramika, tekstil, staklo, metal, fotografija, digitalni mediji, instalacije i prostorne intervencije ulaze u dijalog s arhitekturom koja ih ne zatvara, nego pojačava.

Možda je najznačajniji simbol ove transformacije upravo sef. Prostor zamišljen da čuva najveće materijalne vrijednosti postaje izložbeni prostor. U njemu više nisu pohranjeni depoziti nego umjetnička djela. Nove energije u dijalogu s vremenom. Kao da se promijenio sam pojam bogatstva: ono što se некоć zaključavalo zbog svoje tržišne vrijednosti danas je izloženo upravo zato što svoju vrijednost ostvaruje dijeljenjem, pogledom i iskustvom.

U vremenu kada se vrijednost gotovo isključivo mjeri ekonomskim pokazateljima, ova zgrada podsjeća da postoje i drugačiji oblici kapitala — kulturni, estetski, društveni i imaginativni.

Palača Prve hrvatske štedionice tako ponovno ispunjava svoju izvornu misiju. I dalje ulaže u budućnost, ali valuta više nije novac.

Ona je umjetnost. Ovoga puta — primijenjena umjetnost i dizajn. I njeni umjetnici.

Izložba 61. zagrebački salon primijenjenih umjetnosti i dizajna je koncipirana u tri izložbena prostora, sastoji se središnje izložbe, samostalne izložbe prvonagrađenog autorskog tima s 58. zagrebačkog salona, Dinka Peračića i Mirande Veljačić te tri popratne izložbe od kojih su preostale dvije raspoređene na drugim lokacijama — u Muzeju Prigorja u Sesvetama te u Galeriji Permanenta u Zagrebu.

Zahvaljujemo svim partnerima na pomoći pri realizaciji ovoga zahtjevnoga izložbenoga projekta, a posebno ističemo: Nacionalni muzej moderne umjetnosti i njegovog ravnatelja Branka Franceschija, Muzej Prigorja u Sesvetama i njegovu ravnateljicu Morenu Želja Želle, Sveučilište u Zagrebu – Akademiju likovnih umjetnosti i Arhitektonski fakultet te Školu primijenjenih umjetnosti i dizajna.

Zahvaljujemo našim stalnim financijskim pokroviteljima, Gradskom uredu za kulturu i civilno društvo i Ministarstvu kulture i medija RH te medijskom pokrovitelju Večernjem listu.

Svim suradnicima na realizaciji ove izložbe, svim umjetnicima i posjetiteljima, hvala na još jednom iskazanoj podršci.

Umjetnost je naše bogatstvo.

Nova energija kao prekretnica

Ksenija Foretić

KUSTOSICA

Nakon šezdeset izdanja, u novo desetljeće Zagrebački salon ulazi s otvaranjem pitanja o potencijalnom novom poglavlju, o nekoj Novoj energiji. Pritom, energija je neminovno sastavni dio svakog rada, ali promjena je ono što se čini neophodnim. Ne suptilna nego suštinska, i to ne slučajno na području primijenjenih umjetnosti i dizajna. S obzirom da je riječ o najdemokracijskim umjetnostima, onima koje nastaju u čvrstim granicama primjenjivosti, ali izlaze iz granica galerija i muzeja, u svakodnevni život, na svim razinama impuls za novi smjer dolazi dobrim dijelom i izvana. Trenutak je to kada su se akumulirane promjene u tehnologiji, razvoju materijala, oblikovanju medija, društvu, prebile u vidljiv pomak. Je li se promijenio kolektivni duh vremena, je li s vremenom nastao neki drukčiji *Zeitgeist* ili trebamo i za to novu, kompleksniju riječ? I je li vrijeme za traženje svojevrstne ravnoteže?

Usklađivanje razvoja i novih mogućnosti s načinom života odvija se postupno, ali postoji trenutak, ili više njih, koji označavaju prekretnicu, svojevrstan rez, prekid s tradicijom. I takve se drastične promjene smjera ponavljaju kroz povijest, označavaju Novo. Razvijaju se katkad tiho, katkad glasno kroz revolucije. Upravo industrijske revolucije uvode i doslovno nove vrste energije koje mijenjaju izgled života, i u procesima i estetski. Od parnog stroja,

do električne energije u prvoj i drugoj industrijskoj revoluciji, do tih digitalnih procesa u 20. stoljeću. Trenutno se izgled svijeta formira uvjetovan posljedicama još jedne industrijske revolucije, obilježene umjetnom inteligencijom, robotikom, bazama podataka, biotehnologijom. Brišu se granice između fizičkog, digitalnog, biološkog. Brišu se granice između znanosti i umjetnosti. Brišu se granice. Uopće. U tijeku je procesuiranje posljedica četvrte industrijske revolucije, industrije 4.0.

Primijenjene umjetnosti odigrale su funkciju korektiva kada je mehanizacija i industrijalizacija u 19. stoljeću izazvala masovnu proizvodnju. Kroz pokret *Arts and Crafts* William Morris tada je kritizirao estetsku i moralnu dimenziju industrijskih proizvoda i ukazivao na njihovu neuglađenost, na važnost povezanosti ljepote i funkcije, a utopijskom se smatra njegova izjava kako sve što ulazi u svakodnevni život treba biti i korisno i estetski oblikovano u višem standardu. Ističe važnost finoće obrade, iskrenost u materijalu, ručni rad. Naposljetku time ulazi u zonu luksuznog i time poništava demokraciju pristupa. Ipak, radi velik pomak u smjeru dizajna, utire put. Ističe važnost povezanosti svakodnevnog života i umjetnosti. Kroz diskusiju, djelovanje, kontroverze, ali jasno i definitivno.

U Hrvatskoj pionirski smjer predstavlja pojava skupine EXAT 51: umjetnički

pokret osnovali su 1951. arhitekti i slikari potaknuti i inspirirani aktualnim kretanjima na globalnoj sceni. Suprotstavljaju se tada vladajućem trendu socijalističkog realizma i zalažu se za apstrakciju i sintezu svih umjetnosti, bliži situaciji u suvremenom zapadnom svijetu nego na vlastitim prostorima. Richter, Bernardi, Picelj, Srnec i drugi koriste eksperiment kao metodu, otvaraju prostor za greške, ali i neminovni prostor za Novo. Postavljaju temelje koji i danas predstavljaju čvrstu i kvalitetnu bazu za razvoj. Postavljaju temelje za nastanak dizajna u Hrvatskoj.

Otprilike u isto vrijeme, 1950. godine, strukovna organizacija Društvo za umjetnost i obrt koja je nastala 1886. godine registrirana je kao Udruženje likovnih umjetnika primijenjene umjetnosti „Andrija Buvina“, podsjećajući imenom na starog majstora koji drvorezbarenjem povezuje umjetnost, vještinu izrade i funkcionalnost. U konačnici nastaje ULUPUH, zastupajući principe koje je i William Morris proročanski isticao kao važne, u spoju umjetnosti i zanatskih vještina, isticanju važnosti standarda funkcionalne estetike.

Zagrebački salon primijenjenih umjetnosti i dizajna i svojim je određenjem itekako izložen svim promjenama koje nastaju na području oblikovanja svakodnevice. Tematsko određenje Nove energije zapravo je veliki znak pitanja koji traži odgovore, a odgovori predstavljaju — nova pitanja. Jer, došlo je vrijeme kada su promjene u društvu i u industriji — ili one što danas zovemo industrijom — više ili manje odradene, predstavljene, konzumirane. Prilično su velike, ali sve manje opipljive. Ironično, postav ovogodišnjeg Salona smješten je u nekadašnjem prostoru banke, sa šalterima i trezorima koji više nisu potrebni jer i novac prelazi u zonu nematerijalnog, a nekadašnja Prva hrvatska štedionica postaje muzej, NMMU. Čini se, institucija klasične banke može gotovo u područje arheologije. Urušavanje klasičnih postavki novčanih transakcija gotovo je simbolički prikazano u i na zidovima, u napuklinama, u ostacima instalacija i glasnim prazninama koje označavaju mjesta uklonjenih šaltera i pripadajuće

opreme, onoga što je s vremenom izgubilo funkciju i smisao. Pukotine markiraju mjesto za Novo.

Ovogodišnji izlagači ulaze u taj prostor ostataka ne tako davne civilizacije i donose percepciju novih vrijednosti. Principi pokreta *Arts and Crafts* naslućuju se, primijenjena umjetnost kao da pruža otpor dominaciji kapitala, konstruktivno i neumoljivo.

Radovi predstavljeni ove godine rezultat su tih procesa koji se u pozadini odvijaju već godinama. Mijenja se konfiguracija proizvodnje i radnih mjesta. Mijenja se izgled svijeta i egzistencija. Radni prostori, radni procesi, oblikovanje svakodnevice. Mnogo je manje promjena u konkretnim objektima, dinamično je na području razvoja posve novih materijala, na području prostorne i vremenske organizacije života i rada. Mnogo je više procesa koji su nevidljivi, traže dugotrajna istraživanja, više uključivanja znanosti. Konkretni rezultati manje su vidljivi, ali u perspektivi nude veću širinu. Ovogodišnji radovi redefiniraju ulogu čovjeka, ističu važnost digniteta egzistencije i poštovanja prema prirodi, nasuprot dominaciji kapitala i profita i sada već premasovne proizvodnje koja opterećuje, i u proizvodnim procesima i gomilanjem teško razgradivih ostataka. Vrijednost više nije u predmetnom svijetu već u kvaliteti života. Ističu se vrijednosti poput solidarnosti i empatije, tolerancije, toliko spominjana održivost na novoj je razini. Vraćaju se i reafirmiraju neke stare i dobre tradicije, s nekima se posve prekida. Razmatraju se i uloga i potencijali aktualnih dostignuća, poput umjetne inteligencije, kritički i konstruktivno. Novo vrijeme naznačeno je u konturama, ali neumoljivo i jasno.

Primijenjena umjetnost i dizajn na svoj način odgovaraju na izazove tihe, ali invazivne četvrte industrijske revolucije. Nova energija registrira promjene u društvu, ali i sama ih aktivno stvara i usmjerava. I iako je novo vrijeme sve ubrzane, procesi promjena kao da su sve sporiji i vrlo postupni. Sve je ovo najava, konačne rezultate — čekamo.

Sutra je već danas

Elizabeta Wagner

KUSTOSICA

Šezdeset i prvo izdanje Zagrebačkog salona primijenjenih umjetnosti i dizajna donosi pregled hrvatske produkcije nastale u posljednje tri godine te još jednom potvrđuje vitalnost i raznolikost domaće scene. Više od 330 prijava gotovo 200 autora pokazalo je ne samo količinu nastalih radova, nego i širok raspon interesa, pristupa i disciplina koje danas oblikuju područje primijenjene umjetnosti. Od grafičkog i produkt dizajna, fotografije, ilustracije i umjetničkog nakita do keramike, lutkarstva, oblikovanja prostora, multimedijских i intermedijских projekata, pred nama se otvara složena slika stvaralaštva koje istodobno promišlja svakodnevicu, društvo i budućnost.

Zanimljivo je da se ovogodišnji Zagrebački salon održava sto i deset godina nakon Proljetnog salona iz 1916. godine. Premda ih dijele mediji, okolnosti i umjetnički ciljevi, povezuje ih salonski format – želja da se u jednom trenutku predstavi presjek onoga što umjetnička scena upravo jest. Zagrebački salon tijekom više od šest desetljeća izrastao je u jedinstvenu manifestaciju hrvatske kulture, ponajprije zbog svojega modela u kojem se u trijernalnom ritmu izmjenjuju vizualne umjetnosti, arhitektura te primijenjene umjetnosti i dizajn. Takva struktura podsjeća da umjetničke discipline ne postoje izolirano jedna od druge, nego su dio zajedničkog kulturnog prostora

u kojem se ideje, metode i mediji neprestano susreću i preklapaju.

Upravo je to bilo vidljivo i među pristiglim prijavama. Granice između likovne i primijenjene umjetnosti danas su propusnije nego ikada prije. Umjetnici slobodno prelaze iz jednog medija u drugi, koristeći različite materijale i izražajne postupke, pa se često postavlja pitanje gdje završava jedno, a počinje drugo područje. Među prijavljenim radovima bilo je mnogo onih koji su se kretali upravo na toj granici. Unatoč toj otvorenosti, ovogodišnji izbor nastojao je naglasiti radove koji svoj smisao ostvaruju kroz odnos prema funkciji, prostoru, komunikaciji, materijalu ili korisniku, odnosno one koji na različite načine potvrđuju specifičnost primijenjenih umjetnosti kao područja koja neposredno sudjeluju u oblikovanju svakodnevnog života.

Tema ovogodišnjeg Salona, Nova energija, otvorila je prostor promišljanju suvremenih društvenih, tehnoloških i ekoloških izazova. Podteme poput nove funkcionalnosti, estetike otpornosti, digitalne svakodnevice, tijela i prostora ili kritičkog dizajna ponudile su različite mogućnosti interpretacije, ali najuspješniji radovi nisu ostali na razini ilustracije zadane teme. Oni su je pretvorili u polazište za vlastita istraživanja, pokazujući da primijenjena umjetnost može istodobno biti funkcionalna, estetski

relevantna, društveno osjetljiva i kritički angažirana.

Posebno su zanimljivi radovi koji nova pitanja pronalaze u područjima koja svakodnevno uzimamo zdravo za gotovo. Kora Rogina otvara temu našega digitalnog "otiska" i postavlja pitanje što ostaje od naših tragova u virtualnom prostoru nakon što nas više ne bude. Autorski tim Karlo Drobnjak, Nataša Njegovanović, Nina Bačun i Filip Valjak uvjerljivo pokazuju kako održivost može biti sastavni dio kvalitetnog dizajna uporabnih i edukativnih predmeta, dok Ivica Kiš na sebi svojstven način reinterpreтира princip camere obscurе stvarajući sustav koji objedinjuje četiri kamere u jedinstvenu fotografiju od 360 stupnjeva. Krešimir Rajki pronalazi novu funkciju za listove odbačenih slikovnica pretvarajući ih u origami forme koje govore o memoriji, transformaciji i ponovnoj uporabi. U kategoriji Tijelo i prostor posebno se ističe Vedran Ružić radom Meso vremena, tepihom izrađenim od kućne prašine sakupljene na mrežastoj podlozi. Materijalizirajući nevidljive ostatke svakodnevnog života, autor stvara svojevrsni zapis prisutnosti tijela u prostoru te od materijala koji obično uklanjamo i odbacujemo gradi objekt osobne i kolektivne memorije. Rad na iznimno sugestivna način povezuje vrijeme, prostor i tragove ljudskog postojanja, potvrđujući kako se snažne umjetničke ideje često kriju upravo u onome što svakodnevno previdamo. Zapažene doprinose donose i autori iz područja lutkarstva, umjetničkog nakita,

fotografije i grafičkog dizajna, kao i projekti koji pokazuju važnost oblikovanja izložbenih i javnih prostora. Vizualni identitet izložbe „Picelj i prijatelji“ autorskog tima Sensus Design Factory, N. Špoljar i K. Špoljar te oblikovanje interijera kluba Boogaloo Jasmine Krajačić samo su neki od primjera koji potvrđuju kako kvalitetan dizajn ne djeluje isključivo kroz pojedinačni predmet, nego kroz cjelovito oblikovanje prostora.

Jedna od najvrijednijih značajki ovogodišnjeg Salona je prisutnost velikog broja mladih autora, među kojima su i studenti na samom početku profesionalnog puta. Njihovi radovi predstavljaju obećanje budućnosti. U vremenu koje je obilježeno neizvjesnošću, ubrzanim tehnološkim promjenama i društvenim podjelama, upravo ta generacijska otvorenost ulijeva optimizam. Ona pokazuje da hrvatska primijenjena umjetnost raspolaže znanjem, kreativnošću i energijom potrebnima za suočavanje s izazovima vremena koje dolazi.

Rasprostranjen na više izložbenih lokacija, ovogodišnji 61. zagrebački salon nije tek pregled recentne produkcije. On je prostor susreta različitih disciplina, generacija i pogleda na svijet. U tom dijalogu između tradicije i inovacije, materijalnog i digitalnog, funkcionalnog i poetskog, možda se najjasnije očituje njegova najveća vrijednost. Nova energija o kojoj govori naslov ove izložbe nije samo tema nego i stvarna kvaliteta radova okupljenih na Salonu – energija stvaranja, propitivanja i zamišljanja boljih mogućnosti za budućnost.

Između funkcije i značenja

Maša Štrbac

KUSTOSICA

Ovogodišnji je salon primijenjenih umjetnosti i dizajna organiziran oko pet tematskih okvira koji su umjetnicima i dizajnerima ponuđeni kao polazišta za sagledavanje njihovih praksi.

U kategoriji Digitalne svakodnevice okupljeni su radovi koji tematiziraju sveprisutnost digitalnih tehnologija, bilo putem njih samih, bilo njihovim prevođenjem u druge medije. Tako digitalni šum pronalazi izraz u tekstilu (Đuran) dok se medijski otpad, intervencijom umjetne inteligencije, transformira u nove hibridne objekte koji istodobno pripadaju svijetu ekrana i fizičkom prostoru (Rogina).

Estetika otpornosti najčešće se promišlja kroz održivost i recikliranje ali obuhvaća i širi spektar tema: dugotrajnost nasuprot brznoj potrošnji, lokalnu proizvodnju, zanatska znanja i odgovoran odnos prema resursima. Umjesto eksploatacije, predlaže se odnos suradnje: s materijalima, okolišem i živim organizmima (Armano Linta). Kamen, zemlja, drvo i vuna postaju izvori inspiracije te upućuju na povratak svijetu koji prethodi čovjeku ili na same početke civilizacije. Istodobno se valoriziraju i divlji vrtovi kao oblici samoorganizirane kulture krajolika – spontani, ali učinkoviti odgovori na suvremene izazove održivosti (Udovčić).

Tema Nove funkcionalnosti u većini je radova interpretirana kroz dodjelu nove funkcije postojećem predmetu ili

materijalu. Urna postaje sastavni dio životnog prostora (Astaloš), staklo se transformira u strukturu nalik tkanju (Begić), elementi svakodnevnog jedaćeg pribora – žlice i vilice – tvore prsten (Bellante). Tradicijski kraluš, pak, izlazi iz okvira nakita: njegova čipkasta struktura postaje dio rasvjetnog tijela koje uzorak projicira u prostor kroz igru svjetla i sjene (Jozić Lučić i Tunjić). Predmeti i materijali oslobađaju se svojih izvornih uloga te stječu nova značenja. Tu ideju dodatno produbljuje Ljubica Lovrenčić koja se u seriji keramičkih formi pita: „Je li predmet funkcionalan samo ako ima praktičnu svrhu ili je njegova najviša funkcija upravo to što nas potiče na empatiju i pozitivnu transformaciju?“ Time se pojam funkcionalnosti širi izvan područja uporabne vrijednosti te uključuje “funkciju” unutarnje, duhovne preobrazbe. S druge strane, u istoj su kategoriji kružni nosači stakla koji omogućuju širok raspon kutova ugradnje, odnosno nova funkcionalnost ovdje se odnosi na nove mogućnosti u montiranju staklenih pregrada (Lugonja). Ili pak rad Kore Rogina u kojemu predmeti iz nečije torbe dizajnerskom interpretacijom i apstrahiranjem postaju objekti čiju funkciju novi korisnik tek treba ustanoviti ili nanovo osmisliti.

U radovima okupljenima pod temom Tijelo i prostor odnos između tijela i okoline promatra se kroz različite oblike boravljenja, kretanja i pripadanja.

Prostor se pojavljuje kao dom i mjesto sigurnosti, kao radno okruženje, ali i kao otvoreno polje koje tijelo nastanjuje, istražuje i oblikuje. Ponekad je taj prostor omeđen granicama, a ponekad se doima beskrajnim. Tijelo se u njemu pojavljuje ne samo kao fizička prisutnost nego i kroz svoje tragove i ostatke prikupljene u formi tepiha/saga (Ružić). Posebnu ulogu imaju odjevni predmeti i nakit, koji djeluju kao posrednici između tijela i prostora reflektirajući njihov međusobni odnos i aktivno ga oblikujući. Prostor pritom nije nužno shvaćen kao fizička lokacija - u pojedinim radovima on postaje prostor privatnosti i obiteljskih odnosa (Ljubičić) ili javna pozornica izlaganja i izvedbe (Mihaljčićin). U radu Jasmine Krajačić interijer kluba Boogaloo je prostorna interpretacija glazbe u kojoj likovni elementi usmjeravaju iskustvo tijela u pokretu.

Tema Kritički dizajn okuplja radove koji za predmet svoje kritike imaju društvene, političke i kulturne strukture moći. U središtu interesa nalaze se pitanja rodno uvjetovanog nasilja, depopulacije, manipulacije povijesnim narativima, nametnutih standarda ljepote, eksploatacije djece, ratova i drugih oblika društvene nepravde. Uvođenjem diskretnih simbola narušavaju se uvriježene predodžbe o obitelji te se dovodi u pitanje njihova idealizirana slika (Rogulj). Drugdje se predmeti etnobaštine i tradicijske kulture heteronormativnih zajednica reinterpetiraju unošenjem elemenata queer ikonografije (Šoša).

Zajednički nazivnik radova unutar navedenih tematskih cjelina moguće je prepoznati tek uvjetno. Pojmovi i koncepti na kojima se one temelje konstruktivni su koji izložene radove obuhvaćaju ponekad samo rubno i kontekstualno, unutar okvira ove izložbe. Istodobno, radovi pripadaju i drugim svjetovima: individualnim autorskim poetikama te različitim profesionalnim i disciplinarnim usmjerenjima. Kod dizajnera je pristup češće strukturne i inženjerske naravi, usmjeren na sustav, funkciju i rješavanje problema, dok se umjetnici primijenjenih umjetnosti uglavnom kreću u prostoru ekspresije, interpretacije i komentara. Revijalni dio Salona zamišljen je kao širi presjek suvremene produkcije na

području primijenjenih umjetnosti i dizajna. U njega su svoje radove mogli prijaviti autori koji se nisu prepoznali ni u jednoj od pet zadanih tematskih cjelina, ali su željeli predstaviti svoj rad u okviru Salona. U ovom su dijelu, između ostalih, predstavljena dva animirana filma, jedina filmska ostvarenja zastupljena na ovogodišnjem Salonu. Iako je broj radova u revijalnom dijelu veći nego u bilo kojoj drugoj salonskoj kategoriji, on još uvijek ne pruža cjelovit pregled svih područja primijenjenih umjetnosti i dizajna. Pojedine discipline nisu zastupljene u opsegu koji bi opravdao atribut revijalnog pregleda produkcije na tom polju. Osobito je to primjetno na polju scenografije i kostimografije, kao i fotografije. Razlog tomu možda leži u činjenici da danas gotovo sve discipline primijenjenih umjetnosti i dizajna imaju vlastite godišnje ili biennialne manifestacije koje pružaju pregled aktualne produkcije pa je interes za izlaganje na Salonu dijelom preusmjeren prema tim specijaliziranim predstavljачkim platformama.

Upravo se u tome, međutim, mogu prepoznati specifične vrijednosti Salona. Za razliku od pregleda po disciplinama, on okuplja radove različitih područja oko tema koje su im zajedničke ili ih povezuju. Možemo usporediti kako produkt dizajner i umjetnik tekstila interpretiraju digitalnu svakodnevicu ili kako keramičarka i grafička dizajnerica kritički tematiziraju suvremene društvene procese. Ili kako se funkcionalnost i održivost promišljaju u pojedinačnoj a kako u industrijskoj proizvodnji. Salon također pokazuje kako vizualni jezik, imanentan svim ovdje zastupljenim disciplinama, ima dodirne točke s vizualnim umjetnostima. Zajedno promatrani, izloženi radovi tvore dinamičnu sliku područja koje danas djeluje na sjecištu umjetnosti, tehnologije, obrta, istraživanja i društvenog angažmana te otvaraju dijalog o njihovoj sposobnosti da oblikuju ne samo predmete i prostore, nego i načine na koje živimo u svijetu, kako ga razumijemo i koristimo te kako zamišljamo njegovu budućnost.

radovi

KAOS

Antolić Kristina

GODINA
2025.

TEHNIKA / MATERIJAL
Otiskivanje, slikanje, šivanje

DIMENZIJE
147 × 87 × 20 cm

AUTOR FOTOGRAFIJE
Kristina Antolić

Rad nastaje recikliranjem s namjerom istraživanja skulpturalnih mogućnosti tekstilnih objekata. Mnoštvo nepravilnosti i asimetrija oblikuje cjelinu određenu bojom platna žutice, otisnutim i oslikanim detaljima. Rad evocira grafička rješenja u tekstu.

SCOBY (NE SAMO) U SLUČAJU NUŽDE

Armano Linta Ana

GODINA
2026.

TEHNIKA / MATERIJAL
SCOBY (simbiotska kultura bakterija i
kvasaca)

DIMENZIJE
16 × 96 × 4 cm

AUTOR FOTOGRAFIJE
Ana Armano Linta

Unutar okvira živi je organizam u hibernaciji: simbiotska kultura bakterija i kvasaca (SCOBY) koja proizvodi poznati probiotički napitak kombucha. Može se koristiti kao oblog za kožu, gnojivo za biljke, zamjena za papir i tekstil itd. Nastaje kao nusproizvod i moguće ga je kompostirati te predstavlja obećavajući biomaterijal. Poziva na percepciju estetske ljepote, ali i ukazuje koliko toga nam može pružiti „otpad” nastao od oku nevidljivih i često previdenih živih bića, koliko nas živi svijet može podržati ako surađujemo s njim.

LICE

Astaloš Daniel

GODINA
2026.

TEHNIKA / MATERIJAL
Neglazirana keramika

DIMENZIJE
50 × 16 × 16 cm

AUTOR FOTOGRAFIJE
Dražen Stojčić

Rad polazi od promjene odnosa prema smrti u suvremenom društvu, gdje posmrtni ostaci više nisu vezani uz jedno mjesto ni jednu formu. Liberalizacija zakona, usklađena s EU standardima, transformira urnu iz strogo funkcionalnog, skrivenog objekta u skulpturalni element sjećanja koji ravnopravno sudjeluje u estetici životnog prostora. Svojom visinom rad prkosi dosadašnjim prostornim ograničenjima kolumbarija, simbolizirajući novu slobodu smještaja u npr. interijeru.

DJURO'S STORY

Babić Barbara

GODINA
2023.

TEHNIKA / MATERIJAL

Upcycling (prenamjena); reciklirani elektronički uređaj, solarni fotonaponski paneli, elektroničke komponente za punjenje

DIMENZIJE
37 × 28 × 35 cm

AUTOR FOTOGRAFIJE
Barbara Babić

Djuro's Story je spekulativni narativ o transformaciji neispravnog Samsung uređaja iz 1991. godine, pronađenog na odlagalištu otpada, u solarnu stanicu za punjenje mobilnih uređaja namijenjenu hrvatskom otoku s ograničenim pristupom električnoj energiji. Umjesto puke reciklaže, projekt nudi strategiju preživljavanja u uvjetima izolacije, dokazujući da se najsnažnija 'nova energija' krije upravo u onome što je zaboravljeno i odbačeno.

TOUCH, LEARN, CREATE

Babić Barbara

GODINA

2024.

TEHNIKA / MATERIJAL

Digitalne skice, izrada 3D modela, 3D
printanje; PLA

DIMENZIJE

11 × 16 × 16,5 cm

AUTOR FOTOGRAFIJE

Vedran Peteh/Cropix

Rad je 3D printana knjiga koja transformira učenje o apstraktnoj umjetnosti Pieta Mondriana u inkluzivno i taktilno iskustvo koristeći tekture i Brailleovo pismo kako bi vizualne koncepte prevela u opipljive elemente. Svaka je stranica prazno platno na kojem korisnik, pomoću modularnih elemenata, samostalno stvara vlastito djelo. Rad pozicionira osobe s poteškoćama kao ravnopravne sudionike i autore te je osvojio 2. mjesto na natjecanju taktilno ilustiranih knjiga Typhlo & Tactus.

KREŠIMIRAC

Bachrach-Krištofić Tessa

GODINA

2024.

TEHNIKA / MATERIJAL

Grafički dizajn, knjiga, tvrdi uvez, 158 stranica

IZDAVAČ

Udruga za interdisciplinarna i
interkulturalna istraživanja

DIMENZIJE

24,5 × 25,5 cm

AUTOR FOTOGRAFIJE

Mario Krištofić

Monografija o Trgu kralja Petra Krešimira IV., Krešimircu, istražuje najzeleniji zagrebački trg koji funkcionira kao perivoj i mjesto kolektivnog pamćenja. Grafičko oblikovanje knjige vizualno i strukturno posreduje između arhivske građe, prostornih zapisa i živog iskustva trga. Knjiga kao fizički objekt postaje preslik prostora o kojem govori, a tijelo čitatelja u interakciji s njom zrcali tijelo prolaznika u prostoru Krešimirca. Urednica: Sonja Leboš.

EGON SCHIELE

Bachrach-Krištofić Tessa

GODINA

2026.

TEHNIKA / MATERIJAL

Grafički dizajn, knjiga, tvrdi uvez

DIMENZIJE

19,2 × 24 cm

AUTOR FOTOGRAFIJE

Studio 925

Katalog izložbe Egon Schiele UNSEEN prati prvo javno predstavljanje raritetne grafičke mape Handzeichnungen, ciklusa kolotipija desetljećima pohranjenog u fondusu Muzeja za umjetnost i obrt. Grafičko oblikovanje i dizajn kataloga izravno proizlazi iz Schieleovog pristupa tijelu. Tipografija u outlineu, namjerno grbava i napeta, prati gestualni rukopis Schieleovih crteža. Narančasta se nado-vezuje na kolorit jednog od radova unutar mape, a tekstovi i bogat slikovni materijal spojeni su u cjelinu koja pogledu ne daje odmora, kao ni Schieleovi likovi.

TRI ZDJELE

Badurina Marina

GODINA
2026.

TEHNIKA / MATERIJAL
Bijela glina modelirana na lončarskom kolu

DIMENZIJE
9,5 × 16,5 cm, 9,5 × 15 cm, 9,5 × 14 cm

AUTOR FOTOGRAFIJE
Petra Kriletić

Ovaj rad sastoji se od tri nepravilne zdjele koje istražuju odnos forme i funkcije. Njihovi organski oblici odstupaju od klasične simetrije naglašavajući prirodnost materijala i proces nastanka. Svaka zdjela nosi vlastiti karakter kroz suptilnu razliku u obliku. Nepravilnost ovih formi nije slučajna, već predstavlja svjesno udaljavanje od ideala. Kroz jednostavnost i taktilnost keramike, rad poziva promatrača na neposredno iskustvo materijala naglašavajući povezanost između ruke, zemlje i oblika.

IVANA BAKAL — POETIKA VIZUALNOG KAZALIŠTA

Bakal Ivana

GODINA

2023.

TEHNIKA / MATERIJAL

Offset , meki uvez

IZDAVAČ

Ivana Bakal i ULUPUH

DIMENZIJE

16,5 × 23,5 cm, 188 stranica

AUTOR FOTOGRAFIJE

Ivana Bakal

Knjiga daje pregled umjetničkog puta autorice, istaknute hrvatske kostimografkinje i vizualne umjetnice. Kroz teorijski i umjetnički pristup analizira se fenomenologija kazališta, daje se uvid u važnost vizualne umjetnosti u oblikovanju kazališne predstave i analizira se vizualno kao ključni element scenskog jezika. Urednica knjige: Martina Petranović; Grafički dizajn: Mario Aničić. Knjiga je nagrađena nagradom ULUPUH-a za najbolji izdavački projekt u 2023.

KAPUTT

Balić Antonija

GODINA
2024.

TEHNIKA / MATERIJAL
Platno, vosak, pigment

DIMENZIJE
180 × 400 × 25 cm

AUTOR FOTOGRAFIJE
Antonija Balić

Kaputt svoje korijene ima u francuskoj riječi capot koja se koristi u igri trikovima iz 16. stoljeća Piquet, naime igrač koji osvoji svih 12 štihova u igri ostavaruje faire capot. Prema legendi, njemački kartaš koji je igrajući piquet krivo protumačio ovu riječ afirmirao ju je u njemačkom jeziku kao izraz za poraz, uništenje, slom. Tako je riječ kaputt kroz zavrzlamu različitih jezika i kultura postala naslov rada u kojem su kaputi istovremeno nositelji radnje, odjevni predmeti koji štite i griju, ali i metafora za nešto što je privedeno kraju.

RELIKVIJAR

Balić Antonija

GODINA

2026.

TEHNIKA / MATERIJAL

Platno, vosak, pigment

DIMENZIJE

180 × 170 × 7 cm

AUTOR FOTOGRAFIJE

Antonija Balić

Relikvijar predstavlja snažno doživljeno iskustvo pred relikvijarom Kristove krune od trnja u pariškoj Notre Dame. Rad je pokušaj prevođenja doživljaja u sliku. Fokus nije bio na stvaranju prizora nego na samom procesu. Sloj po sloj voska, ponavljanje geste, vrijeme provedeno uz rad. Intenzitet boje evocira energiju, snagu svjetlosti. U toj simboličkoj otvorenosti djelo omogućuje gledatelju da u njemu prepozna i projicira vlastite slike, osjeća je i značenja.

EVOLUCIJA ZEMLJE

Ban Sandra

GODINA

2025.-2026.

TEHNIKA / MATERIJAL

Plastika, metal, keramika, krupni pijesak

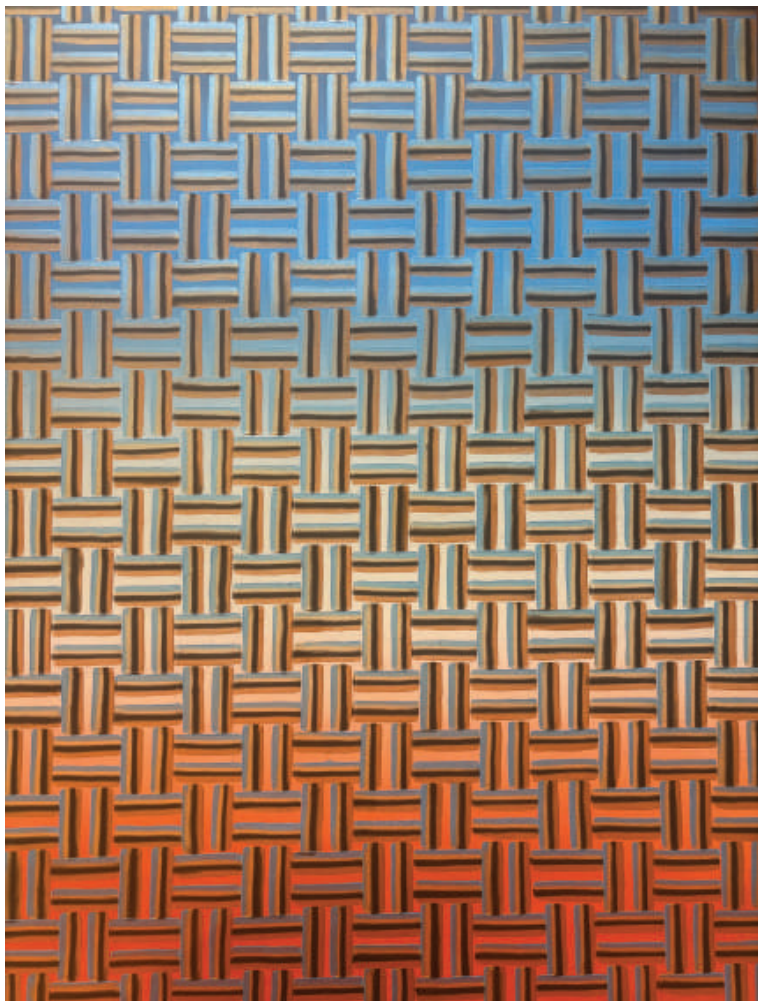
DIMENZIJE

40 × (80/120) × (40/60) cm

AUTOR FOTOGRAFIJE

Sandra Ban

Rad povezuje industrijski predmet i keramičku skulpturu u zajedničkom prostoru koji podsjeća na arheološki ili postindustrijski pejzaž. Industrijski alat, simbol ljudske moći nad šumskim ekosustavima, postaje nijemi objekt unutar pejzaža koji ga postupno preuzima. Keramička organska forma, oblikovana iz zemlje, uvodi sporiji, geološki ritam koji nadilazi linearno vrijeme proizvodnje i potrošnje. Rad otvara pitanje mogućnosti drugačijeg odnosa između tehnologije i okoliša.

TKANI SUSTAVI I

Bečić Petra

GODINA

2026.

TEHNIKA / MATERIJAL

Metalik akril na mdf ploči

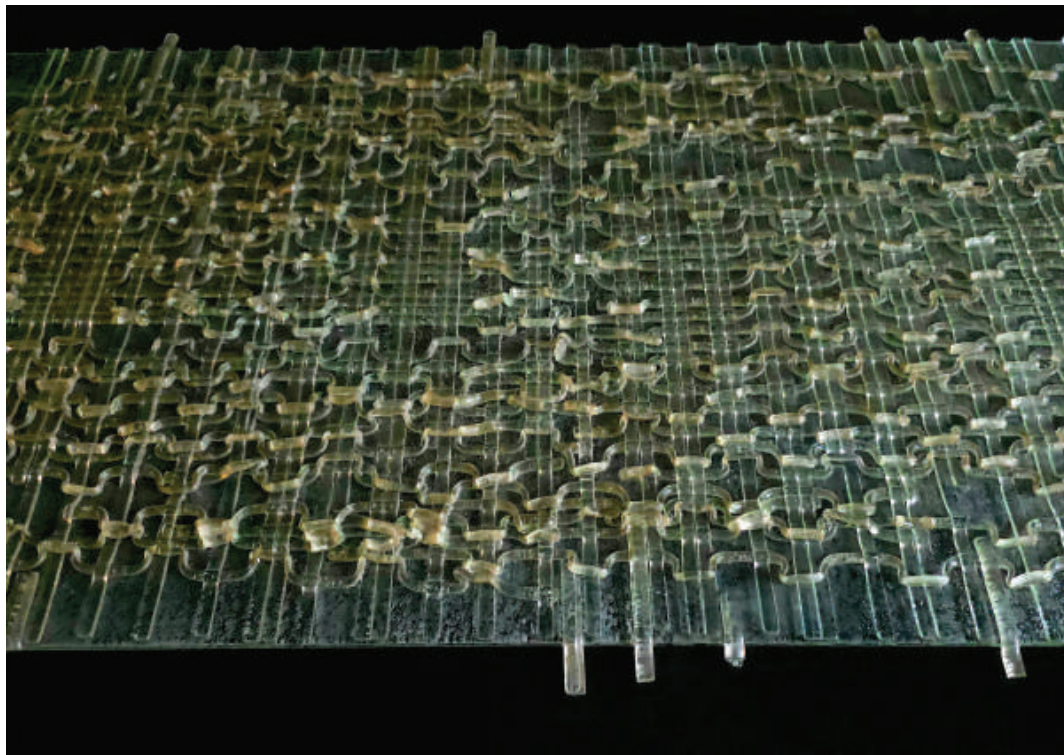
DIMENZIJE

94,5 × 64,5 × 0,3 cm

AUTOR FOTOGRAFIJE

Petra Bečić

Rad istražuje odnos između ručnog slikarskog procesa i vizualnih obrazaca u digitalnoj svakodnevici. Logikom tekstilnog prepleta radovi grade modularne strukture nalik pikseliziranim površinama, mrežama podataka i ritmovima digitalnih sučelja. Ponavljanjem jednostavnih elemenata nastaju slojevite kompozicije u kojima se isprepliću ornament, raster i geste ručnog rada. Iako se formalno referiraju na digitalnu estetiku, radovi zadržavaju izraženu materijalnost i taktilnost slikarske površine.

MUSTRA

Begić Jasminka

GODINA
2023.

TEHNIKA / MATERIJAL
Fuzija stakla

DIMENZIJE
5 × 100 × 160 cm

AUTOR FOTOGRAFIJE
Jasminka Begić

Mustra je dio niza staklenih tkanja, nastala kao rezultat istraživanja mogućnosti stakla, transformacije svojstava materijala, čvrstine i krutosti, u delikatne strukture koje asociraju na stare čipke. Staklo svojom nepredvidljivošću donosi novu dimenziju u ritam i strukturu, jer, rezultat je definitivan i poznat tek na kraju procesa.

PORODICA I DOMAĆINSTVO: LEPRŠAVA SVAKODNEVICA DUŠANA BEKARA / VIZUALNI IDENTITET IZLOŽBE

Bekar Haus: Bekar Dušan, Hrabar Bekar Alira

GODINA

2024.

TEHNIKA / MATERIJAL

Offset, digitalni tisak

DIMENZIJE

50 × 70 cm, 100 × 70 cm, 20,5 × 26,0 cm

AUTOR FOTOGRAFIJE

Dušan Bekar, Alira Hrabar Bekar

Izložba Porodica i domaćinstvo: Lepršava svakodnevica Dušana Bekara, postavljena u Tehničkom muzeju Nikola Tesla u Zagrebu 2024., po prvi je puta predstavila brojne 'štiklece' iz bogatog opusa art direktora Dušana Bekara. Ideja za izložbu proizašla je iz manje poznate činjenice da je Bekar stvorio vizualni identitet prve međunarodne izložbe Porodica i domaćinstvo održane 1957. u današnjem Tehničkom muzeju, u sklopu Jesenskog sajma u Zagrebu.

MONOGRAFIJA BEKAR: PRÉLUDE (PRELUDIJ)

Bekar Haus: Bekar Dušan, Hrabar Bekar Alira

GODINA

2024.

TEHNIKA / MATERIJAL

Offset, digitalni tisak/papir

DIMENZIJE

20,5 × 26 cm

AUTOR FOTOGRAFIJE

Dušan Bekar, Alira Hrabar Bekar

Dvojezična monografija BEKAR: Prélude prati kreativnu odiseju utjecajnog art direktora Dušana Bekara, pripadnika razvojne linije hrvatskog grafičkog dizajna u drugoj polovici dvadesetog stoljeća. Autori tekstova su Ksenija Foretić, Marko Golub, Alira Hrabar Bekar i Irma Puškarević. Vanjski omot knjige tiskan je u srebrnoj i crnoj boji, kako bi se naglasio dojam analogne fotografije (srebro-halogenid) koja je bila sastavni dio njegovog svakodnevnog rada.

HORNETTE

Bellante Carlos Ignacio

GODINA
2026.

TEHNIKA / MATERIJAL

Piljenje, kovanje, savijanje, lotanje,
patiniranje

DIMENZIJE
7 × 5 × 5 cm

AUTOR FOTOGRAFIJE
Nataša Stanić Bellante

Rad svjedoči o kreativnom potencijalu transformacije odbačenih materijala i mogućnosti da svakodnevni predmeti zadobiju novo značenje i funkciju. Prsten Hornette je izveden postupkom upcyclinga iz dijelova starinske žlice i vilice. Preoblikovanjem uporabnih predmeta autor stvara stilizirani motiv motocikla: zubi vilice oblikuju volan, polovice žlice rezervoar za gorivo, a oniks svjetlo.

IZ ZEMLJE

Boševski Lidia

GODINA
2025.

TEHNIKA / MATERIJAL

Ručna izrada, lokalni materijali, keramika;
uzorci materijala

DIMENZIJE

Okvir 5 × 65 × 65 cm; reciklirana glina 40
× 18 × 18 cm; glina Bruvno, Brezovi Rebar i
mulj Zagreb 11 × 21 × 21 cm

AUTOR FOTOGRAFIJE

Lidia Boševski

Disciplina održive keramike ukorije-
njena je u dubokom poštovanju prema
ekološkim sustavima, vodeći praktiča-
re da usklade svoju umjetničku viziju
s ekološkom odgovornošću u svakoj
fazi stvaranja. Ponovna upotreba gline,
učinkovite metode pečenja, odabir lokal-
nih, neobrađenih materijala... Umjetnik
eksperimentira i reagira dopuštajući da
inherentne kvalitete materijala vode krea-
tivni proces. Kada se izrađuju s namjerom
i peku s pažnjom, ovi predmeti nadilaze
generacije.

BEZ NAZIVA

Butković Ivana

GODINA

2023.

TEHNIKA / MATERIJAL

Kombinirana tehnika; harfa, kosa

DIMENZIJE

100 × 67 × 31 cm

AUTOR FOTOGRAFIJE

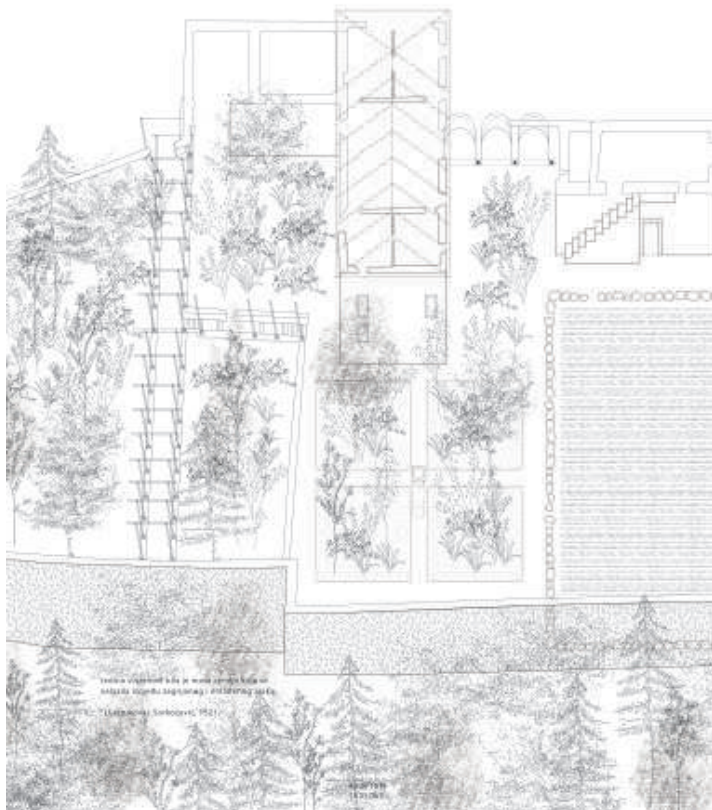
Aleš Suk, Ela Štefanac

Umjetnička instalacija kombinacija je ready-madea i skulpture. Objekt koji funkcionira kao harfa ručni je rad ukrajinskih autora glazbenika (Lviv harp). Strune koje čine gradbeni element sačinjene su od kose autorice.

QUATRO STANZE, UN SALON...

Provedeno je ispitivanje različitih arhitektonskih rješenja, s ciljem pronalaska najboljeg. Razmatranje prostora koji su čitavi nam koncepti eksperimentalnih prostora su sumnje u razumu, a prvo što su kuća imperativno definirani. Kako je vrijeme postalo situacija je postajala sve nerazumljivija, napredni učaci, postali su...

Navedeno kuća koja u ovom tipu ima se ujednaženo. Neki misle da je kvalitativno rješenje, neki su uvjereni da je arhitektonsko, neki da je stilski modernizacija, a neki ne vjeruju ni da postoji. Ono se nikad sigurno neće biti sigurno. Napredni rješenja se se obično da je to jedna nevažljiva pitanje, sprema i na i na...

ČETIRI SOBE, JEDAN SALON...

Cota Rina, Depolo Mia, Ileković Oton, Markus Lovro

GODINA

2024.

TEHNIKA / MATERIJAL

Print / papir

DIMENZIJE

118,8 × 84,1 cm

U doba klimatskih ekstrema raste broj klima jedinica, ruše se naponski sustavi, kuće se oblažu u sve deblje slojeve izolacije. Prostor duboke sjene bez jasne granice definiran s 4 klimatske zone toplo / hladno / suho / mokro predloženo je rješenje. Svaki pojedinac boravi na idealnoj koordinati između te četiri točke. Promišljanje proizlazi iz studije prostora ljetnikovca Sorkochević iz 1521. godine gdje su osjetilne kvalitete artikulirane prostorom, a isti elementi, reinterpetirani su novim prijedlogom. 'Quattro stanze un salon, ze la casa d'un Schiavon'.

REDIZAJN KISTA

Čamber Josipa

GODINA
2025.

TEHNIKA / MATERIJAL
Kombinirana tehnika na šperploči

DIMENZIJE
3 × (55 × 55 × 3 cm)

AUTOR FOTOGRAFIJE
Josipa Čamber

Rad prikazuje istrošene slikarske četkice koje su dobile svoj novi život kroz novu likovnu funkcionalnost. Kistovi su iz prethodnog šarenila i pohabanosti stavljeni u suodnos plavih i bijelih tonova simbolizirajući novu čistoću jednog novog početka i trajanja.

STAKLENI HERBARIJ

Čehulić Kristina

GODINA

2025.

TEHNIKA / MATERIJAL

Fuzija stakla

DIMENZIJE

100 × 230 cm

AUTOR FOTOGRAFIJE

Kristina Čehulić

Korištenjem recikliranog stakla i sakupljenih biljaka, rad uspostavlja dijalog između krhkosti organskog i trajnosti anorganskog materijala. Biljke se suše, dehidriraju i komponiraju u staklene forme koje se potom termički obrađuju na više od 800°C. U procesu staklo trajno bilježi strukturu biljke, dok organska materija prelazi u pepeo, ostavljajući trag transformacije. Rad propituje herbarij kao arhiv nestajanja i klimatske promjenjivosti, ali i kao prostor obnove.

ELEPHANT IN THE ROOM NO.2

Čimbur Staša

GODINA
2024.

TEHNIKA / MATERIJAL

Asamblaž – šivane tekstilne slike,
slikarske tehnike; tekstil, konac, akrilna
boja, drvena grana

DIMENZIJE

180 × 100 × 12 cm

AUTOR FOTOGRAFIJE

Staša Čimbur

Iz ciklusa šivanih tekstilnih slika "The Animal Within Us". Motiv slona koji izlazi iz okvira asocira na ignoriranje i prešućivanje očitog. Sa zida me potiče da spoznam sama sebe i podsjeća pred čim sve skrećem pogled. Crtež s papira šivanjem prenešen na površinu sastavljenu od tekstila uz naknadne slikarske intervencije. Reljef šivanog crteža se plitko izdiže iz ravnine, objedinjujući teksture podloga, uzoraka i motiva te pozivajući na taktilni doživljaj oblika i linija.

HANGING IBIS IN MY CLOSET NO.2

Čimbur Staša

GODINA
2024.

TEHNIKA / MATERIJAL

Asamblaž – šivane tekstilne slike,
slikarske tehnike; tekstil, konac, akrilna
boja, drvena grana

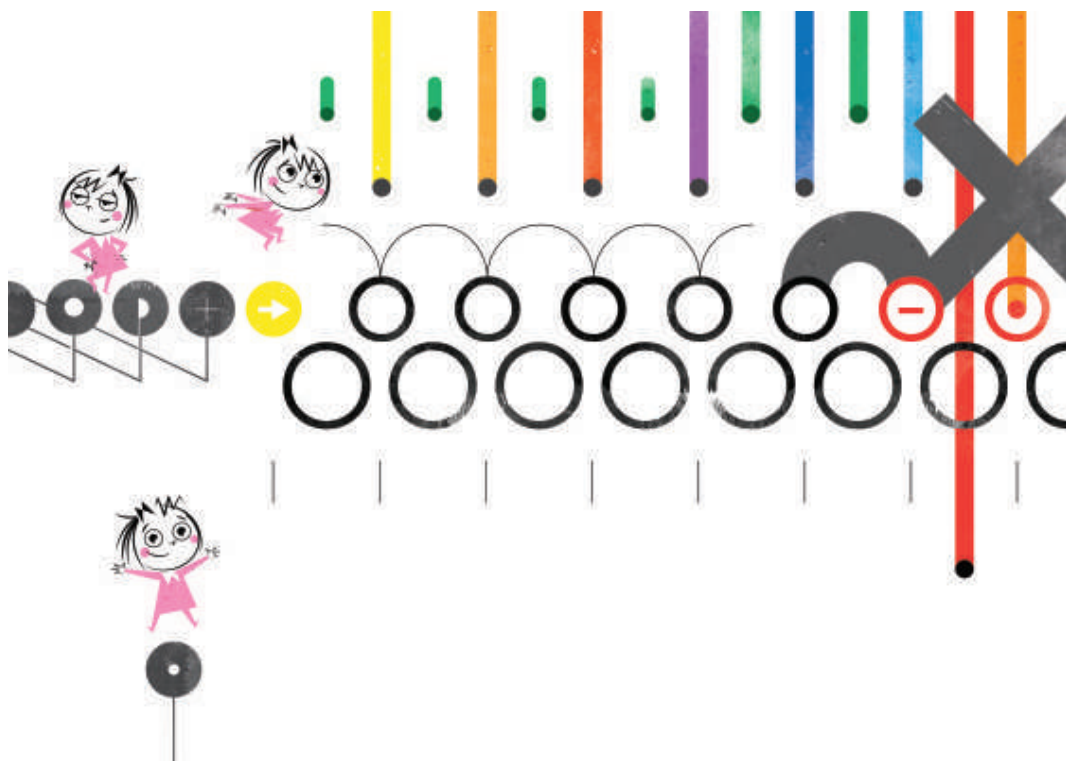
DIMENZIJE

180 × 90 × 18 cm

AUTOR FOTOGRAFIJE

Staša Čimbur

Iz ciklusa šivanih tekstilnih slika "The Animal Within Us". „Ibisi” se u našim ormarima i životnim prostorima guše, pitajući koliko je zaista potrebno za sreću. Kako se lišiti žudnje za nečim uvijek novim i boljim? Koliko je konzumerizam neobuzdan u definiranju identiteta i statusa? U traganju za strukturom, odnosom i skladom, repetitivnim radnjama oslobađam prostor za spontanu kreaciju. Šivani asamblaži bogatog kolorita i rasplesanih krivulja odrazi su moje mašte i mjesta tišine.

ČOVJEČULJCI 1, 2, 3

Čižmek Vanda

GODINA
2024.

TEHNIKA / MATERIJAL
Digitalna ilustracija

DIMENZIJE
38 × 27 cm

Slikovnica Čovječuljci Silvije Šesto prati kreativni proces oživljavanja mašte pomoću starog rekvizita - pisaćeg stroja, istražujući pritom dublje životne teme. Otiskani znakovi na papiru prestaju biti samo slova i pretvaraju se u "čovječuljke" - slova s kopicama i nožicama koja oživljavaju u dječjoj mašti. Ideju idealne slobode oslikava igrom sa starim strojem za pisanje povezujući time svoje davno djetinjstvo s današnjom tehnologijom koja nas egzaktano duhovno osiromašuje na više razina. Kako će „čovječuljci“ reagirati?

ALPHABET OF LINES, SKULPTURA

Donà Patrizia

GODINA
2023.

TEHNIKA / MATERIJAL
Koža, nehrđajući čelik

DIMENZIJE
26 × 22 × 7 cm

AUTOR FOTOGRAFIJE
Vanja Šolin

Unikatni skulpturalni predmet izrađen od kože, oblikovan u strogoj geometrijskoj formi koja povezuje zaobljene, kvadratne i okomite linije. Prednji dio definiraju uske plosnate trake izrađene od nehrđajućeg čelika i obložene kožom, pri čemu svaka ploha završava tipkom pisaće mašine. Ovaj umjetnički predmet skulpturalne kvalitete služi isključivo kao izložbeni komad. Odlikuje ga pažljiva ručna izrada od strane vrsnih obrtnika kožne galanterije.

ALPHABET OF LINES, TORBA

Donà Patrizia

GODINA

2024.

TEHNIKA / MATERIJAL

Koža

DIMENZIJE

32 × 22,5 × 10 cm

AUTOR FOTOGRAFIJE

Patrizia Donà

Kolekcija Alphabet of Lines njeguje razvojnu liniju u pravcu dizajna uporabnog predmeta. Tako je iz skulpture proizašla moderna torba oblikovana dinamičnim geometrijskim formama. Dekorativni detalji poput polukruga i resa na prednjoj strani nastavljaju definiran dizajnerski rukopis. Čiste linije uz zaobljene ručke i odvojivi pojas za nošenje preko ramena osiguravaju praktičnost i funkcionalnost u svakodnevnoj uporabi.

MONOGRAFIJA PLAKATIRANJE

Dorotić Ivan, Bachrach-Krištofić Tessa

GODINA

2026.

TEHNIKA / MATERIJAL

Knjiga, 554 stranice

IZDAVAČ

Udruga Vizkultura

DIMENZIJE

23,4 × 16,5 × 4 cm

AUTOR FOTOGRAFIJE

Bosnic+Dorotic

Knjiga jedinstvene kustoske kolekcije/ kolaborativnog umjetničkog projekta PLAKATIRANJE, koji je kroz medij autorskog plakata okupljao dizajnere/ umjetnike iz Hrvatske i regije s ciljem artikulacije društvenih, političkih i kulturnih tema. Knjiga sugerira kako dizajn može funkcionirati kao alat javnog komentara, društvene artikulacije i propitivanja neuralgičnih točaka, postajući sredstvo kolektivnog pamćenja, otpora i komunikacije - dokument jednog turbulentnog društvenog trenutka čije posljedice i danas živimo.

PREPUŠTANJE

Drakšić Valentina

GODINA

2024.

TEHNIKA / MATERIJAL

Papier-mâché, papir

DIMENZIJE

58 × 27 × 23 cm

AUTOR FOTOGRAFIJE

Valentina Drakšić

Ovo djelo ističe se u kontekstu izložbe zbog svoje tehničke rijetkosti, emocionalne autentičnosti i sposobnosti da pokaže kako primijenjena umjetnost može nositi duboku narativnu snagu bez oslanjanja na veliki opseg ili spektakl. To je profinjen primjer kako tehnički zahtjevni obrtnički procesi mogu generirati svjež, dirljive umjetničke izjave.

SLIT

Drobnjak Karlo

MENTORICA

Njegovanović Nataša

ASISTENT

Valjak Filip

GODINA

2024.

TEHNIKA / MATERIJAL

Aluminij, pleksiglas, čelik

DIMENZIJE

100 × 33 × 5 cm

AUTOR FOTOGRAFIJE

Pavel Posavec i Karlo Drobnjak

SLIT je redizajn gramofona, redukcija na čistu i jasnu formu. Projekt istražuje novu topologiju gramofona vertikalnom orijentacijom uređaja. U središtu projekta nalazi se ritual slušanja glazbe — auditivni, ali i vizualni i taktilni. Poseban naglasak stavljen je na proces korištenja i razumijevanje mehanizama koji stoje iza reprodukcije vinila. Inspiracija za oblikovanje proizlazi iz fizičke prirode gramofona, iz oštrote i grubosti klizanja dijamantne igle po ploči — što se očituje u izraženom, reduciranom i preciznom vizualnom jeziku.

ĐERAM

Drobnjak Karlo

GODINA

2026.

TEHNIKA / MATERIJAL

Aluminij, drvo, beton, eco plastika

DIMENZIJE

200 × 80 × 40 cm

AUTOR FOTOGRAFIJE

Karlo Drobnjak

Projekt se temelji na ideji stvaranja proizvoda uz minimalan broj materijala i procesa, te zadržavanje funkcionalnosti, trajnosti i estetske vrijednosti i održivosti. Primjenom principa tensegrity konstrukcije elementi djeluju kroz ravnotežu napetosti i kompresije. Projekt istražuje i mogućnosti open-source pristupa dizajnu. Spojni elementi lampe osmišljeni su tako da se mogu digitalno dijeliti, preuzeti i izraditi na 3D printerima, čime se korisnicima omogućuje prilagodba, popravak i samostalno sastavljanje proizvoda.

KNOTI

Drobnjak Karlo

MENTORICA

Bačun Nina

GODINA

2023.

TEHNIKA / MATERIJAL

Drvo, užad

DIMENZIJE

Razne

AUTOR FOTOGRAFIJE

Pavel Posavec

Rad proizlazi iz tradicionalne japanske stolarije, Miyadaiku stila, istražuje koncept međusobne ovisnosti između elemenata. Drvo i uža su konstruktivni elementi ali i nositelji vrijednosti dugotrajnosti, odgovornosti i poštovanja prema materijalu. Krajnji proizvod je predmet koji razvija emocionalnu povezanost s korisnikom, potiče kreativnost kod djece u predškolskoj i školskoj dobi, razvija motoričke sposobnosti i vještinu rješavanja problema. Stvaranje je putovanje koje potiče istraživanje, povezanost i rast.

HOMO LUDENS LIBRO

Đukez Hrvoje

Knjiga u okviru programa
Biblioteka Prozori Galerije Prozori,
Knjižnica S. S. Kranjčevića, Zagreb

GODINA
2024.

TEHNIKA / MATERIJAL
Reciklirani otpad, papir

DIMENZIJE
23 × 17 cm

AUTOR FOTOGRAFIJE
Hrvoje Đukez

Homo Ludens Libro je knjiga/slikovnica/objekt, proizvod višegodišnjeg istraživanja odbačene plastike i primjer mogućnosti koje proizlaze iz recikliranja. Knjiga je igra materijala i motiva u jedinstvenom odnosu; slikovni autorski zapisi u kontrastu su sa stranicama od reciklirane ambalažne plastike. Motivi pejzaža povezani su naizmjenice s „ukoričenim otpadom”, uz “beskonačnost” impliciraju suvremeni problem plastike u okolišu. Latinski naziv knjige/objekta sugerira pojmovne usvojenosti, odnosno potrebe za redefinicijom istog.

ŠUM

Đuran Vida

GODINA
2026.

TEHNIKA / MATERIJAL
Tekstilni rad, aplikacije, vuna, niti i drugi elementi

DIMENZIJE
180 × 140 × 3 cm

AUTOR FOTOGRAFIJE
Timoti Đuran

Bježeći od digitalnog u sferu taktilnog, uranjam u „šum” – mjesto sudara materije i oblika. Gomilanjem slojeva i elemenata pokušavam prizvati tišinu, iako su vanjski inputi neumorni i agresivni. Prikazani fragmenti prirode zagušeni su informacijskim šumom i kaosom doživljaja. Tražeći red unutar tog nereda, koristim jaku boju i intenzivnu teksturu kako bih intimnim izrazom nadjačala sveprožimajući trend agresivne digitalizacije.

BEZ NAZIVA I

Fabijanić Ljiljana

GODINA

2025.

TEHNIKA / MATERIJAL

Rezanje i lotanje / srebro i oksidirano
željezo

DIMENZIJE

5 × 24 × 1,5 cm

AUTOR FOTOGRAFIJE

Ljiljana Fabijanić

U teškim vremenima umjetnici se često povlače iz vanjskog svijeta i okreću introspekciji, odnosno samoopažanju i dubokom promišljanju vlastitih psihičkih procesa. Likovi u radu imaju predimenzionirane oči, simbol emocionalne ranjivosti, tuge i pogleda usmjerenog prema unutra.

SF 5-3

Franjić Smiljka

GODINA

2024.-2026.

TEHNIKA / MATERIJAL

Narukvica; fosilni hrast, aluminij (otpad),
pleksiglas (otpad)

DIMENZIJE

6,7 × 8,5 × 3,7 cm

AUTOR FOTOGRAFIJE

Smiljka Franjić

U vremenu ubrzanog razvoja umjetne inteligencije otvara se pitanje može li tehnologija zamijeniti kreativnost ili joj biti potpora. Primijenjena umjetnost se razvija kroz istraživanje, eksperiment i pogrešku, a upravo u nepredvidivosti stvaralačkog procesa vidim trajnu ulogu umjetnika. Nakon ciklusa posvećenih prapovijesti i svakodnevnom nakitu, stvaram minimalistički nakit usmjeren prema budućnosti. Narukvica je nastala iz promišljanja o pojednostavljenju forme, kutu i skulpturalnosti.

MODULARNO MODNI ISKORAK

Galaš Igor

GODINA
2026.

TEHNIKA / MATERIJAL
Ručno pletenje; otpad od proizvodnje
muških čarapa

DIMENZIJE
150 × 150 cm

AUTOR FOTOGRAFIJE
Igor Galaš

„Modularno modni iskorak” je sustav odjevnih tj. skulpturalnih elemenata u prostoru, izrađenih od otpada nastalog nakon proizvodnje čarapa. Modularni elementi mogu služiti u odjevne svrhe; kao prsluk, kaput ili hlače, ili se prostorno organizirati kao skulptura, pregrada, tapiserija ili objekt s modnom, odjevnom i skulpturalno-prostornom vrijednošću. Njihova izmjenjivost i mogućnost preklapanja značenja simbolično i vizualno artikulira „iskorak” između mode i prostora. Korištenje otpadnih materijala dio je upcyclinga i kružnog gospodarstva.

RAZVEDENA BROŠURA

Golik Goga

GODINA
2024.

TEHNIKA / MATERIJAL
Offsetni tisak na papir

DIMENZIJE
16,5 × 21,2 × 0,3 cm

AUTOR FOTOGRAFIJE
Goga Golik

Brošura za udruhu BaBe interaktivni je tiskani objekt koji temu razvoda prenosi kroz sam čin korištenja publikacije. Otvaranjem brošure korisnik povlači perforiranu trakicu s natpisom „Razvod“, čime se simbolički i fizički razdvajaju figure muškarca i žene na naslovnici. Sam proces otvaranja postaje metafora razvoda braka i emocionalnog prekida odnosa.

GOLUBAN Edita i Tomica PRISUTNOST NEVIDLJIVOG

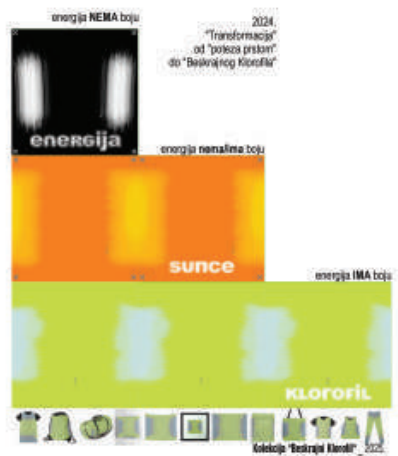

PANONSKI KRUG - Energija Klorofila, 2024.
(izložba _Gledalica galerija Zagreb, 04. 2025)

PANONSKI KRUG - Energija Sunca, 03. 2025.
(izložba _Galerija MODULOR Zagreb, 04. 2025)

PANONSKI KRUG - Bijela Energija Prirode **GOLUBAN**

PANONSKI KRUG_ ENERGIJA SUNCA

Goluban Tomislav, Goluban Edita

GODINA
2026.

TEHNIKA / MATERIJAL
Zeleni ručno modelirani krep papir

DIMENZIJE
80 × 80 × 10 cm

AUTOR FOTOGRAFIJE
Tomislav Goluban

Interakcija tradicionalnog ručnog rada u kombinaciji s modernim računalnim algoritmima nastoji preispitati zajedničku težnju u kontekstu koncepta “Panonske duše Mediterana”, gdje input praznine, tišine i klorofilni ritam u dijalog mašte i memorije između ravnice i mora oblikuju ideju prisutnosti nevidljivog i uvjete za zajednički nam Život.

PANONSKI KRUG_

ENERGIJA KLOROFILA

Goluban Tomislav, Goluban Edita

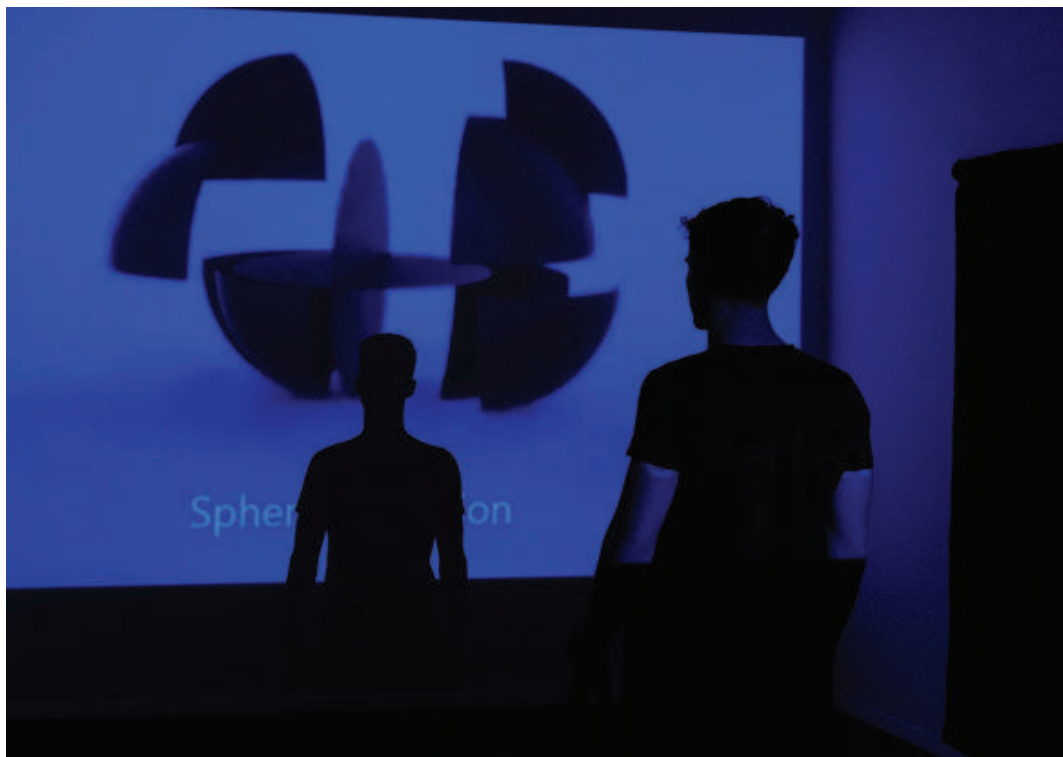
GODINA
2024.

TEHNIKA / MATERIJAL
Print na laganoj tkanini

DIMENZIJE
140 × 140 × 1 cm

AUTOR FOTOGRAFIJE
Tomislav Goluban

Instalacija istražuje transformaciju energije kroz minimalnu vizualnu intervenciju. Radovi su zamišljeni kao “diptih”, kombinacija 2D lagane tkanine kao podloge i 3D eksplozije zelenog krep papira, sugerirajući probabilističku interakciju Sunca i klorofila kao baze stvaranja zajedničkog Života.

5500 DANA

Halbarth Vilim

GODINA

2023.

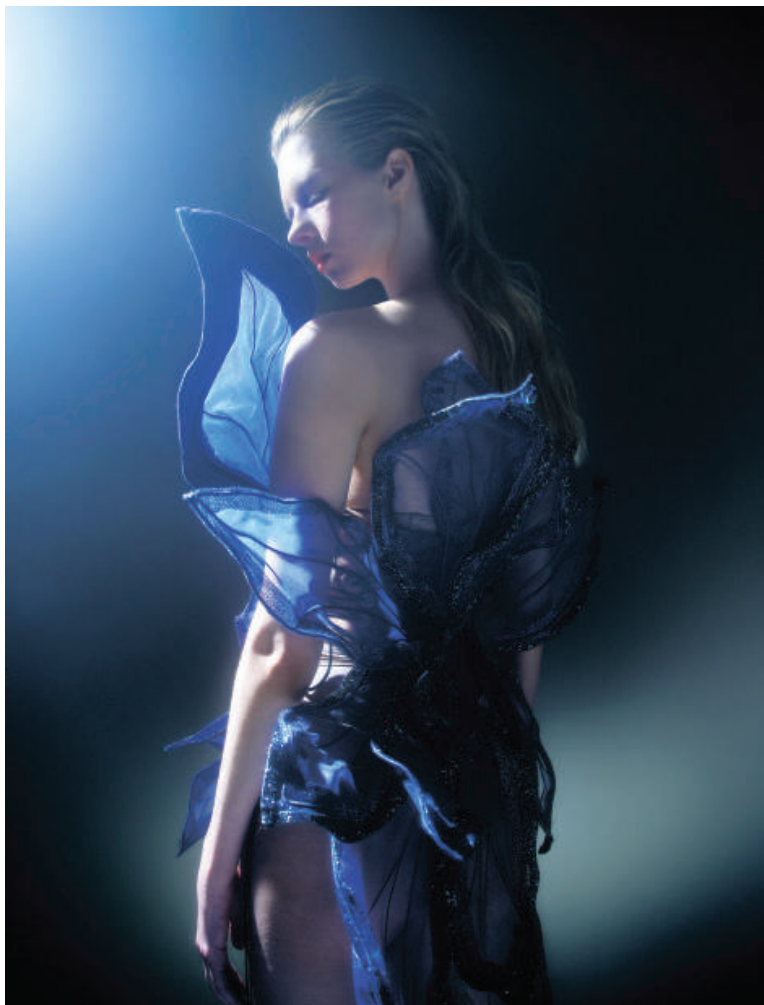
TEHNIKA / MATERIJAL

Video

AUTOR FOTOGRAFIJE

Andrea Dretvić Halbarth

Naziv rada predstavlja broj dana koje sam proveo u brodogradilištu radeći i promišljajući o brodogradnji. U brodogradilištu u Trogiru svojevremeno je radilo više od 3000 ljudi, što je tada činilo gotovo trećinu ukupne populacije grada. Moja inspiracija proizlazi iz promišljanja brodogradnje budućnosti. Kroz istraživanje temeljnih geometrijskih oblika ukazujem na mogućnosti suvremenog oblikovanja brodova, oslanjajući se na principe koje priroda već dugo potvrđuje kao učinkovite i skladne.

LIQUID IRIS: BLOOM ARMOUR

Holjevac Lora

GODINA
2026.

TEHNIKA / MATERIJAL
Til, žica

DIMENZIJE
120 × 120 cm

AUTOR FOTOGRAFIJE
Franjo Matković, Lora Holjevac

Rad istražuje granicu između tijela, tekstila i prostora. Izrađen je ručnim spajanjem više slojeva tila i oblikovanjem predimenzioniranih transparentnih latica koje zajedno asociraju na organsku strukturu cvijeta irisa. Slojevitost transparentnog tekstila istodobno prekriva i otkriva tijelo, gradeći dubinu, sjenu i novu tjelesnu siluetu. Rad propituje odjevni predmet kao nosivu skulpturu: mekanu, prozirnu i krhku, ali konstrukcijski snažnu formu koja tijelu daje novu prostornu prisutnost.

VERMILION VERVE: PULSE

Holjevac Lora

GODINA
2024.

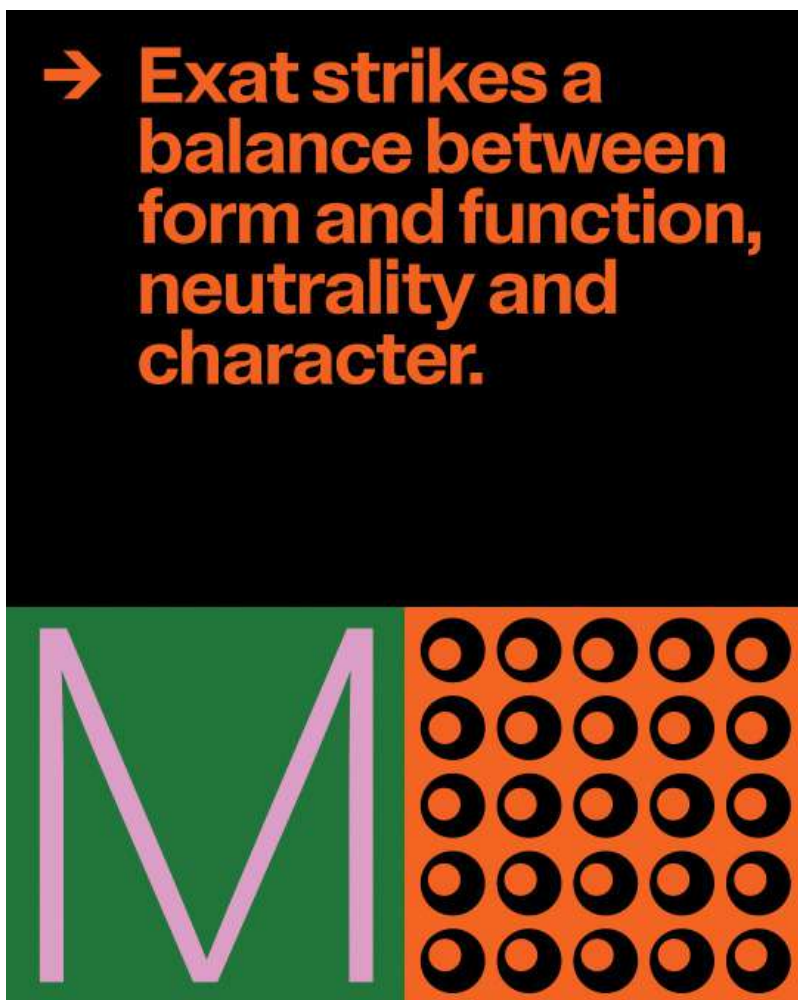
TEHNIKA / MATERIJAL

Skaj koža, čipka, til, sjajni i mat tekstil, dekorativne trake, kristalići i tekstilne aplikacije; krojenje, šivanje, ručno apliciranje

DIMENZIJE
60 × 45 × 35 cm

AUTOR FOTOGRAFIJE
Vanja Šolin

Pulse je scenski body-korzet iz kolekcije 'Vermilion Verve' koji tijelo pretvara u središte moći, napetosti i vizualnog pulsa. Izrađen je ručno od niza elemenata koji grade čvrstu, gotovo oklopnu formu. Povišeni bokovi, naglašeni struk i skulpturalne linije oblikuju figuru, dok crvena boja djeluje kao znak energije, krvi, strasti i pokreta. Odjevni predmet funkcionira kao prostorna ekstenzija tijela, kao forma koja ga steže, uzdiže, naglašava i pretvara u scenski objekt snažne prisutnosti.

EXAT TIPOGRAFSKO PISMO

Hot Type: Hrastovec Marko, Šandro Mihael

GODINA
2025.

TEHNIKA / MATERIJAL
Digitalno pismo

Dizajn pisma Exat inspiriran je umjetničkom knjižicom Ivana Picelja „Edicija a”. Otpočelo je kao precrtavanje jednog jedinog slova „a” i iz želje za izgradnjom cijelog tipografskog svijeta oko njega. Cilj je bio stvoriti pismo koje će biti toliko lokalno precizirano da oda počast lokalnim, hrvatskim inovacijama, no istovremeno naširoko prikladno za kreativne projekte diljem svijeta, čiji autori ne moraju nužno poznavati svu povijest koja se krije iza njegova nastanka.

MOJE TIJELO

Ivandija Kirigin Zdravka

Scenografija i kostimografija,
Gradsko kazalište Žar ptica

PREMIJERA
2026.

TEHNIKA / MATERIJAL

1 panel s fotografijama; 3 kostima iz predstave,
tekstil, vuna

AUTOR TEKSTA I REDATELJ
Ivan Penović

DIZAJN SVJETLA
Alen Marin

AUTOR FOTOGRAFIJE
Mare Milin

Vizualni koncept predstave objedinjuje scenografiju, kostimografiju i scenske objekte u jedinstvenu prostornu strukturu. Modularni scenografski elementi omogućuju promjenjive konfiguracije prostora, dok kostimi i objekti djeluju kao produžeci tijela izvođača. Kostimi su oblikovani od tekstila, vune i različitih voluminoznih formi koje transformiraju tijelo izvođača. Povećane strukture, meki materijali i naglašena taktilnost stvaraju hibridne figure između organskog, ljudskog i imaginarnog.

DRVENE PTICE

Ivandija Kirigin Zdravka

Scenografija,
Koprodukcija HNK Varaždin / HNK Zagreb

PRAIZVEDBA
2025.

TEHNIKA / MATERIJAL

1 panel s fotografijama i scenografskim skicama,
70 × 150 cm; objekt "drvene ptice"

REDATELJ

Ivan Plazibat

KOSTIMOGRAFIJA / DIZAJN SVJETLA

Petra Pavičić / Vesna Kolarec

AUTOR FOTOGRAFIJE

Marko Ercegović

U scenografskom prostoru predstave *Drvene ptice* zemlja funkcionira kao jedan od temeljnih vizualnih i simboličkih motiva. Izdvojena iz izvedbenog konteksta i smještena unutar drvenog okvira, zemlja prestaje biti scenografski element te postaje samostalan izložbeni objekt. Prenesena iz prostora izvedbe u galerijski kontekst, zadržava trag materijala i vremena te djeluje kao nositelj sjećanja i iskustva predstave.

KUĆA JE VELIKA, NE MOŽE SE ONA NOSIT

Ivandija Kirigin Zdravka

Scenografija i kostimografija,
Kazalište Marina Držića

PREMIJERA
2025.

TEHNIKA / MATERIJAL

Video u trajanju od 1.07 minute / Scenografske
i kostimografske skice, fotografije predstave;
video trailer predstave

REDATELJ / DIZAJN SVJETLA

Romano Nikolić / Lana Nežmah

AUTOR FOTOGRAFIJE

Marijan Marinović

Likovni sustav predstave objedinjuje scenografiju i kostimografiju u cjelovitu prostornu organizaciju. Scenografiju čini reducirana skupina elemenata doma izvedenih u toplim tonovima drva. Kostimografija se temelji na suvremenoj odjeći i suzdržanoj paleti boja s pojedinačnim kolorističkim naglascima. Tijekom trajanja predstave teče proces u kojem cvijeće postupno vene, prolazi transformaciju, mijenjajući se zajedno s protokom vremena te naglašava prolaznost kao jednu od središnjih tema rada.

TRNJANSKI KRESOVI 2024: SESTRINSTVO I JEDINSTVO

Jeić Tana, Vodopija Monika

GODINA
2024.

TEHNIKA / MATERIJAL
Tekstil (majice), papir (plakati)

DIMENZIJE
Plakat 70 × 100 cm, majica 70 × 65 cm

AUTOR FOTOGRAFIJE
Tana Jeić, Monika Vodopija

Trnjanski kresovi su manifestacija koja komemorira oslobođenje Zagreba od fašizma, a vizualni identitet za 2024. godinu inspiriran je dualnošću događaja. Motiv stiliziranog plamena simbolizira prijelaz iz dnevnog zajedništva u noćnu proslavu otpora, naglašavajući energiju i dinamiku pokreta. Slogan Sestrinstvo i jedinstvo intervenira u povijesni narativ – dizajn postaje alat za aktualizaciju vrijednosti antifašizma, naglašavajući nužnost inkluzivnosti, rodne ravnopravnosti i solidarnosti u današnjem društvu.

TRNJANSKI KRESOVI 2025: SLOBODA NARODU

Jeić Tana, Vodopija Monika

GODINA
2025.

TEHNIKA / MATERIJAL
Tekstil (majice), papir (plakat)

DIMENZIJE
Plakat 70 × 100 cm, majica 70 × 65 cm

AUTOR FOTOGRAFIJE
Tana Jeić, Monika Vodopija

Trnjanski kresovi godišnja su manifestacija kojom se obilježava oslobođenje Zagreba od fašizma. Identitet za 2025. godinu utemeljen je na središnjem simbolu manifestacije — krijesu. Vizualni jezik koristi metodu kolaža, simulirajući slaganje dasaka koje kreiraju moćnu instalaciju. Grafički elementi sugeriraju da se snaga i stabilnost (krijesa, ali i zajednice) postižu kolektivnim naporom i slogom. Dizajn ovdje nije samo estetski okvir, već metafora za društvenu arhitekturu.

(PRE)ŽIVJETI

Jelić Ana Paula

GODINA
2023.

TEHNIKA / MATERIJAL
Kombinirana tehnika, tekstil, karton, okviri

DIMENZIJE
200 × 200 cm

AUTOR FOTOGRAFIJE
Ivana Blažanović

Rad polazi od tijela kao mjesta napetosti između onoga što pokazujemo i onoga što ostaje skriveno. Korzet, razapet unutar praznih okvira, funkcionira kao konstrukcija kontrole, ali i kao nositelj unutarnjih zapisa — osobnih, fragmentiranih, nevidljivih izvana. Drugi dio rada je suknja od povezanih kartonskih kolutića od kojih svaki nosi ime umjetnika, upućujući na ideju da pojedinačno postojanje opstaje kroz mrežu drugih.

SRETNA NOVA!

Jelić Marijana

GODINA
2025.

TEHNIKA / MATERIJAL
Digitalna tehnika

DIMENZIJE
30 × 30 cm

Rad nastaje bez unaprijed zadane namjere; iz nedefiniranih krivulja postupno izrađuju gesta, izraz i lice. Kako me crtež vodi, prestajem biti akter i postajem promatrač vlastitog procesa. Primjećujem sarkazam i ironiju – kortizol koji guramo u najdublje ladice i sve one društvene apsurdne koje bismo trebali prihvaćati sa smiješkom.

PROTKANA OD NITI

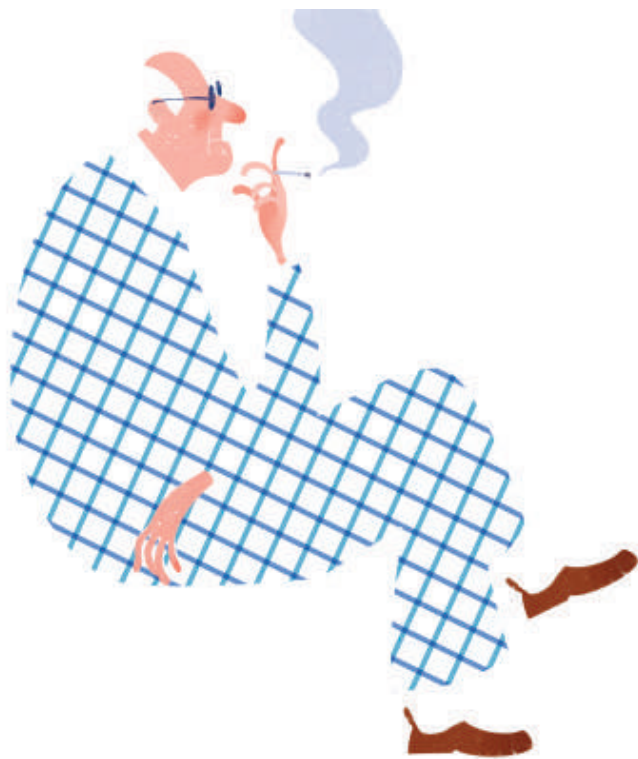
Jelić Marijana

GODINA
2026.

TEHNIKA / MATERIJAL
Digitalna tehnika

DIMENZIJE
30 × 30 cm

Pokušaj rasplitanja čvora čin je samospoznaje i proces dekonstrukcije vlastitog bića. Umjesto težnje za savršenim bodom, spoznajemo da smo sazdani upravo od vlastitih dilema, iskustava i emocija. Zamršenost niti u nama nije prepreka, već dio onoga od čega smo istkani – prihvatanje sebe i smjer ka autentičnosti. U instant-svijetu brzih i praktičnih rješenja, slavimo 'novu energiju' koja prihvaća savršenonesavršeno.

ČOVJEK U KARIRANOM ODIJELU

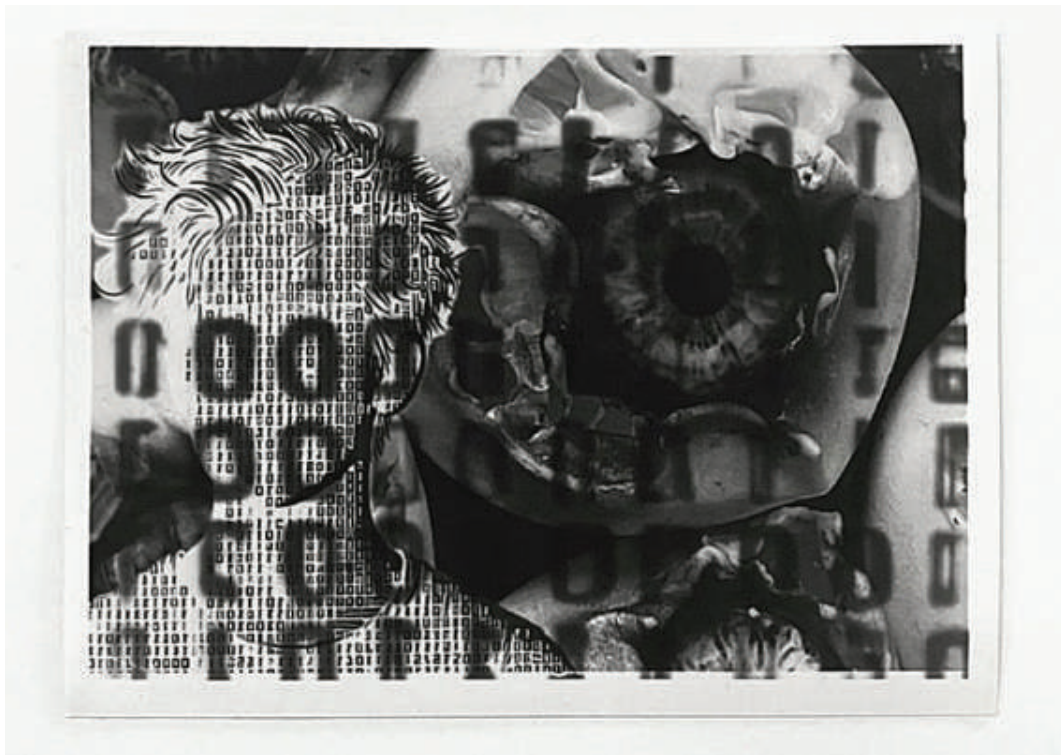
Jelić Marijana

GODINA
2025.

TEHNIKA / MATERIJAL
Digitalna tehnika

DIMENZIJE
30 × 30 cm

Rad se bavi stanjem prolaznosti, spokoja i prihvaćanja. Trebalo je proći spomenuta iskustva i prepreke, dogovoriti se s vlastitim emocijama, s podsmijehom i osmijehom prisjetiti se onoga što je prošlo. Kao da dio ovoga tijela nestaje i spoznaje nebitnost materijalnog. Slijedi novi prostor, dimenzija.

DEHUMANIZACIJA U DIGITALNOM DOBU

Jezidžić Martina

GODINA

2025.

TEHNIKA / MATERIJAL

Fojo

DIMENZIJE

18 × 13 cm

AUTOR FOTOGRAFIJE

Martina Jezidžić

Kombiniranjem analogne Fojo tehnike i digitalnih vizualnih elemenata rad istražuje odnos između fizičkog tijela i virtualnog identiteta te propituje granicu između čovjeka i podatka. Ljudska figura ispunjena binarnim kodom i slojevima digitalnih informacija prikazuje proces pretvaranja osobe u arhiviranu i analiziranu informaciju unutar tehnoloških sustava. Motiv oka dodatno naglašava prisutnost stalnog promatranja i gubitka privatnosti u digitalnoj svakodnevici.

TRANSKRIPCIJA NASLJEĐA — KRALUŠ

Jozić Lučić Sunčana

GODINA
2024.

TEHNIKA / MATERIJAL
Laser, termička obrada,
ručna dorada; poliakril

DIMENZIJE
20 × 40 × 40 cm

AUTOR FOTOGRAFIJE
Sunčana Jozić Lučić, Manuela Tunjić

U Transkripciji nasljeđa reinterpetiran je tradicijski motiv samoborskog kraluša kroz suvremeni funkcionalni objekt rasvjete. Tradicijski uzorak transkribiran je u strukturu materijala sjenila, čime postaje sastavni dio njegove funkcije i načina oblikovanja svjetla u prostoru. Tradicija se ne prenosi kao oblik, već kao funkcionalna struktura koja aktivno sudjeluje u oblikovanju suvremenog prostora.

TRANSKRIPCIJA NASLJEĐA — PAŠKA ČIPKA

Jozić Lučić Sunčana

GODINA
2025.

TEHNIKA / MATERIJAL
Laser, termička obrada,
ručna dorada; poliakril

DIMENZIJE
20 × 40 × 40 cm

AUTOR FOTOGRAFIJE
Sunčana Jozić Lučić, Manuela Tunjić

Kompleksna struktura čipke transkribirana je u sjenilo, uzorak postaje konstruktivni i funkcionalni element, a ne dekorativni dodatak. Takva integracija omogućuje da objekt istovremeno nosi kulturni zapis i oblikuje svjetlosne uvjete prostora. Prolaskom svjetla kroz slojevit i perforiranu površinu nastaju promjenjive svjetlosne i sjenovne strukture koje ovise o položaju objekta i karakteristikama prostora. Sjenilo tako redefinira svoju ulogu – od izvora rasvjete prema aktivnom elementu koji sudjeluje u oblikovanju ambijenta.

SOFT BLUE NOISE

Jugovac Barbara

GODINA

2025.

TEHNIKA / MATERIJAL

Tekstil, faux chenille tehnika

DIMENZIJE

52 × 181 × 0,7 cm

AUTOR FOTOGRAFIJE

Barbara Jugovac

Tekstilna slika / triptih izrađena je od starog ili odbačenog tekstila tehnikom faux chenille. Komadići tekstila ušiveni su na podlogu, definirani jasnom geometrijskom strukturom prošiva, a zatim rastvoreni preciznim rezovima koji prate prošive. Miješanje boja nastaje vizualno, percepcijom koja se mijenja s perspektivom. Rad upućuje na jedan od najpoznatijih eksperimenata u povijesti fizike - eksperiment s dvostrukim prorezom (Double-slit experiment) koji dokazuje dualnu prirodu čestica.

KOMADIĆI STVARNOSTI

Kabalin Nataša

GODINA
2026.

TEHNIKA / MATERIJAL

Rukom oblikovana crna šamotirana glina i
porculan, paljeno na 1200°C

DIMENZIJE

16 × 32 × 11 cm

AUTOR FOTOGRAFIJE

Nataša Kabalin

Dvije crne zdjele od šamotirane gline s komadićima porculana oblikovane su rukom i spaljene na 1200 °C. Modelirane su vrlo tanko, s oštrim rubovima, referirajući se na moju potrebu uštede materijala, ne zbog financijskih razloga, već zbog zasićenosti ponude u vremenu opsjednutom robom i hiperprodukcijom. Komadići porculana označavaju raspadnute planove i želje koje nisu uništene i nestale, već su još uvijek tu, ali u drugačijem obliku.

KOLIKO

Katavić Petar

GODINA
2025.

TEHNIKA / MATERIJAL
Animacija, 8 fotopapira na
accafoam pločama

DIMENZIJE
40 × 30 × 0,5 cm

AUTOR FOTOGRAFIJE
Žaklina Antonijević

Pojedinac svakodnevno putem medija i društvenih mreža prima enorman broj informacija. Koliko su nam sve te informacije zapravo bitne, i da li su istinite? Animacija prikazuje četiri slova na tipkovnici koja su postavljena u neposrednoj blizini, te tipkajući riječ „koliko” ulazimo u određeni fizički simbol beskonačnosti, koji odražava trenutčan odnos čovjeka i tehnologije.

LEAF

Kezić Ada

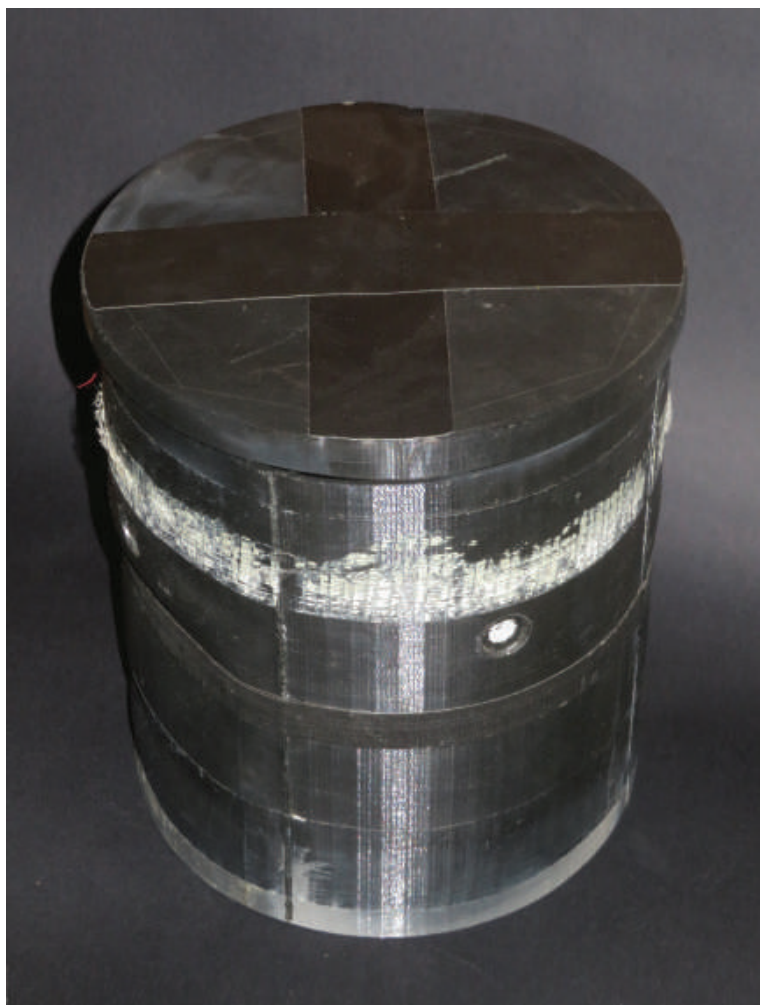
GODINA
2024.

TEHNIKA / MATERIJAL
Metalno postolje, fleksibilne cijevi,
perivi papir

DIMENZIJE
12 × 65 cm, 15 × 100 cm

AUTOR FOTOGRAFIJE
Ivor Lapić

Inspirirana formom lista cvijeta kale, lamp-a Leaf reinterpreтира prirodne oblike kroz principe biofilije, stvarajući prostor pove-zanosti čovjeka s prirodom. Posebnost lampe nalazi se u inovativnom materijalu od kojeg su izrađene „košuljice” — peri-vom papiru. Ovaj održivi materijal može se prati u perilici rublja, pa čak i glačati. Time Leaf povezuje dizajn, funkcional-nost i ekološku osviještenost u jedinstven proizvod suvremenog interijera.

KAMERA OPSKURA „TETRA”

Kiš Ivica

GODINA

2012.-2026. (nastavlja razvoj)

TEHNIKA / MATERIJAL

3D print; sintetika i papir

DIMENZIJE

26 × 23 × 23 cm

AUTOR FOTOGRAFIJE

Ivica Kiš

Kamera opskura, prapočelo fotografije, primjenom recentnih tehnologija postaje moćnija no ikad. Ovaj primitivan uređaj stvara egzaktnu centralnu (perspektivnu) projekciju. Djeluje poput kamere s trajnim fokusom i iznimno preciznim doziranjem svjetla, bilježi sve valne duljine svjetlosti, a dugom ekspozicijom “komprimira” vrijeme. Snima motive velikog raspona iluminacije, ekstremno široke kadrove i kvalitetne snimke na podlogama različitih oblika. Omogućava snimanje svih vrsta perspektivnih projekcija i točnu izmjeru snimljenih prostora.

KINĒSIS — FESTIVAL IMPROVIZIRANE I EKSPERIMENTALNE GLAZBE

Klisurić Ivan

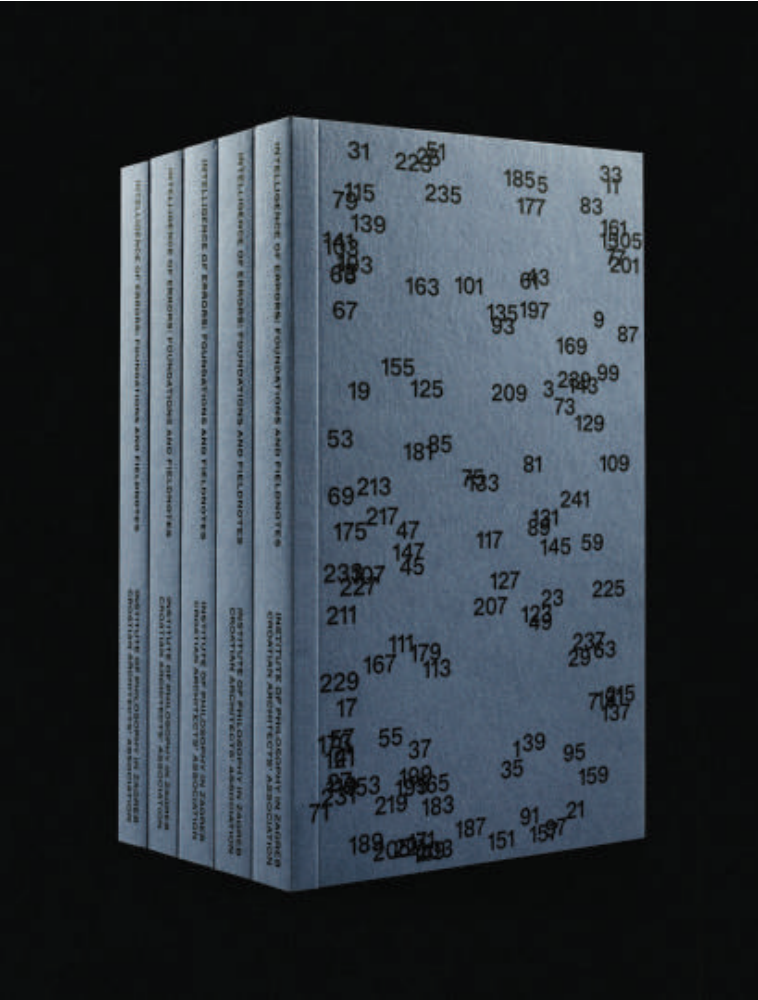
GODINA
2025.

TEHNIKA / MATERIJAL

Vizualni identitet festivala; plakati, offsetni
tisak

DIMENZIJE
70 × 100 cm

Vizualni identitet festivala prati logiku
i karakter sadržaja festivala likovnim
sredstvima.

INTELLIGENCE OF ERRORS

Klisurić Ivan, Kirinčić Leo

GODINA
2025.

TEHNIKA / MATERIJAL
Knjiga, offsetni tisak; 242 stranice

DIMENZIJE
12 × 19 cm

AUTOR FOTOGRAFIJE
Hrvoje Franjić

Kroz autorske tekstove, teorijske temelje, ilustracije te fotografije realizacije paviljona ova knjiga, direktno i preneseno, predstavlja temeljnu paradigmu paviljona - Inteligencija grešaka / Intelligence of Errors. Prikazanim je i arhiviranim projektom Hrvatska sudjelovala na Venecijanskom bijenalu - 19. Međunarodnoj izložbi arhitekture.

O BOJAMA

Kocijan Karla

GODINA

2025.

TEHNIKA / MATERIJAL

Grafički dizajn; knjiga, tvrdi uvez, 380 stranica

IZDAVAČ

Jesenski i Turk

DIMENZIJE

25 × 28 cm

AUTOR FOTOGRAFIJE

Karla Kocijan

Priručnik O bojama autorice Dijane Sokolić predstavlja teoriju boja i najznačajnije autore koji su o boji pisali. Opisuje principe korištenja boja i predstavlja posebnost vokabulara, za svaku boju navodi njezin CMYK, HEX, RGB, RAL, NCS i PANTONE broj.

PERCEPCIJA PRIRODE; SAN JEDNE GRANČICE / BROŠ

Kolonić Sabina

GODINA
2025.

TEHNIKA / MATERIJAL
Broš/vaza/zidna instalacija; mjed,
slikarsko platno, grančica drveta

DIMENZIJE
Mjedeni element cca 75 mm, Ø 2-12,5 mm;
platno: 200 × 300 mm ili 150 × 200 mm

AUTOR FOTOGRAFIJE
Sabina Kolonić

Rad transformira deblo preuzeto iz prirode u pojednostavljenu formu koja može biti broš, vaza ili zidna instalacija. Krug povezanosti s prirodom zatvara se jer novonastali oblik postaje postament, vaza ili tron za grančicu, odnosno samostalna fluidna forma broša. Kako su grančice organski materijal i nose u sebi prolaznost materijalnog trajanja, predviđene su da ih se zamijeni obzirom na raspoloženje i vrijeme. Nakit za tijelo ili prostor, nosivi objekt koji potiče kreativnost i interakciju s djelom i prirodom. Stvoren da oplemeni svakodnevni život suvremenog čovjeka.

PERCEPCIJA PRIRODE; SAN JEDNE GRANČICE / NAUŠNICE

Kolonić Sabina

GODINA
2026.

TEHNIKA / MATERIJAL

Naušnice; piljenje, kovanje, lotanje,
turpijanje, poliranje; mjed, srebro

DIMENZIJE

75 × Ø 0,8–6,5 mm

AUTOR FOTOGRAFIJE

Sabina Kolonić

Rad prenosi umjetničku viziju i doživljaj prirode kroz transformaciju forme dijela debla, koji je oštrim rezom izdvojen iz matične cjeline stabla i sveden na pojednostavljenu formu nosivog nakita – naušnica. Pripada kolekciji „Percepcija prirode”, koja evoluira i raste kroz vrijeme.

PERCEPCIJA PRIRODE; SAN JEDNE GRANČICE: U DVOJE / OGRLICA

Kolonić Sabina

GODINA

2026.

TEHNIKA / MATERIJAL

Ogrlica/privjesak; mjed, vrpca

DIMENZIJE

Mjedeni element: cca 66 × 20 × 8 mm;

duljina ogrlice: cca 68 cm

AUTOR FOTOGRAFIJE

Sabina Kolonić

Nosiva skulptura nastala spajanjem dvije pojednostavljene forme debla u jedinstvenu cjelinu. Kroz apstrakciju prirodnog oblika istražuje se ideja zajedništva, međusobne povezanosti i suživota. Dvostruka struktura sugerira partnerstvo, dijalog i odnos dvaju bića ili prirodnih elemenata. Dio kolekcije „Percepcija prirode”, koja evoluiira i raste kroz vrijeme.

NI UNA MENOS / NI JEDNA MANJE

Korbar Željka

GODINA
2025.

TEHNIKA / MATERIJAL
Kombinirana tehnika, rukom modelirana
šamotna glina, oksidi, željezna pila

DIMENZIJE
Ø 35 cm

AUTOR FOTOGRAFIJE
Renata Škrinar

NI UNA MENOS je globalni pokret protiv diskriminacije, obiteljskog nasilja, nasilja nad ženama i femicida, te pokret za pravo na odlučivanje o vlastitom tijelu. Nastao u Argentini 2015., širi se svijetom. Deformirana i ispolirana kugla predstavlja nekad lijepo i čvrsto tijelo žene, koja je doživjela nasilje. Okrutnost čina istaknuta je rezom i prodorom hrđave pile u volumen skulpture te cijela skulptura poprima boju hrđe, boju nagrivanja.

DISPOZITIV

Koržinek Marko

GODINA

2025.

TEHNIKA / MATERIJAL

Časopis; offset tisak

DIMENZIJE

 $28 \times 23 \times 0,6 \text{ cm}$

AUTOR FOTOGRAFIJE

Ivan Vranjić

Dizajn časopisa Dispozitiv gradi se na napetosti između precizne tipografske strukture i vizualne otvorenosti. Naslovnica koristi autorsku fotografiju zgrade Akademije iz neuobičajenog rakursa, čime se već na ovitku najavljuje perspektiva propitivanja. Stražnja strana ovitka donosi AI-generiranu reinterpretaciju iste fotografije čime dizajner kroz vlastiti medij tematizira sam predmet prvog broja: umjetnost u doba tehnocena. Dizajn je postavljen tako da ne ilustrira sadržaj — on ga strukturira.

TUŠ

Kostelac Marijana

GODINA

2026.

TEHNIKA / MATERIJAL

Komadi folije/ogledala i isprintane slike
ljepljeni na niti koje vise u formi tuša

DIMENZIJE

2 m × Ø 20 cm

AUTOR FOTOGRAFIJE

Marijana Kostelac

Instalacija Tuš u javni prostor unosi objekt koji pripada intimnoj zoni doma. Ovdje gubi svoju funkcionalnost i postaje simbol intime izvučene iz sigurnosti privatnog prostora. Zrcalne pločice koje vise poput zavjese fragmentiraju odraz i „odijevaju” promatrača u slike okoline, stvarajući privremenu kožu sastavljenu od svjetla, pokreta i stvarnosti koja ga okružuje. Tuš tako otvara prostor između privatnog i javnog, pozivajući promatrača da preispita vlastite granice - gdje počinje tijelo, gdje završava prostor i što se događa kada se intima preseli u središte javnog pogleda.

ARHITEKTURA MISLI

Kozarić Budiša Gabrijela

GODINA

2025.

TEHNIKA / MATERIJAL

Srebro; klasične tehnike obrade metala

DIMENZIJE

3 x (6 × 7 × 9 cm)

AUTOR FOTOGRAFIJE

Gabrijela Kozarić Budiša

Arhitektura misli pretpostavlja oblik u kojem je misao prostorna struktura. Tri elementa oblikovana u srebru svijena su do granice pucanja, pritom stoje samostalno i kompozicijski izbalansirano. Polazeći iz jezika umjetničkog nakita, rad zadržava odnos s tijelom. Traži od gledatelja da ga promatra iz više kutova, kružeći oko njega. Istražuje kako se unutarnje stanje — misao, neizgovorene riječi, mogu prevesti u materijalnu i prostornu formu.

DANCE FIRST. THINK LATER.

Krajačić Jasmina

GODINA
2025.

TEHNIKA / MATERIJAL

Dizajn interijera; digitalni tisak apliciran na zidove, stolove, DJ pult i šank, fotografije, video

DIMENZIJE
130 × 130 cm

AUTOR FOTOGRAFIJE
Božidar Prezelj i i Ivan Rebić
(shootinglikepablo)

AUTOR VIDEA
Ivan Rebić

Autorski dizajn interijera kluba Boogaloo u Zagrebu (kafić i mala dvorana). Interijer je oblikovan kao prostorna interpretacija glazbe u kojoj likovni elementi usmjeravaju iskustvo tijela u pokretu. Kafić i dvorana čine kontinuirani sustav u kojem su šank, stolovi i DJ pult integrirani kao dijelovi jedinstvene kompozicije. Vizualni identitet temelji se na kružnim motivima koji asociraju na gramofonske ploče i stilizirane zvučnike, stvarajući ritmičku strukturu koja prenosi logiku zvuka u prostor. Prostor djeluje kao medij kolektivnog iskustva koji briše granice između pojedinca i mase.

HOME

Križanović Viktorija

GODINA
2026.

TEHNIKA / MATERIJAL
Kombinirane tehnike obrade srebra;
srebro 925, akvamarin

DIMENZIJE
16,5 × 10,5 × 23 cm

AUTOR FOTOGRAFIJE
Maja Gjajić

Rad dovodi u pitanje pojam doma kao mjesta stabilnosti i zaštite u suvremenom kontekstu. Proširivanjem prstena u krhku kinetičku strukturu stvara se napetost između tijela kao sfere intimnosti i vanjskog svijeta kao prostora neizvjesnosti. Stalno gibanje fragmenata (ključ, krov, prozor) ukazuje na dom kao promjenjivu, nestabilnu konstrukciju oblikovanu odsutnošću, vremenom i promjenom.

ZAŠTITA ZA SRCE

Krušelj Pavličić Andreja

GODINA
2026.

TEHNIKA / MATERIJAL
Tradicionalne tehnike obrade metala;
mjed, srebro, čelik, polki

DIMENZIJE
35 × 15 × 4 cm

AUTOR FOTOGRAFIJE
Andreja Krušelj

Nosiva skulptura spaja estetiku futurizma s psihološkom funkcijom, pretvarajući „medicinski” pojam zaštite u vizualni i emotivni doživljaj. Iracionalna medicinska primjena nije stvarna terapija, već konceptualni dio rada koji propituje odnos tijela, uma i nakita. Amajlija „štiti srce” od emocionalnih trauma i straha; čin nošenja postaje osobni ritual - medicina za um i terapija koja pruža osjećaj sigurnosti. Erozija kritičkog mišljenja stvara emocionalna vjerovanja umjesto racionalnih zaključaka, dok se unatoč tehničkom napretku bilježi porast usamljenosti i mentalnih problema.

ŽIVOT JE LIJEP, MIR I DOBRO I SVE OSTALO

Kuduz Igor

GODINA

2025.

TEHNIKA / MATERIJAL

Knjiga, offset; 260 stranica

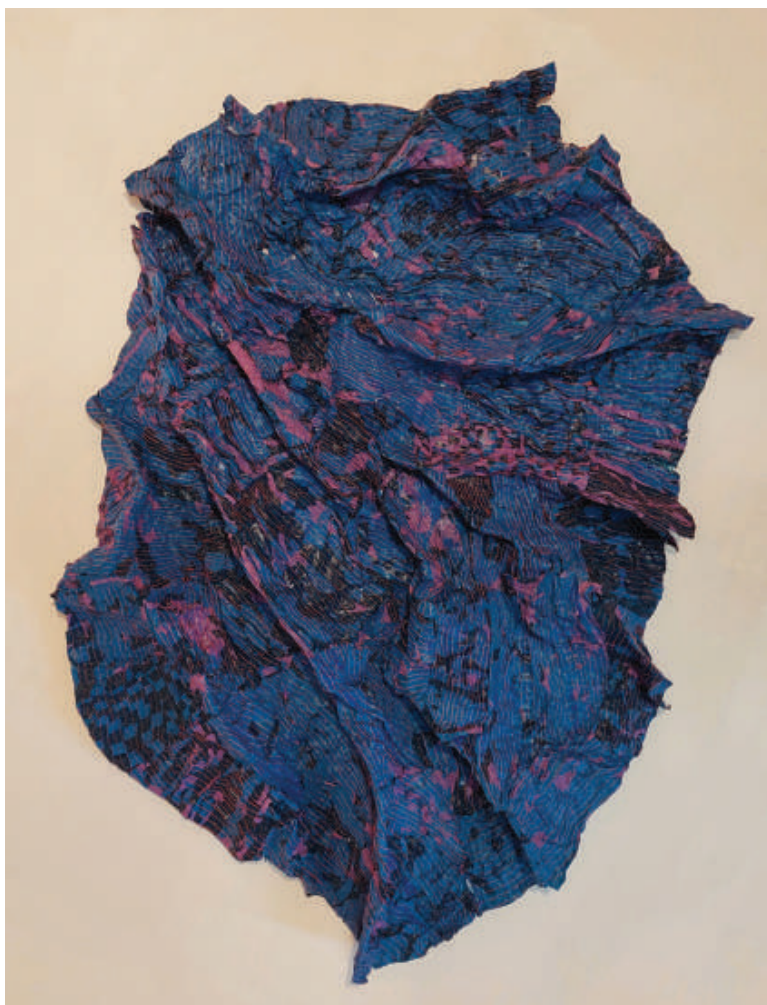
DIMENZIJE

14,5 × 22,3 cm

AUTOR FOTOGRAFIJE

Igor Kuduz

“Ovo nije monografija Zagreba. Ovo je knjiga o preživljavanju u Zagrebu sa svim manjkavostima s kojima se živi kad naiđu, i o tome kako se jedino življenjem može preživjeti. Ovo je jedan egzistencijalistički putopis sa stavom: Život je lijep, mir i dobro i sve ostalo. Ovo je autobiografija. I sve ostalo, s ljubavlju i poštovanjem.” - iz predgovora Janke Vukmir

ZORA, POLDAN I OBZOR

Leko Ela

GODINA
2024.

TEHNIKA / MATERIJAL
Plastifikacija tekstilnog materijala, polimer
art, taljenje netkanog tekstila

DIMENZIJE
51 × 57 × 15 cm, 93 × 81 × 15 cm,
103 × 61 × 10 cm

AUTOR FOTOGRAFIJE
Ela Leko

Od prve široke primjene do ubrzanog razvoja sredinom 20. stoljeća, polimeri su neizostavan dio života. Omogućili su napredak, ali masovna uporaba otvara pitanja ekološke održivosti. Modna industrija danas je među najvećim zagađivačima. Radovi istražuju mogućnosti tkanine, propitujući plastičnost - materijala i čovjeka, granice između korisnog i štetnog, trajnog i prolaznog. Refleksija su odnosa društva prema materijalima koje stvara, koristi i odbacuje, ali i poziv na promišljanje o odgovornom stvaranju budućnosti.

THINK PINK: LABORATORIJ NJEŽNOSTI / KERAMIKA MOŽE BITI I APSTRAKTNA

Lovrenčić Ljubica

GODINA

2026.

TEHNIKA / MATERIJAL

Lijevanje u kalup, obojeni porculan,
1240°C; obrađena fotografija

DIMENZIJE

Instalacija 120 × 80 cm;
četiri fotografije 50 × 50 cm

AUTOR FOTOGRAFIJE

Darko Gorenak-Studio Godar i
Ljubica Lovrenčić

U vremenu tehnološke hladnoće rad istražuje emocionalnu funkcionalnost predmeta kroz boju i oblike nadahnute prirodom. Kompozicija porculanskih elemenata, oblikovanih prema organskoj estetici ukrasnih tikvica, slavi vitalnu energiju prirode. Na četiri digitalne fotografije forme doživljavaju metamorfozu i nastavljaju svoj život u digitalnom prostoru. Moto „Think Pink” ne predstavlja bježanje od stvarnosti, već težnju za stvaranjem tolerantnog i vedrog uma. Ovim radom propitujem redefiniciju korisnog: je li predmet funkcionalan samo ako ima praktičnu svrhu ili je njegova najviša funkcija upravo to da nas potiče na empatiju i pozitivnu transformaciju?

ALURA

Lugonja Kristina, Havranek Filip

GODINA

2024.

PROIZVOĐAČ

Bertol

TEHNIKA / MATERIJAL

Ekstruzija i glodanje aluminija

DIMENZIJE

75 × 16,5 × 13 cm

AUTOR FOTOGRAFIJE

Pavel Posavec

Alura je inovativni sustav za staklene ograde, osmišljen kako bi arhitektima i dizajnerima omogućio maksimalnu fleksibilnost u oblikovanju prostora. Sustav se temelji na trokutastom aluminijskom profilu koji osigurava čvrstoću konstrukcije i definira njegov vizualni karakter. Kružni nosači stakla koji se umeću u utoke unutar aluminijskog profila omogućuju slobodno zakretanje stakla, čime se postiže širok raspon kutova ugradnje.

ROZETA ŽUPNE CRKVE NAVJEŠTENJA MARIJINA U SUPETRU

Lukšić Srđan

GODINA
2024.

TEHNIKA / MATERIJAL
Kamen

DIMENZIJE
Ø 180 cm, d = 15 cm

AUTOR FOTOGRAFIJE
Srđan Lukšić

Ihtis (grč. ikhthys – riba) je kršćanski simbol koji je već u prvoj Crkvi korišten kao akronim za izraz: “Isus Krist, Božji Sin, Spasitelj”. U vrijeme progona kršćana u Rimskom Carstvu stilizirani prikaz ribe korišten je kao tajni znak raspoznavanja. I Sveti Petar, po kojem je Supetar dobio ime, bio je ribar. Zbog toga je stilizirani prikaz ribe ishodišni motiv u formiranju kamene rozete na pročelju supetarske župne crkve. Jednostavnim geometrijskim postupkom kružnog umnažanja osnovnog motiva oko centralne osi postigao se arhitektonski dekorativni element.

SJAJ SMRVLJENOGA

Lumezi Lazer Rok

GODINA
2026.

TEHNIKA / MATERIJAL

Kombinirana tehnika; granulacija, srebro,
pirit

DIMENZIJE
6,7 × 9,5 cm

AUTOR FOTOGRAFIJE
Tan Anton Lumezi

Na geometrijskom polju granulacija
je u korespondenciji s razmravljenim
sjajem pirit.

FAMILY

Ljubičić Boris

GODINA

2026.

TEHNIKA / MATERIJAL

Poster

DIMENZIJE

70 × 100 cm

AUTOR FOTOGRAFIJE

Boris Ljubičić

Obitelj je osnova ili slika društva.

Minimalizam 16 istovjetnih a opet različitih
slika prikazuje intimitet.

PUTOVANJE

Magzan Anto

GODINA
2025.

TEHNIKA / MATERIJAL
Digitalna fotografija

DIMENZIJE
4 x (50 × 70 cm)

Fotografski ciklus nastao na relaciji Banja Luka - Doboj bilježi fragmente svakodnevice na prostoru koji se polako prazni, troši i zaboravlja. Fotografije prate tijek putovanja i prizore koji se nižu kroz prozor. Unutar vlaka vodi se razgovor o Njemačkoj - o U-Bahnu kao simbolu uredenog sistema, funkcionalnosti i kretanja. Taj imaginarij razvijenog svijeta kontrapunkt je onome što se vidi vani: pruge koje ne vode nikuda, napuštene stanice, radnici koji ostaju na istim mjestima desetljećima. Napetost između "tamo" i "ovdje" provlači se kroz fotografiju koja bilježi tragove prošlosti koji nikada nisu posve zacijelili.

PRÄHISTORISCH — POSTIDIGITAL

Maravić Lea

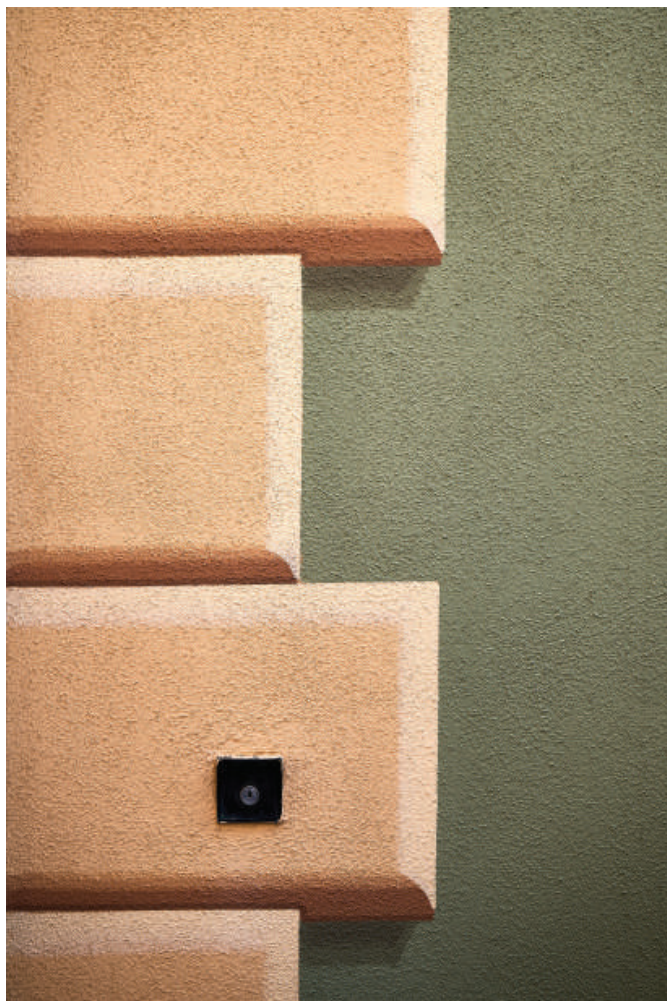
GODINA
2023.

TEHNIKA / MATERIJAL
Porculan, metal, smola

DIMENZIJE
50 × 40 × 10 cm

AUTOR FOTOGRAFIJE
Jona Stegtmeyer

Pojam, u prijevodu „Prapovijesno – post-digitalno”, označava umjetnički, kulturni ili filozofski pristup koji spaja najstarije ljudske oblike izražavanja s najnovijom tehnologijom te istražuje paradoks u kojem otuđeni ljudi, okruženi naprednom tehnologijom, traže smisao u prapovijesnim, analognim oblicima. U radu je fotogrametrijom skeniran izložak ženske lubanje koja je namjerno deformirana povezivanjem glave dojenčeta, što je bio statusni simbol plemena koja su nastanjivala Tiringiju.

MIMIKRIJA PLOHE

Martin Roman

GODINA
2026.

TEHNIKA / MATERIJAL
Digitalna fotografija

DIMENZIJE
80 × 60 cm

Fotografija bilježi trenutak u kojem se gruba građevinska ploha transformira u estetski objekt zbog iluzionistički naslikanog mramornog reljefa. Dijalog između stvarnog materijala i naslikane sjene propituje potrebu za dodatnom estetskom vrijednošću u svakodnevnom okruženju. Crni kvadrat otvora za bravu služi kao opipljivo sidrište stvarnosti u svijetu vizualne mimikrije, naglašavajući granicu između primijenjene umjetnosti i čiste funkcionalnosti pozivajući gledatelja na redefiniciju korisnog: da je estetski doživljaj prostora jednako važan kao i njegova primarna svrha.

UNA

Martinić Miro

GODINA
2024.

TEHNIKA / MATERIJAL
Cijanotipija - digitalni print

DIMENZIJE
50 × 70 × 3 cm

Spora fotografija u brzom digitalnom dobu. Proces započinjem ručnom izradom cijanotipije, gdje kemijskim procesom i fizičkim intervencijama stvaram unikatan otisak. Taj otisak potom uvodim u digitalnu sferu skeniranjem i ispisom. Dobiveni rad je hibrid koji nosi nesavršenosti ljudske ruke i kemije, ali postoji u digitalnom formatu. Time spajam analognu fotografiju s digitalnom svakodnevicom.

CIGLE (IZ CIKLUSA PREUZIMANJE KRAJOLIKA)

Martinović Kunović Saša

GODINA
2025.

TEHNIKA / MATERIJAL
Pečena glina (cigla), drvo

DIMENZIJE
70 × 130 cm

AUTOR FOTOGRAFIJE
Anto Magzan

Rad se odnosi na svojevrsnu koreografiju/kretanje kroz grad Zagreb i okolicu, prikupljanje fragmenata nastalih u različitim vremenskim razdobljima. Cigle pojedinih zgrada koje za autoricu imaju osobno značenje ovdje imaju i značaj za kulturni ili neki drugi život grada. Preuzete fragmente sortira u svojevrsni arhiv, ukazujući time na njihov značaj, te dajući im novi život. Radove prate i fotografije lokacija sa kojih su preuzimane cigle (ALU Zagreb, Ciglana Črnomerec, Paromlin, nekadašnja bubara).

PLOČICE (IZ CIKLUSA PREUZIMANJE KRAJOLIKA)

Martinović Kunović Saša

GODINA
2025.

TEHNIKA / MATERIJAL
Fragmenti keramičkih pločica, pijesak,
drvene kutije

DIMENZIJE
Razne

AUTOR FOTOGRAFIJE
Anto Magzan

Svojevrsnom koreografijom/kretanjem kroz grad Zagreb i okolicu prikupljeni su fragmenti (u ovom slučaju pločice) pojedinih zgrada koje su i autorici osobno puno značile, no također, imaju i značaj za kulturni ili neki drugi život grada, ili su pak preuzete u nekadašnjim privatnim kućama. Preuzeti fragmenti sortirani su u svojevrsni arhiv ukazujući time na njihov značaj, te dajući im novi život (Muzej arhitekture-bazen, nekadašnji restoran Šumski dvor, dvorac Jakovlje).

PEĆNJACI (IZ CIKLUSA PREUZIMANJE KRAJOLIKA)

Martinović Kunović Saša

GODINA
2025.

TEHNIKA / MATERIJAL
Glazirana keramika

DIMENZIJE
Razne

AUTOR FOTOGRAFIJE
Anto Magzan

Svojevrsnom koreografijom/kretanjem kroz grad Zagreb i okolicu prikupljeni su pećnjaci, fragmenti zgrada, nastali u različitim vremenskim razdobljima (u ovom slučaju pećnjaci tj. dijelovi kaljevih peći pronađeni su najčešće na gradilištima ili pak preuzeti u nekadašnjim privatnim kućama). Preuzeti pećnjaci sortirani su u svojevrsni arhiv ukazujući time na njihov značaj, te dajući im novi život. Pećnjake prate i numerirane fotografije lokacija sa kojih su preuzimane.

VIŠAK LJEPOTE

Mihaljčičin Nataša

GODINA

2024.

TEHNIKA / MATERIJAL

Vuna, pletenje

DIMENZIJE

Razne; kolekcija u veličini 38

AUTOR FOTOGRAFIJE

Jelena Janković

Odnos prema tjelesnom izgledu jedno je od najsloženijih kulturoloških i društvenih pitanja, posebno u vrijeme adolescencije. Generacije koje odrastaju uz društvene mreže su izložene idealiziranim predodžbama ljepote i manipulativnim marketinškim strategijama koje potiču nesigurnost i komodificiraju izgled mladih ljudi. Rad je realiziran kao modni projekt snimljen bez kozmetičkih intervencija s ciljem propitivanja nametnutih standarda ljepote i mehanizama društvene kontrole.

SVJETLA POZORNICE

Mihaljčičin Nataša

GODINA
2025.

TEHNIKA / MATERIJAL

Vuna, svila, pletenje i heklanje; fotografija

DIMENZIJE
100 × 70 cm

AUTOR FOTOGRAFIJE
Jelena Janković

Prostor scene je punina praznine u kojoj se može dogoditi sve – mjesto koje treperi kao vječna misterija potrebe za stvaranjem i želje za nastupom, u kojem se ranjivost izlaže reflektorima i pogledu publike. Izlazak na scenu je trenutak između dva daha u kojem se susreću strah od izloženosti i želja da se podijeli ono što nosimo u sebi. Crvena haljina znak je hrabrosti koja unutarnji drhtaj pretvara u ritam pulsa. Prazna scena nikada nije prazna – puna je mogućnosti, a izlazak u svjetlo postaje priznanje: želim živjeti, želim se dogoditi – još jednom, iznova!

DEFEKT 01: UNUTARNJE STANJE

Mikluš Lidija

GODINA
2026.

TEHNIKA / MATERIJAL

Tapecirani tabure sa spremnikom, drvo, spužva, tkanina, pahuljice od sintetike

DIMENZIJE

40 × 50 × 45 cm

AUTOR FOTOGRAFIJE

Lidija Mikluš

Crni tabure u obliku srca oblikovan je kao multifunkcionalni objekt meke, pod rukom ugodne površine koji priziva taktilnost i bliskost. Poziva na sjedenje, dodir i interakciju. Na sjedištu se nalazi kružni bijeli čep koji označava mjesto otvaranja. Iz unutrašnjosti izlazi bijela nježna forma nalik pahuljicama, stvarajući kontrast između zatvorene crne forme i podatne unutrašnjosti. Rad se referira na interventrikularni defekt - otvor u pregradi srca, ali fokus pomiče s medicinskog na iskustveni aspekt propitujući odnos vanjskog i unutarnjeg, kroz otkrivanje i transformaciju tijela u prostoru.

HIBRIDNE GLAVE

Milovac Tihomir

GODINA

2025.-2026.

TEHNIKA / MATERIJAL

Kolaž, laserski tisak na papiru u boji, papir

DIMENZIJE

41,5 × 29 cm / x 8

AUTOR FOTOGRAFIJE

Tihomir Milovac

Spajanjem različitih fizionomija nastaju hibridi koji istodobno prizivaju poznato i izmiču prepoznavanju. Ova su lica kodirani sustavi moći, različiti intenziteti stvarnih društvenih odnosa i političkih napetosti. U tom rasponu između poznatog i neprepoznatljivog pojavljuje se učinak jezivog, (Sigmund Freud to opisuje pojmom Unheimlich) lice koje djeluje blisko, ali istodobno izmiče proizvodeći nelagodu upravo zbog narušene granice između identiteta i njegove deformacije.

HRVATSKI REX

Momčilović Jura

GODINA
2025.

TEHNIKA / MATERIJAL

Digitalni video, arhivske video snimke
i pronađeni digitalni materijali (found
footage), generativni glasovni modeli
(Narakeet), digitalni filteri

DIMENZIJE
16:9

AUTOR FOTOGRAFIJE
Jura Momčilović

Eksperimentalni film kritički preispituje
suvremenu konzumaciju nacionalne
povijesti kroz figuru kralja Tomislava. Rad
koristi AI alate za simulaciju “digitalne
erozije” informacija. Estetika “loše slike”
služi kao kritički alat koji prkosi ugladenim
nacionalnim mitovima i slikama, pretva-
rajući povijest u mrežni problem. Rad
ne rekonstruira prošlost, već dizajnira
situaciju u kojoj se informacija raspada
pod pritiskom tehnološkog apsurd.

NAŠE SESTRE

Mrčela Ivana

GODINA
2025.

TEHNIKA / MATERIJAL
Tekstil, crtež akrilom

DIMENZIJE
Visina: 300 cm

AUTOR FOTOGRAFIJE
Marko Todorov

Snaga ženske solidarnosti kroz povijest je omogućavala opstanak zajednica. „Naše sestre” govore o podršci, dijeljenju znanja i tereta te o nevidljivim vezama koje su stoljećima povezivale živote žena, iako su često izostavljene iz službenih narativa. Figure se međusobno isprepliću i oslanjaju jedna na drugu, stvarajući vizualnu metaforu međuovisnosti. Rad je hommage tihim, nevidljivim oblicima ženskog rada i brige, ali i poziv na aktivno prakticiranje sestrinstva danas.

TEKSTILNA DJECA

Mrčela Ivana

GODINA
2024.

TEHNIKA / MATERIJAL
Otpadni tekstil, plastične lutke,
postamenti, pozadina

DIMENZIJE
Visina: 230 cm

AUTOR FOTOGRAFIJE
Marko Todorov

Udio dječje radne snage u modnoj industriji danas je 20 do 60 posto. Ova djeca rade od zore do sumraka, za minimalne plaće, u ekstremno opasnim i neljudskim uvjetima. Prema podacima UNICEF-a, u takvim tvornicama radi oko milijun djece u dobi od 10 do 14 godina, a sive brojke znatno su veće. Tekstilni otpad koji svaki dan nastaje u šivaoni na fakultetu poslužio je kao glavni materijal u izradi skulptura djece, dok medvjedići simboliziraju ono što toj djeci nedostaje - igra, učenje, bezbrižno djetinjstvo.

INTEGRACIJA

Naerlović Dunja

GODINA

2026.

TEHNIKA / MATERIJAL

Krojenje; papir, mjed, čelik

DIMENZIJE

Ø 52 mm

AUTOR FOTOGRAFIJE

Dunja Naerlović

Rad se sastoji od broša i makete za broš od papira. Oba predmeta se sastoje od „baze” i „tijela”, koji su spojeni u cjelinu, ali ne i konačno povezani jer se „tijelo” može izvaditi. Savijanjem je dobiven privid volumena pa se „ljuska” interpretira kao „tijelo”, dok je „baza” unaprijed postavljena i nepromjenjiva. Kroz koncepciju „tijelo i prostor” rad propituje odnos društva, privatnog i javnog te načine prihvatanja i integracije. Sustav se uvijek može raspasti jer jedno bez drugoga ne funkcionira.

SUSTAV PROSTORNE SIGNALIZACIJE

Nikpalj Natalija, *Fabular branding: Mezga Jelena*

GODINA
2025.

TEHNIKA / MATERIJAL
Plakat, digitalni tisak

DIMENZIJE
70 × 100 cm

AUTOR FOTOGRAFIJE
Natalija Nikpalj

Sustav trodimenzionalnih piktograma implementiran na dovratniku ulaznih vratiju hotelskih soba zajedno s numeričkom markacijom. Svakom je katu hotela dodijeljena jedna geografska specifičnost: 1. kat šuma, 2. kat stijene, 3. kat pijesak i 4. kat more za koje je razvijen sustav piktograma od 4 piktografske oznake. Piktogrami su implementirani kao trodimenzionalni elementi kako bi se istakla reljefna materičnost okoline i taktilna senzornost mediteranskog okoliša. Korištena je tipografija Matter Regular.

GORUĆI PROBLEM

Ninčević Luca

MENTOR

Šuran Oleg

GODINA

2026.

TEHNIKA / MATERIJAL

Asemblaž/metal, plastika

DIMENZIJE

29 × 17,5 × 17,5 cm

AUTOR FOTOGRAFIJE

Luca Ninčević

Rasvjetno je tijelo dizajnirano u potpunosti od recikliranih materijala, s ciljem da ukaže na gorući problem prekomjerne potrošnje električne energije i s time povezanim zagađenjem okoliša. Da bismo nešto dobili, nešto trebamo i dati. Oko za oko, zub za zub, energija za energiju (da bi lampa gorila, trebamo prekidač držati pritisnutim). Ukratko, radi se najobičnijoj stolnoj lampi s jednom strateški postavljenom oprugom.

NOVA ENERGIJA

Odrčić Zlatko

GODINA
2026.

TEHNIKA / MATERIJAL
Kombinirana tehnika; mjed, srebro

DIMENZIJE
15 × 30 × 1 cm

AUTOR FOTOGRAFIJE
Elizabeta Wagner

Nautilus u čijem se središtu nalazi energetski naboj simbolizira novu energiju koja se neprestano rađa i raste. Kao spirala koja se širi iz vlastitog izvora, ta energija pokreće promjene, razvija se kroz prostor i vrijeme oblikuje svijet oko sebe.

ZLATOKOSA

Odrčić Zlatko

GODINA

2026.

TEHNIKA / MATERIJAL

Kombinirana tehnika; mjed, srebro

DIMENZIJE

15 × 23,5 × 1 cm

AUTOR FOTOGRAFIJE

Elizabeta Wagner

Žena sa zlatnim uvojkom koja svira gitaru simbolizira radost i slobodu stvaralaštva. Jedinstvena zbog zlatnog pramena. Gitara tj. glazba predstavlja univerzalni jezik osjećaja.

LEPTIR

Odrčić Zlatko

GODINA
2026.

TEHNIKA / MATERIJAL
Kombinirana tehnika; srebro

DIMENZIJE
16,5 × 26,4 × 2 cm

AUTOR FOTOGRAFIJE
Elizabeta Wagner

Igra svjetla i sjene. Chiaroscuro ili origami leptir?

ZALUTALA KUĆA

Ognjanovac Ivana

GODINA
2025.

TEHNIKA / MATERIJAL

Kombinirana tehnika; drvena konstrukcija,
vunom i koncem
izvezena platna, predmeti

DIMENZIJE

Varijabilne - modularna
instalacija u prostoru

AUTOR FOTOGRAFIJE

Ana Vuko

Rad čini pet malih šatora koji tvore nomadsko naselje s putokazima. U šatorima su tri video rada inspirirana potragom za domom i ljudskim tijelom kao jednim sigurnim mjestom: Žena kuća, Puž i Rodoljublje. Na šatorskim krilima su izvezeni motivi inspirirani cjeloživotnim stanovanjem u tuđim prostorima, pomahnitalim tržištem nekretnina i masovnim migracijama. Rad ukazuje na ljudsku otpornost na gubitak kroz odnos s vlastitim tijelom i gradnju alternativnog doma dostupnim sredstvima.

BEZ POMIRBE!

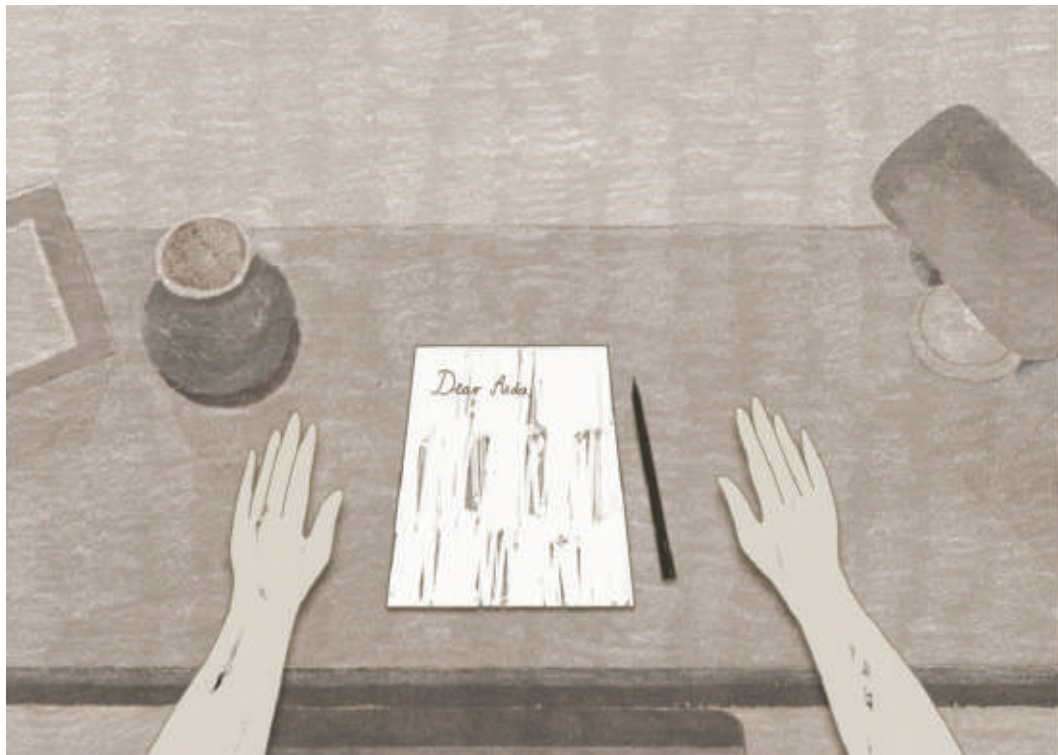
Pavelić Davor

GODINA
2024.

TEHNIKA / MATERIJAL
Digitalna ilustracija

DIMENZIJE
50 × 70 cm

Ilustracija nastaje kao komentar stalnih pokušaja mirenja zaraćenih strana koje, i kad naizgled idu u pozitivnom smjeru, u sebi sadrže već unaprijed zacrtane interese zbog kojih do pomirenja neće doći.

OD PETERA ZA AIDU

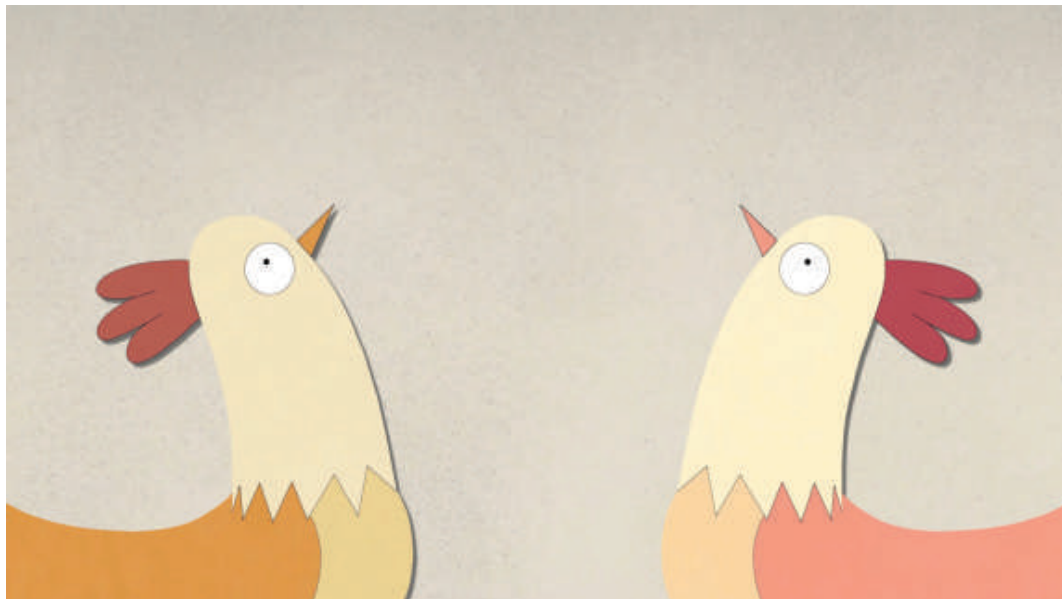
Pavetić Kranjčec Petra

GODINA
2025.

TEHNIKA / MATERIJAL
2D animirani film; kombinirana tehnika;
A4 format × 10 crteža

DIMENZIJE
MP4 file, trajanje: 00:06:33, A4 × 10

Animirani film „Od Petera za Aidu” opisuje istinite događaje - zaljublјivanje i susrete Petera i Aide davne 1963. godine. Film se, na indirektan način, kritički odnosi prema našoj uronjenosti u digitalni svijet, podsjeća na zaboravljene vrijednosti, na vremena kada su nedigitalni oblici komunikacije, upoznavanja i kontakti uživo bili jedini mogući načini zaljublјivanja i ulazaka u veze te nas istovremeno potiče da razmislimo o uključivanju tih zaboravljenih načina komunikacije u našu digitalnu svakodnevicu.

KOKE

Pavetić Kranjčec Petra

GODINA
2024.

TEHNIKA / MATERIJAL
2D animirani film

DIMENZIJE
MP4 file, trajanje: 00:04:43

Animirani film Koke izravna je kritika mesne industrije i industrijske obrade hrane koja je danas gotovo neizbježna. Film prati najbolje prijateljice Koke koje zajedno žive u peradarniku sve dok ih realnost ne pokuša rastaviti.

SOS: SOUP OF STONE

Pavičić Zdenko, Heljić Tin, Plosnić Luči, Tomić Mira

GODINA

2026.

TEHNIKA / MATERIJAL

Dehidriranje i pakiranje; sastojci
navedeni na vrećici

DIMENZIJE

Vrećica instant juhe: 18 x 12 x 4,5 cm

AUTOR FOTOGRAFIJE

Tin Helić

SOS: Soup of Stone — Eating Our Ancestors polazi od arhetipskog rituala kuhanja kamena, koji se reinterpretira kroz format instant juhe kao svakodnevnog proizvoda brzine, utjehe i topline. Okus i miris postaju nositelji prostornog iskustva, dok se u tijelu talože tragovi geoloških procesa, mikro-života i kolektivne memorije. Kamen kao simbol otpornosti ulazi u ciklus transformacije, otpornost se ne očituje samo kao fizička postojanost, već kao sposobnost materije i memorije da opstanu, prenesu se i ponovno aktiviraju kroz iskustvo tijela.

BOJE U LEDU

Peček Vedrana

GODINA

2026.

TEHNIKA / MATERIJAL

Bojadisanje ledom, saten (pamuk i svila)

DIMENZIJE

325 × 140 cm; 3 tekstilna panela

AUTOR FOTOGRAFIJE

Vedrana Peček

Tekstilni paneli bojadisani su ledom i snijegom. Na ovaj način smanjuje se i potrošnja energije jer za proces nije potreban izvor topline. Rezultat je van naše kontrole, nepredvidljiv. Rad nastaje kao reakcija na toksične procese modne industrije i klimatske promjene. Ponovnim iskorištavanjem otpadnih bojila i kružnim procesima možemo izazvati linearne sustave. Koristeći lokalne biljke i cvijeće uzgojeno u vrtu, povezan je rad na zemlji i umjetnost.

PRVA PROBA

Perkov Fran

GODINA

2026.

TEHNIKA / MATERIJAL

Šivanje i krojenje, reciklirani materijal

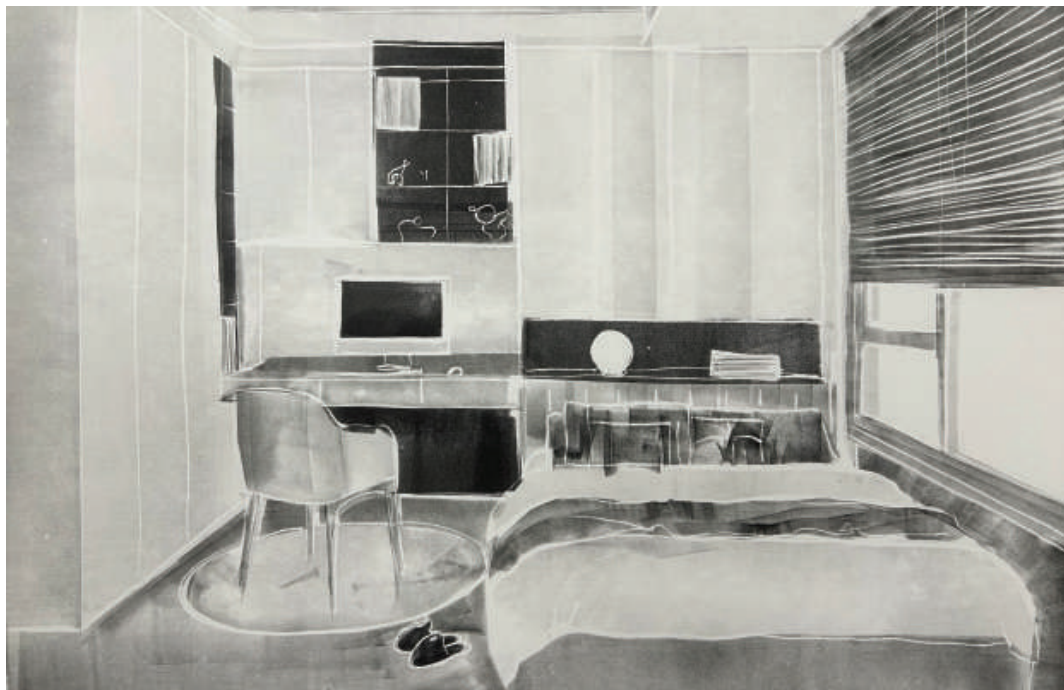
DIMENZIJE

170 × 60 × 45 cm

AUTOR FOTOGRAFIJE

Fran Perkov

Rad prikazuje proces izrade haljine: od korzeta na koji se drapira tkanina do suknje koja čini njezin donji dio. Na stražnjoj strani izloženi su početni i završni krojevi. Iako se haljine ovakvog kroja najčešće izrađuju od skupocjenih materijala, ova je haljina nastala od second-hand i doniranih materijala te pokazuje da kvaliteta i estetska vrijednost odjevnog predmeta ne ovise nužno o cijeni materijala već o kreativnosti i vještini izrade.

KABINET 1

Petrač Luka

GODINA

2026.

TEHNIKA / MATERIJAL

Ulje na kaširanom papiru

DIMENZIJE

44 × 70 cm

AUTOR FOTOGRAFIJE

Luka Petrač

Radni prostor organiziran je u najintimnijem prostoru, prostoru spavaće sobe. U otužnoj borbi za rad, cijene najma prostora ili otkupa često nisu u skladu s primanjima. Zbog toga je ovakvo poimanje radne sobe ponekad jedina dostupna varijanta.

KABINET 2

Petrač Luka

GODINA
2026.

TEHNIKA / MATERIJAL
Ulje na kaširanom papiru

DIMENZIJE
44 × 70 cm

AUTOR FOTOGRAFIJE
Luka Petrač

Prikazani radni prostor utjelovljuje idealne uvjete, do razine koja koketira s luksuzom i pozicijom moći.

KABINET 3

Petrač Luka

GODINA
2026.

TEHNIKA / MATERIJAL
Ulje na kaširanom papiru

DIMENZIJE
44 × 70 cm

AUTOR FOTOGRAFIJE
Luka Petrač

Ulica kao radni prostor rješenje je za one kojima ništa drugo nije preostalo i njihov rad predstavlja preživljavanje iz dana u dan.

FREE THE NIPPLE

Pezdevšek Tena

GODINA
2025.

TEHNIKA / MATERIJAL
Vuna i lan; šivanje - ručni rad

DIMENZIJE
120 × 120 cm

AUTOR FOTOGRAFIJE
Damir Žižić

Referirajući se na Free the Nipple movement, rad problematizira normativne režime vidljivosti ženskog tijela u javnom prostoru te razotkriva asimetrije u društvenim i medijskim reprezentacijama. Korištenjem tapiserije, tradicionalno povezane s dekorativnošću i privatnim prostorom, rad uvodi subverzivni narativ u polje svakodnevice, transformirajući ga u mjesto političkog iskaza.

GRAVITY'S GRACE

Pezdevšek Tena

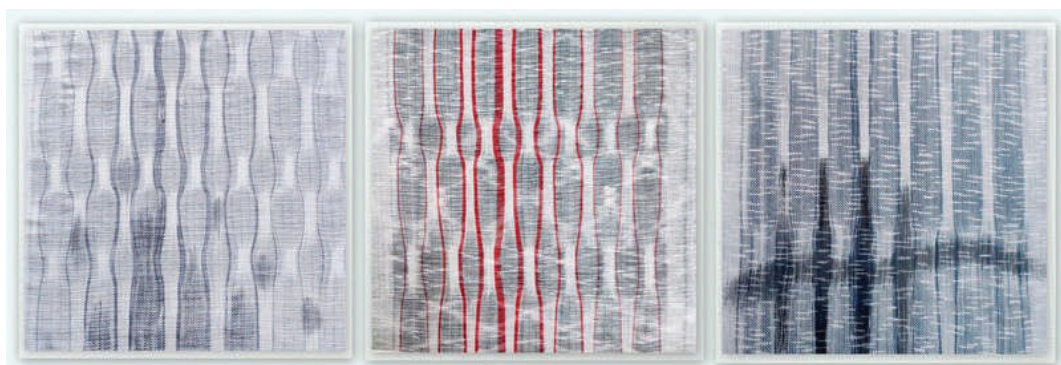
GODINA
2025.

TEHNIKA / MATERIJAL
Tapiserija; vuna, lan, nehrđajući čelik;
šivanje — ručni rad

DIMENZIJE
90 × 120 cm

AUTOR FOTOGRAFIJE
Damir Žižić

Rad polazi od pojma gravitacije kao neizbježne sile koja oblikuje tijelo. Kroz tekstil kao mek i prilagodljiv medij, artikulira se stanje tijela koje nije statično, već podložno promjeni, spuštanju i transformaciji. U tom kontekstu, tapiserija djeluje kao prostor u kojem se fizičke zakonitosti prevode u vizualni jezik, ostvarujući pomak od reprezentacije prema prihvaćanju tjelesne realnosti kao inherentno vrijedne.

TRIPTIH

Pleše Vesna

GODINA
2026.

TEHNIKA / MATERIJAL
Ondulé - ručno tkanje

DIMENZIJE
55 × 165 cm

AUTOR FOTOGRAFIJE
Vesna Pleše

Tri tkanine koje su, po prirodi materijala i tehnike, mekane i podatne. Uokvirene u rame dobivaju novu, čvrstu strukturu i novu funkcionalnost. Ta transformacija propituje granicu između uporabnog predmeta i umjetničkog djela i ukazuje na to kako promjena konteksta mijenja način na koji promatramo predmet.

SUKI — RED & GREEN BOX

Pokos Vujec Snježana

GODINA
2026.

TEHNIKA / MATERIJAL
Šamotirana crvena glina, engobe, paljeno
na 1200°C

DIMENZIJE
42 × 25 cm; 38 × 25 cm

AUTOR FOTOGRAFIJE
Darko Gorenak

Predimenzionirane posude od keramike, koje kao takve mogu poslužiti kao kontejneri, posudice na stolu, uz stol ili stol sam. Također i kao skulpture u prostoru. Svojom veličinom pozivaju na propitivanje materijala koje koristimo u svakodnevnom životu. Pozivaju na korištenje keramike kao trajnog materijala, umjesto sveprisutne plastike. More clay — less plastic.

IZBIJANJE

Poljak Lili

GODINA
2024.

TEHNIKA / MATERIJAL

Ručno mokro filcanje / vuneni filc, svila,
plastika

DIMENZIJE
90 × 75 × 5 cm

AUTOR FOTOGRAFIJE

Jagoda Mihanovic, Lili Poljak

Dvostrani zidni tekstilni panel iz ciklusa Fluctus Anima, nastao procesom ručne transformacije vune i odbačenog plastičnog materijala prikupljenog iz građevinskog otpada. Toplina, trenje i mehanički proces uzrokuju zbijanje unutarnjih slojeva, pri čemu materijal izbija na površinu stvarajući reljefnu strukturu. Rad na temu odgovara kroz transformaciju odbačenog u novo iskustvo materije, istražujući mogućnost da ono skriveno, potisnuto ili odbačeno ponovno dobije vidljivost, oblik i vrijednost.

IZMEĐU DVIJE ORBITE

Prša Matija

GODINA

2026.

TEHNIKA / MATERIJAL

Mjed, epoksi smola, ručna izrada, lijevanje
bez kalupa

DIMENZIJE

20 × 14 × 0,5 cm

AUTOR FOTOGRAFIJE

Matija Prša

Jednostavan kružni element prati liniju vrata i tijela, stvarajući tihi, osobni prostor nošenja. Unutar tog kruga su tamne duboke strukture, s nepravilnim svijetlim tragovima koji podsjećaju na noćno nebo, ali i na fragmente sjećanja ili slučajnosti. Kroz njihov odnos javlja se lagana napetost između stabilnog okvira i pokreta elemenata koji slobodno vise. Upravo u tom odmaku između kontrole i prepuštanja nastaje osjećaj ravnoteže koja nikad nije potpuna.

POINT OF REFLECTION

Prša Matija

GODINA
2025.

TEHNIKA / MATERIJAL
Mjed, epoksi smola, ručna izrada

DIMENZIJE
4 × 3,5 × 2 cm

AUTOR FOTOGRAFIJE
Matija Prša

Prsten je oblikovan za kažiprst - prst kojim najčešće upiremo u druge, skreće pažnju na samu gestu upiranja te potiče promišljanje o prosuđivanju, krivnji i suptilnoj moći svakodnevnih pokreta. Kontrast materijala i oblik istovremeno sugeriraju snagu i krhkost, podsjećajući da svako upiranje prema drugome jednako govori i o onome tko upire. Prsten tako postaje nositelj poruke, a ne samo ukras.

MRTVA SLOVA SU DOBILA KRILA

Rajki Krešimir

GODINA

2026.

TEHNIKA / MATERIJAL

Savijanje papira bez rezanja

DIMENZIJE

10 × 10 × 4 cm

AUTOR FOTOGRAFIJE

Krešimir Rajki

Otpisane slikovnice iz knjižnica izrezane su na kvadrate i presavijanjem oblikovane u stotine leptira obješenih o niti. Instalacija kritički preispituje reciklažu kao gestu: pretvaranje odbačenih priča u leptire istodobno je dječja igra i svojevrsna profanacija kulturnog dobra, koja riskira postati estetski alibi koji legitimira otpad. Lakoća lebdećih formi otvara pitanja o sudbini otpisanih knjiga, recikliranju papira i recikliranju ideja. Rad ne nudi odgovor, već paradoks: ljepota kao podsjetnik na odbačeno.

MEMORY

Rajković Dijana

GODINA

2026.

TEHNIKA / MATERIJAL

Tehnika raku, šamotna glina

DIMENZIJE

70 × 70 cm

AUTOR FOTOGRAFIJE

Dijana Rajković

Rad se sastoji od 25 plitica jednakih dimenzija, složenih u kvadratnu kompoziciju u kojoj je svako toliko jedna okrenuta naopako. Kvadratnom kompozicijom plitice prestaju biti unikatni uporabni predmeti te dobivaju novu vizualnu i estetsku dimenziju i vrijednost. Tehnika izrade onemogućuje identične primjerke, no njihova sličnost potiče na sumnju, pojačanu neparnim brojem elemenata koji narušava očekivanu simetriju. Na taj način, rad uspostavlja novu funkcionalnost — pretvara se u igru „memory”.

ZASTAVA 2

Rajšić Marina

GODINA
2025.

TEHNIKA / MATERIJAL

Vuna, lak sprej u boji, barjak, zidni nosač
(šivano i filcano)

DIMENZIJE

Vuneni dio 50 × 85 × 3 cm, barjak cca 150
cm

AUTOR FOTOGRAFIJE

Šimun Bućan

Zastava je izrađena od sirove vune, ručno očišćene u suradnji s jedinim aktivnim obrtnikom za obradu vune u Republici Hrvatskoj, potom ufilcane i našivene na barjak od strane autorice (dimenzijama se referirajući na standardni format državne zastave). Na vunenu je površinu intervenirano ružičastim neonskim lak-sprejem, čime se uspostavlja paralela s praksom označavanja ovaca u stočarstvu. Takvo označavanje trajno degradira kvalitetu vune te ukazuje na širi obrazac nesavjesnog ophođenja s prirodnim resursima.

NEISPREDENE MISLI: BILJEŠKE O VUNI, PRIRODI I ONOME ŠTO OSTAJE

Rajšić Marina

GODINA

2025.-2026.

TEHNIKA / MATERIJAL

Umjetnička knjiga, 112 stranica

DIMENZIJE

13,5 × 25,5 × 1 cm

AUTOR FOTOGRAFIJE

Marina Rajšić

Publikacija je rezultat umjetničkog istraživanja vune kao materijala, ali i kao ekološkog resursa. Fotografije otkrivaju floru i faunu očuvanu unutar odbačene sirove vune. Tekstovi problematiziraju vunu iz različitih perspektiva; agronomске, ekološke, etnološke, industrijske i društvene s ciljem mapiranja njezina transformiranog statusa: od ključnog resursa do zanemarenog viška. Tekstove čini kombinacija postojećih izvora i autorskih zapisa, kao i intervjui sa stručnjacima i praktičarima. Autorica i urednica: Marina Rajšić; dizajn: Damir Gamulin; fotografije: Karlo Čargonja; izvršna urednica: Mihaela Zajec.

NEPOTREBAN UM, JAGODE U SIJEČNJU, SRCA UTORKOM

Reić Ivana

GODINA
2024.

TEHNIKA / MATERIJAL
Print u boji na mrežasti materijal

DIMENZIJE
72 × 72 cm

AUTOR FOTOGRAFIJE
Ivana Reić

Tri rada funkcioniraju kao cjelina jer svaki polazi od naizgled svakodnevnog motiva: umnjaka, jagode i životinjskog srca, a zapravo govori o istom problemu — društvu koje prirodne procese, tijelo i život podređuje tržišnoj logici, estetici i konzumerizmu. Kroz motive uklanjanja umnjaka iz estetskih razloga, sezonski neprirodno dostupne hrane i anonimnog životinjskog organa, radovi propituju suvremene sustave vrijednosti, odnos prema tijelu, hrani i ideji korisnosti. U fokusu je društvo koje teži stalnoj optimizaciji, dostupnosti i tržišnoj prilagodbi, dok se prirodnost, porijeklo i simbolička značenja postupno potiskuju.

IZNOVA RICHTER

Richter Vjenceslav, Richter+, Prostorija

GODINA
2026.

Iznova Richter kulturološki je i industrijski projekt koji je pokrenula Prostorija s ciljem oživljavanja nasljeđa Vjenceslava Richtera. U razvoju kolekcije sudjelovao je Richter+, zajedno s razvojn timerom Prostorije, radeći na rekonstrukciji i suvremenoj interpretaciji Richterova namještaja. Kroz opsežno istraživanje, rekonstrukciju i razvoj proizvoda, projekt ponovno aktivira važno poglavlje hrvatskog modernizma. Projekt pokazuje kako kulturna baština može živjeti izvan muzeja — kao izvor novih ideja, inovacija i suvremenih interpretacija koje vrijednosti prošlosti čine relevantnima za današnje vrijeme.

BLUE ONE

Rodić Julijana

GODINA
2024.

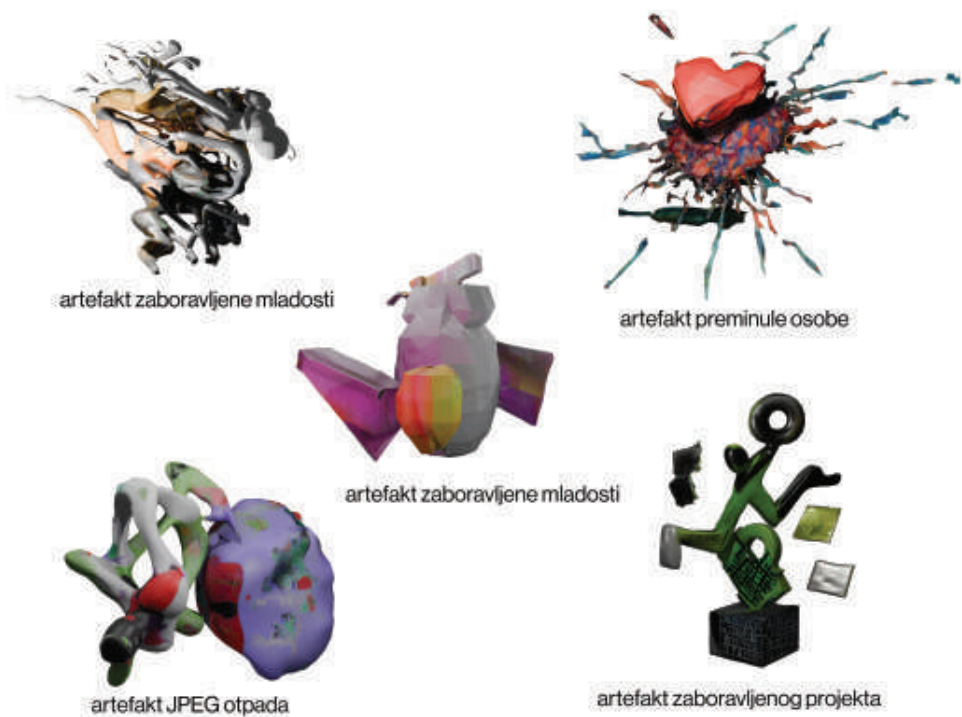
TEHNIKA / MATERIJAL

Valjanje, piljenje, turpijanje, poliranje,
nizanje, srebro, lapis lazuli, crveni koralj

DIMENZIJE
Duljina 62 cm

AUTOR FOTOGRAFIJE
Julijana Rodić

Blue one čine ogrlica i prsten.
Specifičnost ovih djela leži u njihovoj
organskoj asimetriji i u fleksibilnosti
elemenata ogrlice. Sklad je postignut
slaganjem elemenata srebra koji
koreliraju s oblikom kamenja. Ogrlica
funkcionira kao logičan niz.

MEDIA WASTE

Rogina Kora

MENTORICE

Hercog Andrea, Njegovanović Nataša

GODINA

2025.

TEHNIKA / MATERIJAL

Video, VR

AUTOR FOTOGRAFIJE

Kora Rogina

Mrtve poveznice, oštećene datoteke i izgubljene poruke digitalni su ostaci virtualnih i hibridnih okruženja. Projekt istražuje digitalni otpad kroz UX/UI sustave, gdje se sjećanje oblikuje kroz interakcije, greške i prekide. 3D modeli nastaju uz pomoć umjetne inteligencije koja kombinira medijski otpad s društvenih mreža u nove hibridne objekte. Kroz proširenu stvarnost, ti fragmenti transponiraju se u taktilno doživljene forme koje istovremeno pripadaju ekranu i fizičkom prostoru, reinterpetirajući medijski otpad u vizualni i prostorni jezik digitalne svakodnevica.

CARRIER BAG THEORY (OF CARRYING NARRATIVES)

Rogina Kora

MENTORICA

Fabrio Ivana, Bačun Nina

GODINA

2025.

TEHNIKA / MATERIJAL

3D print, fotografija

DIMENZIJE

4 - 16 cm

AUTOR FOTOGRAFIJE

Ivan Buvinić

Rad polazi od eseja Ursule K. Le Guin koja torbu definira kao izvorni alat prikupljanja i prijenosa priča. Fotografsko istraživanje obuhvaća pražnjenje torbe, dokumentiranje sadržaja i odabir tri predmeta s izraženim narativnim vrijednostima. Njihove formalne i simboličke karakteristike transformiraju se u spekulativne artefakte budućnosti. Rad propituje odnos predmeta, priče i identiteta, tretirajući torbu kao osobni arhiv, a dizajn kao medij za generiranje narativa. Fokus se pomiče s funkcije na proces, u kojem korisnik postaje autor, a dizajn alat za imaginaciju i pripovijedanje.

OBITELJ

Rogulj Milena

GODINA
2024.

TEHNIKA / MATERIJAL
Instalacija; šivanje, bijeli organdi

DIMENZIJE
120 × 80 × 70 cm

AUTOR FOTOGRAFIJE
Milena Rogulj

Prostorna instalacija u formi lebdeće haljine izrađene od bijelih, laganih tkanina s jednim crnim detaljem. Rad propituje ideju obitelji kao prostora sigurnosti, pripadanja i identiteta, ali i mjesta isključenja, tišine i naslijeđenih uloga. Kontrast bjeline i tamnog akcenta upućuje na ono što se unutar idealizirane slike često prešućuje ili označava kao drugačije. Lebdeća forma sugerira krhkost odnosa i težinu nevidljivih očekivanja koja se prenose generacijama.

MOJE JE VRIJEME DRAGOCJENIJE OD TVOJEGA

Ružić Vedran

GODINA

2024. - 2026.

TEHNIKA / MATERIJAL

Keramika

DIMENZIJE

Dimenzije prilagodljive — trenutno
Ø 200 cm radijusa rasprostiranja
po podu

AUTOR FOTOGRAFIJE

Žaklina Antonijević

Tisuće keramičkih opušaka — svakodnevnog otpada preoblikovanog u trajni objekt — tvore instalaciju koja materijalizira potrošeno vrijeme kao kolektivni prostor. Transformacijom odbačenog materijala rad propituje logiku kružne ekonomije i odnos prema ostatku: što se čuva, što se odbacuje i tko odlučuje o toj hijerarhiji. Nemogućnost kretanja kroz instalaciju uvodi tjelesno iskustvo tog apsurdna. Rad otvara pitanje vrednovanja vremena unutar društva koje ga stalno mjeri, ali rijetko reciklira.

MESO VREMENA

Ružić Vedran

GODINA
2025.

TEHNIKA / MATERIJAL

Tekstilni objekt; tepih od prašine na mrežastoj podlozi

DIMENZIJE
80 × 40 cm

AUTOR FOTOGRAFIJE
Žaklina Antonijević

Tepih načinjen od sakupljene kućne prašine na mrežastoj podlozi materijalizira nevidljive ostatke svakodnevnog tijela i prostora u kojemu boravi. Prašina — sastavljena pretežno od kožnih stanica, vlakana i čestica koje svakodnevno uklanjamo i zaboravljamo — postaje fizički zapis protoka vremena i akumulacije skrivenog života doma. Rad uspostavlja napon između intimnog i javnog: ono što ostaje iza tijela u privatnom prostoru postaje izloženi, trajni objekt. Spori proces nastajanja suprotstavlja se ubrzanom ritmu koji diktira kada se prostor smije i mora očistiti.

RITAM SUPROTNOSTI

Sekulić Tamara

GODINA

2026.

TEHNIKA / MATERIJAL

Kombinirana tehnika; drvo, tekstil

DIMENZIJE

80 × 30 × 12 cm

AUTOR FOTOGRAFIJE

Tamara Sekulić

Rad polazi od odnosa tekstila i drveta kao materijala suprotstavljenih svojstva – mekoće i čvrstoće, fleksibilnosti i stabilnosti. Njihovim ispreplitanjem nastaje struktura koja ne briše razlike, već ih održava u napetosti, gradeći prostor između potpore i otpora. Šav i tekstil djeluju kao crtački element, dok drveni segmenti funkcioniraju kao intervencije koje uspostavljaju dinamiku i prekidaju strukturu.

BLUE SKY — PLAVO NEBO

Slavenski Dalibor

GODINA
2025.

TEHNIKA / MATERIJAL
Fotografija, print na kapafix

DIMENZIJE
90 × 120 cm

Rad predstavlja umjetnički pogled na brutalističke betonske strukture koje stvaraju novi prostor življenja i kretanja. U njihovim labirintima skrivaju se procijepi, vidici i skriveni horizonti koji pogled vode prema slobodnom prostoru i beskonačnosti. U oštrom kontrastu prema nebu monumentalna arhitektura postaje metafora za odnos unutarnjeg i vanjskog, zarobljenog i slobodnog. U igri između tijela i prostora, uokvireno plavo nebo postaje prolaz između svjetova; izraz tjelesne i duhovne, stvarne i izmaštane slobode.

CRVENA LINIJA

Sorić Maja

GODINA
2024.

TEHNIKA / MATERIJAL

Plexiglas, srebro; termičko oblikovanje
industrijskim fenom, umetanje i fiksiranje
srebrne trake u prorez okovratnika

DIMENZIJE
50 × 17 × 5 cm

AUTOR FOTOGRAFIJE
Maja Sorić

Ogrlica kao radikalno postavljena gesta: kompaktan crveni “plexiglas” okovratnik iz kojeg izlazi tanka srebrna traka. Akrilno staklo oblikovano je industrijskim fenom u snažan, gladak okvir oko vrata. Srebrna traka izlazi iz proreza na naboru centralnog dijela i nastavlja se niz tijelo kao neprekinuta linija napona. Kontrast čvrstog crvenog “okova” i pokretne metalne linije stvara napetost između kontrole i impulsa. Ogrlica funkcionira kao crtež u prostoru; tih, ali izrazito prisutan znak na koži.

UTKANI NEMIR

Sorić Maja

GODINA
2023.

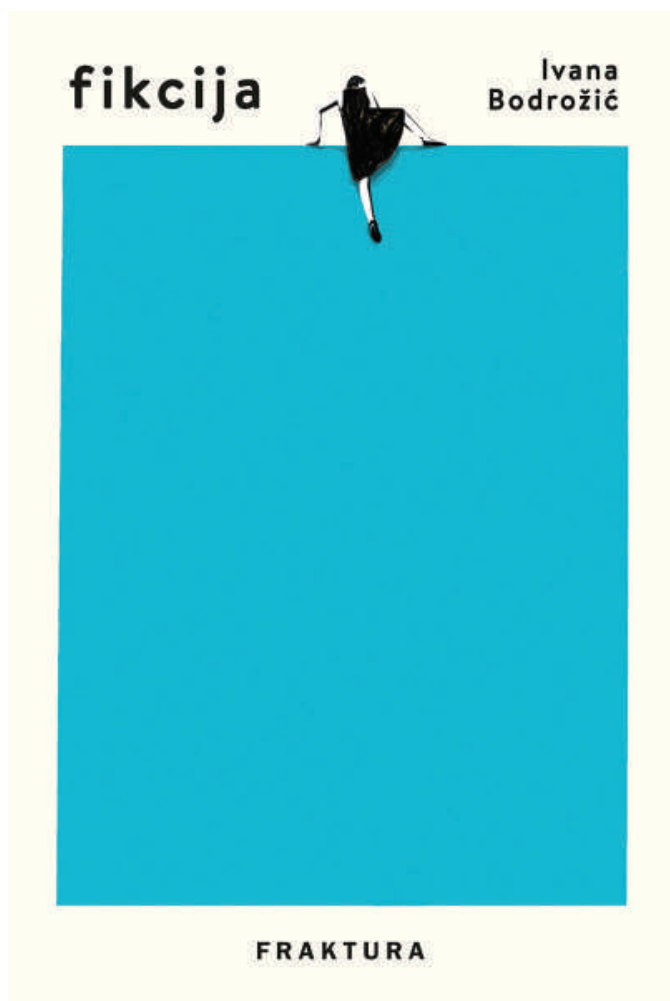
TEHNIKA / MATERIJAL

Srebrna žica 0,2 mm ručno heklana i oblikovana klještima i čekićem, srebrni i zlatni listići, srebrna traka

DIMENZIJE
66 × 11 × 36 cm

AUTOR FOTOGRAFIJE
Mario Krištofić

Ogrlica nastala ručnim heklanjem naknadno oblikovana klještima i čekićem. Tako dobivena mekoća, savitljivost poput tekstila na nivou materijala izjednačila je funkciju zaštite i udobnosti. Cijelom dužinom se izmjenjuju srebrni i zlatni listići što refleksijom svjetla naglašavaju unutarnji nemir površine. Ogrlica se zatvara pozlaćenom srebrnom trakom, ali može promijeniti formu i funkciju, ovisno o načinu nošenja, pri čemu unutarnja napetost tvori taktilnu arhitekturu koja istodobno štiti i razotkriva tijelo.

FIKCIJA

Stanišić Ivan

GODINA

2025.

TEHNIKA / MATERIJAL

Naslovnica knjige; digitalni crtež

DIMENZIJE

21 × 14 × 2 cm

Naslovnica romana Fikcija temelji se na jednostavnom odnosu figure i velike koloritne površine koja zauzima gotovo cijeli format. Minimalnim brojem elemenata naslovnica pokušava ostaviti prostor promatraču za osobnu interpretaciju, no u odnosu na sadržaj ilustracija se oslanja na preskakanje ustaljenih konvencija, obranu od stereotipa, bunt, i u krajnjoj liniji tanku granicu između fikcije i stvarnosti s kojom se autorica u tekstu poigrava.

VUČJA KUĆA

Stanišić Ivan

GODINA

2025.

TEHNIKA / MATERIJAL

Naslovnica knjige, digitalni crtež

DIMENZIJE

21 × 14 × 2 cm

Naslovnica knjige *Vučja kuća i druge proze* nastala je iz tema koje se pojavljuju u tekstovima Magdalene Blažević — položaja žene, nasilja, straha, kontrole i osjećaja zatvorenosti unutar patrijarhalnog okruženja. Glavna figura prikazana je skupljeno i zatvoreno, kao da pokušava nestati ili se zaštititi, dok elementi vučjeg lika sugeriraju prijetnju, instinkt i unutar-nju transformaciju.

OVDJE POČINJE ŠUMA

Stanišić Ivan

GODINA
2026.

TEHNIKA / MATERIJAL
Naslovnica knjige, digitalna ilustracija

DIMENZIJE
21 × 14 × 2 cm

Naslovnica romana Ovdje počinje šuma vizualno se oslanja na teme djetinjstva, siromaštva, rata i pokušaja bijega od teške stvarnosti. Velika figura konja oblikovana je tako da u sebi nosi prizore kuće, obitelji i svakodnevnog života, dok dijete ispod nje djeluje zaštićeno, ali i izgubljeno. Jednostavnom ilustracijom i ograničenom paletom boja naglasak je stavljen na emociju, atmosferu i iskustvo odrastanja u svijetu obilježenom traumom.

EXCLUSIVE NATURE SOUVENIR SET

Stoičić Jefimija

GODINA
2026.

TEHNIKA / MATERIJAL
Karton, plastika, sušeno cvijeće

DIMENZIJE
25 × 17 × 5 cm

AUTOR FOTOGRAFIJE
Jefimija Stoičić

Obična kartonska ambalaža predstavlja mjesto taloženja osobnih sjećanja i fragmenata prirode. Uporabom umjetnih materijala (plastike) živa materija postaje suvenir – komercijalizirani predmet „za ponijeti”. Kroz proces plastificiranja i gužvanja, organsko se transformira u „100% sintetičko sjećanje” bez budućnosti, ostavljajući nam nostalgiju kao jedini preostali sadržaj.

LUNARIA REDIVIVA

Strgar Kurečić Maja

GODINA
2023.

TEHNIKA / MATERIJAL
Fotografija; platno napeto
na blind ramu

DIMENZIJE
80 × 120 × 3 cm

Fotografija prozirnih sjemenih ovojnica biljke lunarije redivive tematizira krhkost prirodnih struktura, ali i njihovu sposobnost trajanja, prilagodbe i obnove. Umjesto da otpornost veže uz čvrstoću i dominaciju, autorica je prepoznaje u tihoj ustrajnosti prirode, u njezinoj sposobnosti da u onome što djeluje krhko i prolazno sačuva mogućnost novog početka. U kontekstu suvremenih ekoloških i društvenih izazova, rad upućuje na ljepotu i značenje obnovljivosti, ranjivosti i trajanja.

LUTKE BEZ LUTKARA, UPRAVLJANE INFRASTRUKTUROM

Šahman Staša

GODINA
2026.

TEHNIKA / MATERIJAL

Modeliranje, kaširanje; karton, gaza, drvo, drvofix, akril, metalni dijelovi

DIMENZIJE

1) Regulirani protok (slavina) 36 × 18 × 14 cm; 2) Kontinuirana obrada (mlinac) 52 × 28 × 13 cm; 3) Ulaz u sustav (utičnica) 67 × 42 × 15 cm; 4) Rezultat procesa (žarulja, lampa) 98 × 42 × 19 cm

AUTOR FOTOGRAFIJE
Staša Šahman

Rad se smješta u zonu kritičkog dizajna gdje predmet odbacuje poslušnost i postaje instrument propitivanja. Tijelo se rekonstruira kao operativni sklop, prevedeno na jezik infrastrukture i distribucije. Slavina ne daje vodu, nego propisuje normativni tok dopuštenog. Mlinac ne usitnjava materiju, već obrađuje subjekt dok ne postane kompatibilan sa sustavom. Utičnica je ugovor ovisnosti: priključiš se i postojiš, a mreža te mjeri i regulira. Zarobljeni fragmenti imaginarnog su predstavljeni kao funkcionalne skulpture koje pretvaraju kontrolu u vidljivu arhitekturu.

DISLOKACIJA PRISUTNOSTI (LUTKA OD PAPIRA)

Šahman Staša

GODINA
2026.

TEHNIKA / MATERIJAL
Fotografija na platnu, 3D ekstenzija
od platna i papira

DIMENZIJE
Fotografija na platnu 120 × 80, 3D
ekstenzija cca 4 metra

AUTOR FOTOGRAFIJE
Staša Šahman

Rad istražuje odnos tijela i prostora kroz prijelaz iz fotografije u trodimenzionalni objekt. Fotografija, scenografija i kostim oblikovani su kao jedinstveni sustav u kojem tijelo ne ostaje unutar kadra. Papirnata haljina izlazi iz slike i nastavlja se u prostor, brišući granicu između prikaza i prisutnosti. Prostor postaje nastavak tijela, a papir kao reciklirani i nestabilan medij zadržava tragove procesa. Tijelo i materijal djeluju zajedno u stalnom pomaku između plohe i volumena, unutarnjeg i vanjskog, slike i prostora.

NADMARIONETA

Šimić Gabrijele

GODINA
2026.

TEHNIKA / MATERIJAL

Kombinirana tehnika: karton, papir, drvo,
papirna glina, žica, konac

DIMENZIJE

172 × 51 × 30 cm

AUTOR FOTOGRAFIJE

Gabrijele Šimić

Uživamo li uistinu slobodu ili ju tek oponašamo dok drugi povlače niti? Bijela, arhaična marioneta u obliku križa izrađena od recikliranih tetrapaka. Lica utkana u njenu teksturu predstavljaju masu ljudi, a vitice s pupoljcima simboliziraju nove generacije, već unaprijed „priključene” na niti interneta, ideologija i društvenih obrazaca. Vrhom dominira zlatna kruna koja sjetno podsjeća na ludinu kapu — simbol iluzije moći. Dok nas politike i religije pokušavaju ukalupiti, manipulacija stvara neviđeno zlo. Ipak, u srcu strukture pulsira sunce. Ono nosi nadu da se istinsko oslobođenje krije u dubini vlastitog bića, izvan nametnutih okvira onoga „gore” i ovoga „dolje”.

KAZALIŠTE APSURDA, ČIN 1: LAKRDIJAŠE VRATITE NA TRGOVE

Šimić Gabrijela

GODINA
2026.

TEHNIKA / MATERIJAL

Kombinirana tehnika: suho filcana
vuna, polimerna glina, žica, papirna
glina, tkanina

DIMENZIJE
45 × 35 × 30 cm

AUTOR FOTOGRAFIJE
Gabrijela Šimić

Lakrdijaši su nestali s gradskih trgova, gdje su kroz šalu i satiru prokazivali istinu, preselivši se na globalnu političku pozornicu. Svakodnevno svjedočimo novim predstavama – kada pomislimo da je vrhunac apsurd dosegnut, izranjaju novi akteri, a bizarne se situacije nižu u nedogled, s dubokim i tragičnim posljedicama. Najveća ironija leži u činjenici da se suvremeni lakrdijaši ne šale, a istinu govore rijetko ili nikako. Lutak predstavlja duh Petrice Kerempuha koji u ruci drži ginjol lutku Tilla Eulenspiegela, dva autentična lakrdijaša. Treba nam novi Petrica Kerempuh.

SELJANI SUMNJIVOG MORALA

Šoša Frane

GODINA

2025.

TEHNIKA / MATERIJAL

Tapiserija, digitalni tisak

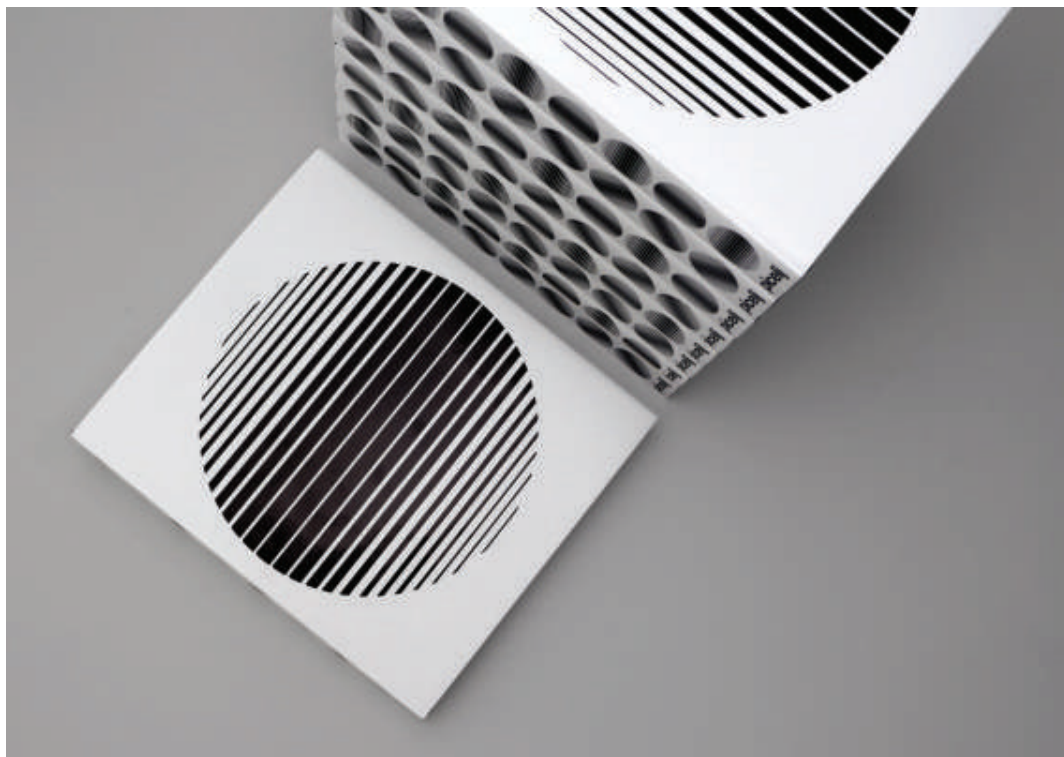
DIMENZIJE

100 × 100 cm, 100 × 100 cm, 120 × 150 cm

AUTOR FOTOGRAFIJE

Frane Šoša

Rad polazi od slavonskih prekrivača koji-
ma se zazivaju sreća i plodnost u braku.
Strukturirane oko erotskih simbola, po-
njave funkcioniraju kao prostor suptilne
seksualne slobode. Tradicija koja većini
nudi tragove oslobođenja isključuje isku-
stva izvan heteronormativnog okvira. Rad
stoga konstruira spekulativni etnografski
imaginarij: kako bi izgledale ponjave s
LGBT imanjanja? Koristeći fikciju kao kritički
alat, upisuje queer identitete u etnograf-
ski okvir i stvara alternativnu tradiciju.

PICELJ — MONOGRAFIJA

Sensus Design Factory: Špoljar Nedjeljko, Špoljar Kristina, Novak Stanislav

GODINA

2025.

TEHNIKA / MATERIJAL

Offset tisak

DIMENZIJE

24 × 28 × 5 cm

UREDNIKA / UREDNIK FOTOGRAFIJE

Snježana Pintarić / Damir Fabijanić

IZDAVAČ

Muzej suvremene umjetnosti Zagreb

AUTOR FOTOGRAFIJE

Nedjeljko Špoljar

Sveobuhvatna monografija Ivana Picelja, izdana povodom stogodišnjice umjetnikovog rođenja prezentira Piceljevu višeslojnu ulogu unutar hrvatske kulturne i umjetničke povijesti. Oblikovanje knjige u brojnim detaljima — poput izbora papira, definiranja grida, pa sve do korištenja tipografije — svojevrsni je hommage Piceljevom grafičkom dizajnu i na suvremen način korespondira s idejama modernističkog dizajna pedesetih i šezdesetih godina. Noseći grafički motiv je Piceljev 'programatski krug' čije konfiguracije tvore čak četiri različite varijante ovitka knjige.

PICELJ I PRIJATELJI — VIZUALNI IDENTITET IZLOŽBE

Sensus Design Factory: Špoljar Nedjeljko, Špoljar Kristina

GODINA
2024.

TEHNIKA / MATERIJAL
Vizualni identitet izložbe

AUTOR LIKOVNOG POSTAVA IZLOŽBE /
KUSTOS IZLOŽBE

Dario Vlahović / Zvonko Maković

ORGANIZACIJA
Hrvatsko društvo likovnih umjetnika (HDLU),
Muzej suvremene umjetnosti Zagreb

AUTOR FOTOGRAFIJE
Nedjeljko Špoljar

Identitet izložbe sastoji se od grafičkih elemenata u prostoru interijera Muzeja suvremene umjetnosti te eksternih promotivnih materijala baziranih na tipografiji naslova izložbe i elementu Piceljevog programatskog kruga. Naglasak je na visokom kontrastu dimenzija te monokromatskom tretmanu elemenata identiteta. Elementima logotipa izložbe neuobičajeno velikih dimenzija i monumentalnih Piceljevih portreta autora Keiichija Tahare, u prostoru postava Picelj se pojavljuje i doslovno, gledajući na publiku s četiri metra visokog zida.

AFTERPARTY

Tomić Ana, Krstajić Furić Marino

GODINA
2025.

TEHNIKA / MATERIJAL

Knjiga; offset tisak u boji; šivani tvrdi
uvez obložen platnom

DIMENZIJE
17 × 24 cm

AUTOR FOTOGRAFIJE
Doris Fatur

Knjiga Afterparty nastala je na temelju dvogodišnjeg umjetničkog istraživanja Milijane Babić o iskustvima žena vezanima za menopauzu i starenje. Autorica prikupljena iskustva 200-injak žena umjetničkom obradom oblikuje u kolektivni narativ, knjigu o transformaciji i položaju ženskog tijela u razdoblju peri/post/menopauze i starenja. (prema tekstu Petre Dolanjski Harni)

PAUZA

Tomić Ana, Krstačić Furić Marino

GODINA

2025.

TEHNIKA / MATERIJAL

Kalendar; obostrani offset tisak u boji;
spiralni uvez

DIMENZIJE

22,5 × 34,8 cm

AUTOR FOTOGRAFIJE

Vanja Babić

Kalendar Pauza nastavak je umjetničkog rada Afterparty Milijane Babić. Riječ je o režiranim fotografijama na kojima autorica preuzima ulogu modela te u improviziranim scenografskim postavima unutar vlastitog životnog prostora performativno oblikuje vizualni pandan temeljen na osobnom iskustvu i iskustvima drugih žena. Koristeći vlastito tijelo dovodi u pitanje društveno konstruiranu sliku menopaوزه, izvodeći njezinu dekonstrukciju kroz vizualne i relacijske geste. (Iz prilagođenog teksta Petre Dolanjski Harni)

KOSA

Treščec Mario

GODINA
2026.

TEHNIKA / MATERIJAL
Kosa, staklo, plastika

DIMENZIJE
25 × 40 × 50 cm

AUTOR FOTOGRAFIJE
Mario Treščec

Ljudska kosa ima izravnu vezu s razvojem tehnologije obnovljivih izvora energije. Pirolizom se može pretvoriti u ugljikove strukture, koje se ispituju kao mogući materijali za anode litij-ionskih baterija. Ugljik izoliran iz kose poboljšava električna svojstva solarnih ćelija, a kao bio-otpad koristi se u apsorpciji nafte iz mora te u agromiji kao malč. Predstavljena skulptura od kose, vrijedna je divljenja zbog svega navedenog, ali i kao pokazatelj da ono što odbacujemo nije otpad. Estetika vizualnog postavlja pitanje odnosa prema vlastitom proizvodu, koji nas istodobno oblikuje i nadilazi. Njegovamo sebe za sebe.

FAMIA — HOUSE OF LOCAL PRODUCTS

Tumpić Anselmo, Prenc Opačić Sara, Kauzlarić Jelena, Kliman Lucija, Brattoni Aleta, Rosar Andrea, Crnović Hena

GODINA
2025.

TEHNIKA / MATERIJAL

Tintoretto Greaseproof samoljepljivi papir;
elektrofotografija; sitotisak s taktilnim
reljefnim lakom

DIMENZIJE

27 × 5 × 5 cm (500 ml), 22 × 4 × 4 cm (250
ml)

AUTOR FOTOGRAFIJE

Đani Celija (Alcor Visual)

Famia je brend linije maslinovih ulja iz Rovinja, inspiriran lokalnom tradicijom maslinarstva. Naziv proizlazi iz rovinjskog dijalekta za riječ “obitelj”, a koncept polazi od ideje da je svaka obitelj nekoć imala vlastito ulje. Vizualni identitet reinterpretira gradsku arhitekturu prenoseći ritam rovinjskih kućica. Njegova funkcionalnost nadilazi informativnu ulogu: ambalaža privlači pažnju kupaca bez potrebe za dodatnim komunikacijskim elementima, pretvarajući proizvod u hommage gradu i njegovoj zajednici.

UTVRDE — SUDBINA JEDNOG GRADA

Tumpić Anselmo, Prenc Opačić Sara, Kauzlarić Jelena, Kliman Lucija, Brattoni Aleta, Rosar Andrea, Crnović Hena

GODINA

2025.

TEHNIKA / MATERIJAL

Knjiga; papir; Munken i Gobi Gray

DIMENZIJE

31 × 23 × 3 cm

AUTOR FOTOGRAFIJE

Đani Celija (Alcor Visual)

Znanstvena knjiga izrađena je za Povijesni i pomorski muzej Istre s ciljem obraćanja pažnje na zapostavljeni sustav fortifikacija Pule kroz muzejske i arhivske materijale. Svakodnevno prisutne pulske utvrde, neprimijećene u prolazu, kroz publikaciju dobivaju vidljivost. Knjiga istovremeno redefinira pojam korisnog, osmišljena je i za terenski rad te omogućuje bilježenje zapažanja tijekom obilazaka fortifikacija. Time potiče višekratno korištenje umjesto jednokratnog čitanja, a dugotrajnom uporabom pretvara se u osobni fascikl.

LAB'BEL — BOXED LAUGHTER

**Tumpić Anselmo, Prenc Opačić Sara, Kauzlarić Jelena, Kliman Lucija,
Brattoni Aleta, Rosar Andrea, Crnović Hena**

GODINA

2025.

TEHNIKA / MATERIJAL

Katalog; papir; Munken Polar

DIMENZIJE

21,5 × 21,5 × 3 cm

AUTOR FOTOGRAFIJE

Đani Celija (Alcor Visual)

Lab'Belov katalog Boxed Laughter obježava 12 godina i 12 umjetnika projekta Collector's Edition Boxes. Dizajn pritom evocira prepoznatljivu kutiju sira brenda The Laughing Cow®: plavo-bijele pruge integrirane su u ambalažu koja se otvara tek povlačenjem perforacije, čime se oponaša gesta otvaranja originalnog proizvoda. Prva stranica referira se na boje francuske zastave, dok kraće stranice označavaju nova poglavlja posvećena različitim umjetnicima. Knjiga tako postaje razigrana, fizička ekstenzija brenda.

ESTETIKA OTPORNOSTI

Turner Fegić Sonja

GODINA
2026.

TEHNIKA / MATERIJAL

Piljenje, lotanje srebra, izrada kalupa;
osinje gnijezdo, konjska dlaka, srebro,
epoksi smola

DIMENZIJE
20 × 15 × 15 mm

AUTOR FOTOGRAFIJE
Sonja Turner Fegić

Spajanjem osinjeg gnijezda, konjske dlake i srebra nastaje prsten - nosivi objekt koji oscilira između ukrasa, skloništa i živog organizma. Korištenjem već postojećih prirodnih struktura rad istražuje tijelo kao prostor adaptacije i obrane te nakit kao produžetak bioloških i osjetilnih sustava. Objekt istovremeno privlači i odbija, otvarajući pitanje granice između ljudskog, animalnog i artificijelnog.

TOČKA IZLASKA

Turner Fegić Sonja

GODINA
2026.

TEHNIKA / MATERIJAL

Obrada drva, obrada konjske dlake;
brezina kora, konjska dlaka

DIMENZIJE
30 × 1,5 × 1 mm

AUTOR FOTOGRAFIJE
Sonja Turner Fegić

Rad polazi od odnosa kontrole i organskog impulsa, koristeći prirodne materijale kao nositelje napetosti između stabilnosti i promjene. Strogo rezani fragment kore breze funkcionira kao strukturirana, gotovo arhivska površina, dok konjska dlaka iz nje izlazi kao znak prisutnosti tijela, rasta i nemogućnosti potpune kontrole materije. Minimalnom intervencijom prirodni materijal prestaje biti dekorativni element i postaje prostor otpora i transformacije, pozicionirajući se između nosivog predmeta i osobnog znaka.

JARDIN ILLÉGAL

Udovčić Mirna

GODINA

2025.

TEHNIKA / MATERIJAL

Upcycling PET ambalaže

DIMENZIJE

30 × 50 × 50 cm

AUTOR FOTOGRAFIJE

Mirna Udovčić

Jardin Illégal (franc. ilegalni vrt) je land-art instalacija sastavljena od malih, 'džepnih' staklenika koji omogućuju klijanje i rast biljaka do njihova presađivanja u permakulturni vrt. Krhkom krajoliku u nastajanju postojeća okolna vegetacija pruža mikroklimatske uvjete rasta. Rad je realiziran tijekom rezidencijalnog boravka u Orangeries de Bierbais u Belgiji. Jardin Illégal naoko je neželjen suvremeni sloj u zaštićenom povijesnom krajobrazu nekadašnje oranžerije i uspješno je othranio 70-ak presadnica.

ATLAS VRTOVA

Udovčić Mirna

GODINA
2024.-2025.

TEHNIKA / MATERIJAL
Maketa i crteži; ekstrudirani polistiren
rezan styrocutterom; digitalni print na
paus papir

DIMENZIJE
Mala maketa: 5 × 25 × 200 cm, velika
maketa: 60 × 120 cm, crteži: 50 × 105 cm

AUTOR FOTOGRAFIJE
Ana Vuko

Atlas vrtova interpretira spontano nastale 'divlje' vrtove kao prostorne oblike svakodnevnih praksi izvan planiranih urbanističkih okvira. Dugotrajnim procesom kultivacije i kolektivne samoorganizacije, 'zapušteni' prostor postaje aktivni društveni i proizvodni krajolik. Kroz proces mapiranja i interpretacije rad uspostavlja vizualni i konceptualni okvir za razumijevanje odnosa grada i prirode kao otvorenog sustava koji se oblikuje kroz vrijeme, upotrebu i kolektivno djelovanje.

SILUETA 1

Vidmar Svebor

GODINA
2026.

TEHNIKA / MATERIJAL
Digitalna grafika na papiru

DIMENZIJE
70 × 50 cm

Rad istražuje transformaciju tipografije iz njezine primarne, utilitarne funkcije prijenosnika informacije u čisti vizualni simbol i asocijativnu formu. Koristeći slovo kao osnovni gradivni element, dekonstruiram prepoznatljive grafeme i rekonstituiram ih u nove entitete koji evociraju ljudsku siluetu u pokretu.

SILUETA 2

Vidmar Svebor

GODINA
2026.

TEHNIKA / MATERIJAL
Digitalna grafika na papiru

DIMENZIJE
70 × 50 cm

ODGOJNE REČENICE OSTAVLJAJU PRAZNINU

Višković Iva

GODINA

2025.-2026.

TEHNIKA / MATERIJAL

Keramika — bijela glina oblikovana
u kalupu

DIMENZIJE

43 × 43 × 4 cm

AUTOR FOTOGRAFIJE

Iva Višković

Ovim radom autor skreće pozornost na odgojne metode unutar obitelji s emocionalno nezrelim roditeljima, kad je roditeljska ljubav uvjetujuća, kako njihovo agresivno ili pasivno-agresivno ponašanje ostavlja praznine. Na bočnim stranicama rada ispisan je odgojni tekst roditelja autorice. Na svakoj bijeloj plohi kvadra nalazi se tekst ili rečenice upućene autorici od strane njezine majke. Svaka njena rečenica kroz prazninu ulazi na drugu stranu kvadra čija je ploha siva ili crna — na toj su strani ispisanе refleksije autorice.

FALDE

Bobbib: Višnjić Dominik, Sošić Aneli

GODINA

2024.

TEHNIKA / MATERIJAL

Faldanje žutice, zlatovez

DIMENZIJE

400 × 150 cm

AUTOR FOTOGRAFIJE

Tanja Kanazir

Umjetnička instalacija Falde nastaje prilikom istraživanja identiteta u kojem autor otkriva kako su se njegovi pretci unatrag dva stoljeća bavili tekstilom. Njima u spomen nastaje rad u tehnici faldanja. Instalacija je posljedica procesa koji je nositelj umjetničke ideje, prezentacija suvremenog dizajna koji reciklira, koristi prirodne materijale i inspirira se originalnim ljudskim stvaranjem. Bez korištenja suvremenih tehnologija, uz procese koji su nastali iz potrebe za estetskim običnog seljaka.

ČINI SE DA SAM SLOŽENA OD PUKOTINA

Vivoda Ana

GODINA
2024.

TEHNIKA / MATERIJAL
Istrošena lanena plahta,
pamučna čipka, vez

DIMENZIJE
134 × 102 cm

AUTOR FOTOGRAFIJE
Ana Vivoda

Stara lanena plahta i istrošena, pohabana pamučna čipka čine kompoziciju koja je lagana, nježna i sugestivna. Korištene tkanine nose vrijeme i tragove tijela koja su ih upotrebljavala; protkane su sjećanjima, emocijama, nevidljivom, nematerijalnom supstancom koja život čini vrijednim življenja.

SEEN, AL' NE VIDEN

Vodopija Monika, animacija: Šmitran Larisa

GODINA
2026.

TEHNIKA / MATERIJAL
Kaširani plakat, ekran, majica

DIMENZIJE
70,7 × 100 cm

AUTOR FOTOGRAFIJE
Monika Vodopija

SEEN, AL' NE VIĐEN je preventivno-
edukativni program povodom
Međunarodnog dana borbe protiv
vršnjačkog nasilja u organizaciji Centra
za kulturu Trešnjevka, a namijenjen je
učenicima 7. i 8. razreda osnovnih škola.
Osmišljen je s ciljem jačanja empatije
i spremnosti mladih da reagiraju na
nasilje u svojoj okolini — uživo i online.
Fotografija mlade osobe u pozadini koja
vapi za konekcijom u kontrastu je s jarkim
bojama i razigranim ilustracijama online
komunikacije i emotikona koji često
prenose emocije jasnije od riječi.

PRILAGODBE 1

Vrlić Anton

GODINA
2025.

TEHNIKA / MATERIJAL
Umjetnička instalacija, puhanu staklo
na drvenim podlogama

DIMENZIJE
50 × 25 × 50 cm

AUTOR FOTOGRAFIJE
Anton Vrljić

Nakon razorne oluje prikupio sam drveni materijal iz šume novozagrebačkog parka koji je u sinergiji sa žitkom staklenom smjesom služio kao potpora oblikovanju jedinstvenih staklenih oblika sirovog estetskog naboja. Oblici su nastajali spontano uz djelovanje majstora staklopuhača na otvorenoj peći. Umjetničku instalaciju čine zajedno s drvenim oblicima sa kojima se preklapaju, nadopunjuju i u svojoj naravi čine ritam energije tamne i transparentne materije.

SLOJEVI OBZORA

Želimorski Iva

MENTORICA

Kovač Koraljka

GODINA

2026.

TEHNIKA / MATERIJAL

Faux Chenille/žutica, pamučna tkanina

DIMENZIJE

90 × 90 × 0,5 cm

AUTOR FOTOGRAFIJE

Iva Želimorski

Rad u tehnici faux chenille prikazuje stilizirane morske motive; ribe, sunce i valove. Proces izrade temelji se na postavi slojeva tkanine na način da tvore željenu sliku, zatim na višeslojnom šivanju na šivaćoj mašini u razmacima od 1 do 3 cm te rezanju slojeva do bazne tkanine. Faux chenille struktura otkriva se nakon završnog pranja i sušenja. Ručni rad, strpljenje, repetitivnost i pedantnost u suprotnosti su s ubrzanim ritmom suvremene svakodnevice.

MAJKA ZEMLJA

Županić Benić Marijana

GODINA

2026.

TEHNIKA / MATERIJAL

Kombinirana tehnika

DIMENZIJE

230 × 120 × 100 cm

AUTOR FOTOGRAFIJE

Marijana Županić Benić

Gigantska marioneta tematizira arhe-tipski lik Majke Zemlje kao entiteta koji štiti, hrani i brine o egzistenciji čovjeka. Njezina suknja postaje pozornica za četiri manje marionete koje simboliziraju ljude čija je egzistencija doslovno i metaforički oslonjena na sustav koji ih nosi. Glava, oblikovana kao spoj flore i faune, naglašava međupovezanost živog svijeta. Većina elemenata izrađena je od recikliranih materijala, čime čin stvaranja postaje produžetak ideje obnove, cikličnosti i transformacije s naglaskom na nužnost održivog odnosa prema svijetu koji nas oblikuje i održava.

prateče

izložbe

Izloženost / Exposure

Izložba dobitnika Velike nagrade
58. zagrebačkog Salona:
Dinko Peračić i Miranda Veljačić

Oktogon NMMU,
Ilica 5, Zagreb
1.7. – 22. 7. 2026.

Dinko Peričić, Miranda Veljačić
Postav izložbe: ARP / Peračić-Veljačić
Dizajn i grafička priprema: Oleg Šuran
Fotografije: Dragan Novaković, Damir Žižić
Produkcija izložbe: Belina, One Sails Split

Tržnica Gruž u Dubrovniku, 2024. foto : Dragan Novaković
Tržnica i ribarnica u Vodicama, 2015.,foto: Damir Žižić
Tržnica i društveni centar u Imotskom, 2026., foto: Damir Žižić
Usijano more – izložba u Rijeci, 2020., foto: Damir Žižić

Dinko Peračić Miranda Veljačić

Ne trebamo se potpuno izdvojiti od svijeta, zatvoriti u klimatizirane prostore, u koje strogo kontroliramo tko ulazi i tko kada izlazi. Nije nužno. Možemo preživjeti na vjetru, na vrućini i na hladnoći. Možemo i vjerovati ljudima. Možemo se s tim suočiti. Možemo se prepustiti. I početi u tome uživati. Prepoznavati kako nas otvorenost čini povezanijima s prirodom i ljudima, kako nas izloženost gradi. Smanjuje našu krhkost, čini nas otpornima i razvija integritet koji se ne boji promjena i procesa, već ih koristi da bi postao konkretniji.

Četiri projekta koja smo izgradili platnenim strukturama određeni su konceptom **izloženosti**. Platno nas djelomično štiti od vode i vjetrova i djelomično propušta svjetlost i toplinu. Platno nas djelomično štiti od pogleda, djelomično prenosi sliku i djelomično odvaja prostor. Zaštita nije potpuna. Ostajemo izloženi prirodnim elementima i izloženi jedni drugima. Platnene ovojnice oblikuju prostore, izdvajaju ih iz njihovog konteksta, ali ne u potpunosti. Oni ostaju s kontekstom povezani, prožeti svim okolnostima koje u njima postoje. Lagane ovojnice grade integritet tih prostora. Daju im oblik, stvaraju mjesto boravka, pružaju smisao, grade identitet, uspostavljaju odnose među ljudima, ispunjavaju potrebe, okupljaju aktivnosti.

Istovremeno, postavljaju se prema prirodnim pojavama, sudjeluju u promjenama u atmosferi, prožimaju se s okolnim javnim prostorima, uključuju tokove kretanja, povezuju ambijente, grade zajednička značenja, stvaraju grad. Čine nas samostalnim i izdvojenim koliko nam treba, a istovremeno ostavljaju nas izloženim i uključenim u kontekst. Zadržavaju svoj puni integritet, predajući se svim vanjskim okolnostima. Odricanje od potpunog komfora i potpune sigurnosti i izvjesnosti ne čini nas ranjivim, sasvim suprotno, na ovaj način prepušteni okolnostima, postajemo bolje povezani s prirodom i gradom, s društvom i svim tokovima oko nas.

Sve je u redu.

Dišimo. U redu je da smo izloženi.

Ništa strašno se neće dogoditi.

Možemo se opustiti.

Sve je u redu.

Tržnica u Gružu povezuje renesansni ljetnikovac sa suvremenom tržnicom, potiče stvaranje javnih prostora rive, trga i parka oko sebe, uspostavlja vezu između grada i luke, gradi novi identitet Dubrovnika, oblikuje otvoreni, klimatski zaštićeni prostor koji se velikim zaokretnim tendama prilagođava atmosferskim prilikama. Platnene prizme velikih raspona stvaraju promjenjivi i prilagodljivi natkriveni trg otvoren prema svom urbanom i prirodnom kontekstu.

Tržnica i ribarnica u Vodicama oblikuje degradirani trgovački i uslužni centar na samoj obali, povezuje ga s parkom, uspostavlja šetnicu koja povezuje središte grada i zone hotela, čuva funkciju tržnice i čini je prepoznatljivim javnim objektom, štiti od atmosferskih utjecaja i stvara novu sliku grada. Platnena ovojnica na drvenoj konstrukciji ujedno je i zaklon i svjetlosna membrana. Uvlači prolaznike u novu prirodu.

Tržnica u Imotskom reorganizira društveni život. Daje smisao ulici i terasi za dnevnu trgovinu, koja navečer postaje gradska lođa i vidikovac. Čuva trga pod stablima za povremena događanja i sajmove. Među njima gradi društveni i trgovački sklop. Platnena struktura na jednoj strani štiti od sunca, a na drugoj sa stablima stvara visoki prolaz. Oblak svjetla pod sobom stvara mjesto okupljanja na kojem smo svjesni urbanog života oko nas.

Na izložbi Usijano more u Rijeci posjetitelj uranja u sliku velikog formata i zvuk svakog pojedinačnog umjetničkog rada. Istovremeno se osjeća kao dio cjeline jer vidi ostale posjetitelje koji se kreću izložbom i nazire druge radove. Prolaz među radovima kaleidoskop je zamućenih slika i zvukova koji sve radove povezuje u jednu cjelinu. Platnjeni konusi čuvaju projekcijske zrake i primaju refleksije pokretnih slika. Kretanjem među njima postajemo odjednom izloženi i svjesni svih ljudi koji su u prostoru i svih radova koji se njima povezuju.

Tržnica Gruž u Dubrovniku, 2024.
foto : Dragan Novaković

Tržnica i ribarnica u Vodicama, 2015.
foto: Damir Žižić

Igra kao slika

Izložba grupe autora
Akademije likovnih umjetnosti

Oktogon NMMU,
Ilica 5, Zagreb
1.7. – 22. 7. 2026.

Jan Čamber – Woodland Kerfuffle / Šumska Kerefeka (2025)
Lara Kraš – Everything not Saved Will be Lost (2025)
Tiana Pozaić – Pastir (2025)
Antonela Vlašić – Clickbait (2025)
Ida Loher – Ne ristanak (2025)
Leo Vukelić – Gesamtkunstwerk (2025)
Stjepan Milas – Treptaj (2025)

Tiana Pozaić

Izložba Igra kao slika okuplja radove grupe autora, Jana Čambersa, Lare Kraš, Tiane Pozaić, Antonele Vlašić, Ide Loher, Lea Vukelića i Stjepana Milasa, koji kroz osebujne umjetničke i dizajnerske pristupe istražuju videoigru i interaktivne digitalne medije kao poligon suvremene vizualne kulture.

Polazeći od videoigre kao kompleksnog i slojevitog autorskog medija, radovi predstavljeni na izložbi bave se oblikovanjem virtualnih prostora, digitalnih identiteta, interaktivnih narativa i suvremenih oblika percepcije stvarnosti. Umjesto promatranja igre isključivo kao oblika zabave, autori je doživljavaju kao medij susreta slike, tehnologije, dizajna i priče, putem kojeg nastaju novi modeli komunikacije i sudjelovanja.

Virtualni prostori koji se pojavljuju u radovima funkcioniraju kao krajolici svakodnevice. Oni nisu tek pozadina radnje nego aktivni nositelji značenja koji oblikuju način na koji korisnik promatra, doživljava i istražuje digitalno okruženje. Kroz različite metode rada, od konceptualnog oblikovanja prostora i likovnog razvoja videoigara do eksperimentalnih interaktivnih sustava, autori istražuju granice između stvarnog i virtualnog, fizičke prisutnosti i digitalne projekcije.

Tematski okvir izložbe nadovezuje se na temu 61. Zagrebačkog salona, Digitalna svakodnevica. Radovi promišljaju svakodnevicu obilježenu sve intenzivnijom prisutnošću digitalnih tehnologija te postavljaju pitanja o načinima na koje virtualni prostori utječu na oblikovanje identiteta, društvenih odnosa i kolektivnih predodžbi i zajedništva.

Posebna pažnja posvećena je likovnosti digitalnog medija. Slika se ovdje ne pojavljuje kao statičan objekt, već kao promjenjivo polje iskustva koje nastaje u odnosu autora, sustava i korisnika. Kroz animaciju, pokret, zvuk i interakciju, radovi teže širenju vizualnog izraza te prezentiraju potencijal videoigre kao umjetničkog medija koji objedinjuje elemente likovne umjetnosti, dizajna, narativa i performativnosti.

Jan Čamber
– Woodland
Kerfuffle
/ Šumska
Kerefeka
(2025)

Lara Kraš
– Everything
not Saved
Will be Lost
(2025)

Tiana Pozaić
– Pastir
(2025)

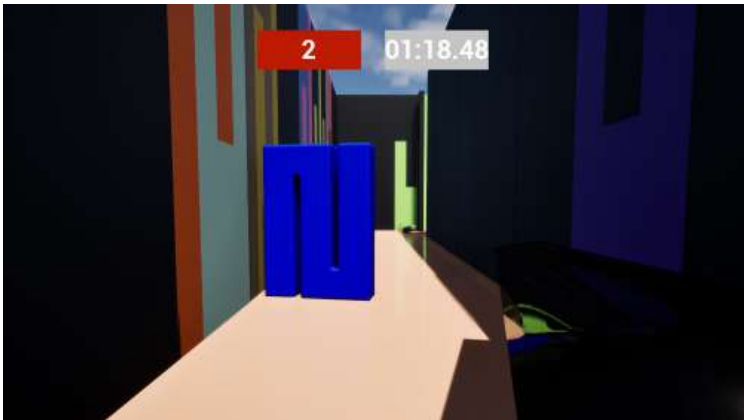

Antonela Vlašić
– Clickbait
(2025)

Ida Loher
– Ela —
ne rastanak
(2025)

Leo Vukelić
– Gesamt-
kunstwerk
(2025)

Stjepan Milas
– Treptaj
(2025)

Badel između stvarnosti i mogućnosti

Izložba studentskih radova
Arhitektonskog fakulteta

Muzej Prigorja,
Trg D. Domjanića 5, Sesvete
3.7. – 22.7.2026.

Mare Brajević, Iva Caktaš, Filip Grabar;
mentorica: asist. dr. sc. Ines Mravunac Sužnjević
– Urbs ex machina
Andrej Mikelić, Alka Mileta; mentor: izv. prof. dr.
sc. Alen Žunić – Offline city
Ivo Pilić, Brigita Orlović; mentorica: asist. Ria
Tursan – Rural mat
Lea Puškarić, Marta Vlačić; mentorica: asist.
Dora Ivančan – Kaos
Ana Ljulj, Petra Mandurić, Marta Vukojević;
mentorica: asist. dr. sc. Ana Sopina – Porocity
Vresk Laura, Zdilar Mijo, Žarković Marta; mentor:

asist. Emil Srbljanin – Badel 2.0
Lara Plastić, Martin Pupiće, Ivan Škorić;
mentorica: asist. Klara Kranjčec – Cité vague
Noa Tafrā, Lara Vickov; mentorica: asist. Dora
Ivančan – Patchwork
Dorijan Emanuel Rotim, Marta Severinac, Ketī
Smoković; mentorica: asist. Klara Kranjčec –
Urbana kopča
Marija Bacanović, Ema Hatlak; mentorica: asist.
Lucia Kalogjera – Sesvetska kopča
Ana Mataković, Anamarija Mrkonjić; mentor: izv.
prof. dr. sc. Alen Žunić – Zeleni korektiv

Sanja Gašparović

Izložba studentskih radova predstavlja izbor rezultata istraživačkog i kreativnog procesa provedenog na Arhitektonskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu, u okviru kolegija *Studio IV — Prostorno planiranje* koji se izvodi na Katedri za urbanizam, prostorno planiranje i pejzažnu arhitekturu.

Kroz semestralni zadatak *Badel 2.0 — održiva i klimatski prilagodljiva urbana preobrazba* studenti su propitivali mogućnosti transformacije nekadašnje industrijske zone Badel u središtu Sesveta, polazeći od jednostavnog pitanja: što se događa kada se napušteni dio grada prestane doživljavati kao praznina, a počne kao prostor mogućnosti?

Područje Badel, danas prekid u gradskom tkivu, poslužilo je kao poligon za promišljanje različitih scenarija razvoja. Polazeći od analize prostora, razgovora sa stanovnicima i razumijevanja lokalnog konteksta, studenti su razvili niz vizija koje odgovaraju na suvremene izazove urbanog razvoja.

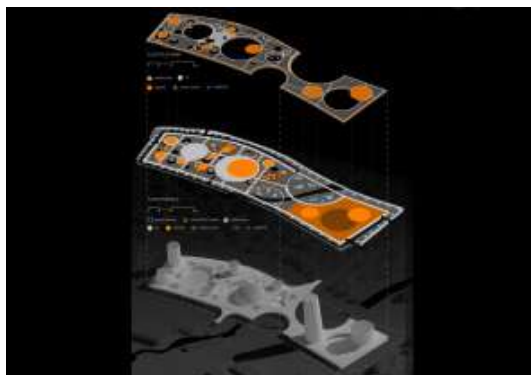
Predstavljeni radovi mogu se čitati kao alternativne urbane priče. U njima se napušteno industrijsko područje pretvara u mrežu javnih prostora, susreta i novih sadržaja; potok Vuger postaje okosnica plavo-zelene infrastrukture, a granice između prirodnog i izgrađenog, javnog i privatnog postupno se brišu. Dok pojedini projekti istražuju mogućnosti povezivanja fragmentiranih dijelova grada, drugi promišljaju odnos prirode i proizvodnje hrane, ulogu tehnologije, identitet mjesta ili svakodnevne društvene interakcije. Kroz teme urbane regeneracije, klimatske prilagodbe, održive mobilnosti, plavo-zelene infrastrukture, digitalne transformacije i društvene uključenosti radovi istražuju nove modele urbanog života. Zajedničko im je nastojanje da grad sagledaju kao otvoren, prilagodljiv i otporan sustav.

Posebno mjesto pritom zauzima ideja povezivanja — ljudi, prostora, prirodnih

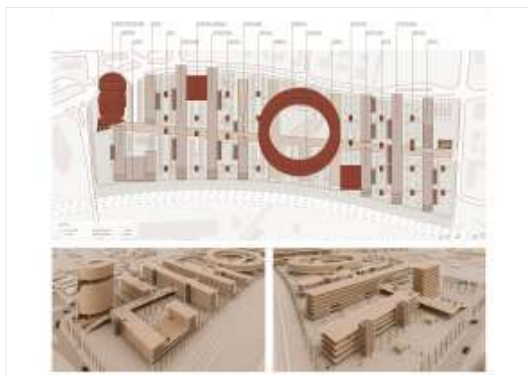
procesa i zajednica — kao jednog od ključnih preduvjeta održivog razvoja suvremenog grada. Takav pristup nadovezuje se i na temu 61. Zagrebačkog salona. Nova energija studentskih prijedloga proizlazi iz sposobnosti da prepoznaju potencijal zanemarenih prostora te kroz procese prilagodbe, regeneracije i ponovne aktivacije stvaraju nova gradotvorna mjesta.

Izložba je ostvarena u suradnji Arhitektonskog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu i Muzeja Prigorja u Sesvetama te predstavlja dio nastojanja da se važni kulturni programi, poput Zagrebačkog salona, otvore prema dijelovima grada koji se rjeđe nalaze u središtu kulturnih događanja. Izmještanjem dijela manifestacije u Sesvete stvara se prostor za susret stručne, kulturne i lokalne zajednice te za dijalog o temama koje neposredno oblikuju svakodnevni život stanovnika.

Kao što predloženi urbanistički scenariji nastoje povezati fragmentirane dijelove grada, tako i ova suradnja nastoji premostiti granice između centra i periferije, između stručnog znanja i šire javnosti te vizije grada u budućnosti i iskustva grada danas. Na taj način kultura nadilazi granice gradskog središta, a urbanizam uske okvire struke, stvarajući prostore koji su otvoreniji, pristupačniji i snažnije povezani sa zajednicom kojoj su namijenjeni.

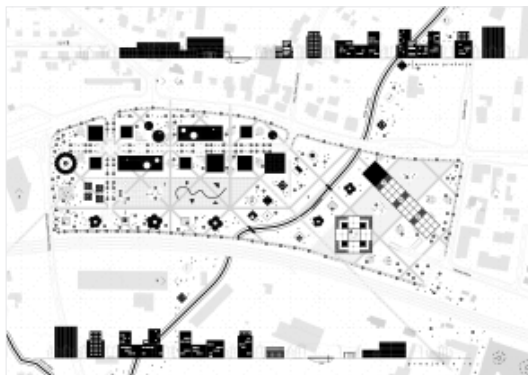
Mare Brajević, Iva Caktaš, Filip Grabar;
mentorica: asist. dr. sc. Ines Mravunac Sužnjević
– Urbs ex machina

Andrej Mikelić, Alka Mileta; mentor: izv. prof. dr.
sc. Alen Žunić – Offline city

Ivo Pilić, Brigita Orlović; mentorica: asist. Ria
Tursan – Rural mat

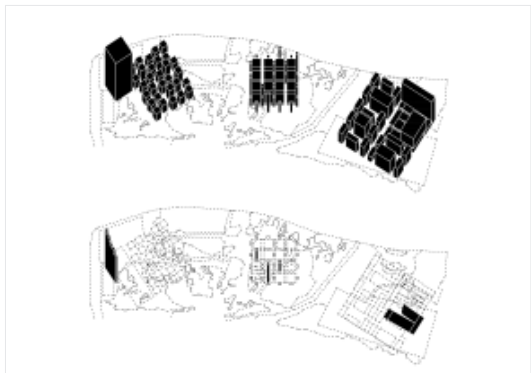
Lea Puškarić, Marta Vlajčić; mentorica: asist. Dora
Ivančan – Kaos

Ana Ljulj, Petra Mandurić, Marta Vukojević;
mentorica: asist. dr. sc. Ana Sopina – Porocity

Vresk Laura, Zdilar Mijo, Žarković Marta; mentor:
asist. Emil Srbljanin – Badel 2.0

Lara Plastić, Martin Pupiћ, Ivan Škorić;
mentorica: asist. Klara Kranjčec – Cité vague

Noa Tafrā, Lara Vickov; mentorica: asist. Dora Ivančan – Patchwork

Dorijan Emanuel Rotim, Marta Severinac, Ketī Smoković; mentorica: asist. Klara Kranjčec – Urbana kopča

Marija Bacanović, Ema Hatlak; mentorica: asist. Lucija Kalogjera – Sesvetska kopča

Ana Mataković, Anamarija Mrkonjić; mentor: izv. prof. dr. sc. Alen Žunić – Zeleni korektiv

Djela govore više

Izložba učeničkih radova
Škole primijenjene umjetnosti i
dizajna prema kustoskoj
konceptiji kolektiva KVADAR

Galerija Permanenta,
Preradovićeva 44, Zagreb
6.7. – 22. 7. 2026.

Niko Jurković – Bubamara (2025.)
Fedra Juranić Perišić, Izabela Kovačić, Helena Krlić,
Neva Magić Jany – Sjedni i razmisli (2025./2026.)
Julija Kraljev – Šešir (2025./2026.)
Laura Malbašić – Zmaj (2026.)
Dorotea Penezić – Lutka (2024./2025.)
Tia Božić – Čajnik (2026.)
Ana Herceg – Bik (2024.)
Ana Bešenić – Nostos-álgos (2023./2024.)
Ines Švabek – Ballz (2023./2024.)
Glava Hana, Ibrahimpašić Zarah, Krušić Ema,

Lončar Josipa, Matijević Franklin Li-Annabelle,
Metelko Magdalena, Mijat Meri, Mirković Pia, Odak
Anda, Pocrnja Vanja, Sikavica Jakov, Šumonja
Matejčić Tia, Žunec Maksine, Hinić Mei, Kaštelan
Dora, Kraljev Julija, Kružićević Iva, Kuss Ana, Malić
Dora, Marcus Jana, Novak Ida, Pahel Maja, Petričić
Mara, Pintarić Katarina, Udovičić Lucija, Viktorova
Aleksandra, Zajec Tonka, Zubčić Roko, Žižić Laura,
Jambrešić Ana, Mil Stela, Novak Lorena, Saili Kim,
Šušković-Mihiček Gloria, Tomašić Tea, Vojnović Kira
Diadra, Žunić Lucija – Šuma (2025.)

Kolektiv KVADAR - Nela Drach, Ela Junaković i Tin Marušić

Svi žele znati što mladi misle, no tko ih je doista spreman poslušati? Ponekad ih, doduše, ne treba samo slušati, već i pažljivo promotriti ono što stvaraju. Radovi mladih učenika-umjetnika nude nam odgovore na pitanja koja se tiču budućnosti, sadašnjosti, ali predstavljaju i njihovo autentično viđenje svakodnevice. Radovi iz područja primijenjene umjetnosti i dizajna ovdje ne funkcioniraju tek kao estetski ili uporabni objekti — oni su vizualni izričaj stava i refleksija učenika na potrebe suvremenog pojedinca. U tom kontekstu, svaki od objekata postaje medij kroz koji se ogleda svijest mlade generacije o svijetu koji ih okružuje. Upravo ta višedimenzionalnost ovih radova može nam reći mnogo više o našoj stvarnosti, nego što sami primjećujemo.

Stvarnost se danas mijenja brže nego ikad, što prepoznaje i ovogodišnji, 61. Zagrebački salon. Dok se središnja tema Salona bavi ulogom umjetnosti i dizajna u komunikaciji s transformacijama suvremenog doba, ova prateća izložba pod nazivom "Djela govore više" pojam "nove energije" interpretira posve doslovno. Ona postaje platforma za svježu pokretačku snagu autora na samom početku njihova puta, kao i najava transformacija koje će tek unijeti u umjetnički prostor.

Izloženi radovi direktno se bave suvremenim promjenama, ali promatranih kroz specifičnu, intimnu prizmu srednjoškolaca. Riječ je o osobnim refleksijama o načinima na koje globalni procesi oblikuju njihove živote, redefiniraju dinamiku unutar njihove generacije, ali i neposredno utječu na širu društvenu i kulturnu sferu. Pojedinačno, mladi se autori dotiču niza suvremenih tema: od ekološke svijesti i održivih praksi recikliranja u umjetnosti, preko istraživanja suodnosa tijela i prostora, pa sve do izravne društvene kritike. No povezani u cijelinu,

radovi prerastaju u jedinstven manifest generacije i njihova kolektivnog pogleda na stvarnost.

Sfera kulture i umjetnosti nije izuzeta iz prostora transformacija, a njezina ključna bitka odvija se u načinu na koji komunicira s publikom. Vođena tom mislju, ova izložba stavlja snažan naglasak na sam prostor, čija se kustoska koncepcija temelji na stvaranju specifičnog, site-specific ambijenta unutar kojega se radovi ne promatraju izolirano, već kao dijelovi zajedničkog vizualnog i značenjskog okruženja. Kroz suodnos različitih tehnika oblikovana je svojevrsna kolektivna instalacija koja simulira prostor tinejdžerske sobe i stavova koji se u njoj materijaliziraju. Tinejdžerska soba odabrana je kao središnji motiv jer unutar nje, kao i kroz same radove, mladi artikuliraju vlastitu kreativnost, bunt, ideje, a u konačnici i transformacije. U galeriji je tako formiran skulpturalni tableau, svojevrsna "živa slika" imaginarnog mladenačkog prostora. Ovakav postav ne dopušta pasivno promatranje, već zahtijeva izravnu komunikaciju s posjetiteljima. Smještanjem predmeta u ovaj konceptualni okvir, po uzoru na ambijentalne prakse umjetnika 1960-ih poput Edwarda Kienholza i Georgea Segala, radovi primijenjene umjetnosti dobivaju novu dimenziju, a da se pritom poštuje njihova izvorna, upotrebnost kvaliteta.

Kroz ovakav konceptualni pristup naglašava se važnost vizualne komunikacije i njezina emancipacijska moć u svim formama, od klasičnih likovnih radova do uporabnih predmeta i plakata. Kada govorimo o glasu mladih, koji u društvu prečesto biva zanemaren ili zguzan u drugi plan, ova izložba postaje prostor za njegovo slobodno izražavanje — iznimno je važno pokazati što oni misle ili, u ovom slučaju, što kroz svoj rad umiju izrezbariti, iskovati, naslikati ili sašiti.

Grafika / Lorena Dujić, Anja Kosec, Adrian Padro, Varvara Potapova, Dora Alkić, Lara Razboršek, Hana Brkić, Diana Bielen, Katarina Vrhovski, Adrian Padro, Leda Belašković

Aranžerstvo i scenografija / Nikolina Palić, Niko Jurković, Dorotea Penezić, Dorotea Penezić, Nina Ljuština, Stela Hernaut, Laura Malbašić, Vita Pelcman, Ema Krznarić Tkalčec, Lana Lacković, Marija Glavota Bianca Strojnik

Odjel tekstila / Nela Martini, Glava Hana, Ibrahimpašić Zarah, Krušić Ema, Lončar Josipa, Matijević Franklin Li-Annabelle, Metelko Magdalena, Mijat Meri, Mirković Pia, Odak Anda, Pocrnja Vanja, Sikavica Jakov, Šumonja Matejčić Tia, Žunec Maksine, Hinić Mei, Kaštelan Dora, Kraljev Julija, Kružičević Iva, Kuss Ana, Malić Dora, Marcius Jana, Novak Ida, Pahel Maja, Petričić Mara, Pintarić Katarina, Udovičić Lucija, Viktorova Aleksandra, Zajec Tonka, Zubčić Roko, Žižić Laura, Jambrešić Ana, Mil Stela, Novak Lorena, Saili Kim, Šušković-Mihiček Gloria, Tomašić Tea, Vojnović Kira Diadra, Žunić Lucija, Julija Kraljev, Saša Branković, Dora Malić, Dora Kaštelan, Roko Zubčić, Iva Kružičević, Fedra Juranić Perišić, Izabela Kovačić, Helena Krlić, Neva Magić Jany, Dora Malić

Odjel fotografije / Kyara Inna Petričić, Lorena Petrač, Petra Poje, Ana Vugrinec, Lorena Petrač, Petra Posavec, Roza Božičević, Maša Krapljanov, Eva Tomljanović, Lukas Lončar, Lovro Kovačić, Mirna Čondrić, Lana Čukić, Karla Kurpez, Iris Malla, Mia Starčević, Petra Posavec

Odjel keramike / Tia Božić, Luka Kovač, Zoe Vidović, Marsela Machata, Mia Dumbović, Rene Kotnik

Prva godina (bez odjela) / Nora Ban, Solomiiia Bululukova, Ema Doračić, Tea Đukić, Iva Gorički, Tena Huis, Laura Husnjak, Magdalena Jurišić, Sara Kasap, Inga Kinderman, Sara Krznarić, Lucijan Libert, Marko Mustačić, Azra Oklopčić, Jana Pović, Saša Pribić, Laura Rajčević, Lana Sarić, Maša Sladoljev, Eva Smolek, Mariia Solovianova, Jana Šagadin,

Zhaozhi Wang, Anja Kovačević, Lola Ivančić, Stela Duboković,
Mia Budić, Ella Jecl, Ema Barišić, Luka Bogdanović, Izabel
Ilić Pozojević, Marli Ivanišević, Matija Ivanović, Dorotea
Maltar, Klara Perić, Dunja Pisakč, Jakica Soletić, Toma
Šprljan, Ilma Lazić, Melis Una Gašparović, Stela Duboković,
Ema Barišić, Mia Budić, Izabel Ilić Pozojević, Dunja Piskač,
Jakica Soletić, Ida Ela Čekolj, Tamara Bistrica, Klara Perić,
Ela Jecl, Josipa Senjak, Leona Stražičić Šimičić

Arhitektura / Ana Bešenić, Villo Papp, Ines Švabek, Maris
Debelić, Valentina Hajdu

Metal / Janko Gross, Ana Herceg

Slikarstvo / Alana Kovač, Cvijeta Niemčić

Kiparstvo / Ira Pleić, David Matoš, Franka Blažević

Niko Jurković – Bubamara (2025.)

Fedra Juranić Perišić, Izabela Kovačić, Helena Krlić, Neva Magić Jany – Sjedni i razmisli (2025./2026.)

Julija Kraljev – Šešir (2025./2026.)

Ines Švabek – Ballz (2023./2024.)

Laura Malbašić – Zmaj (2026.)

Dorotea Penezić – Lutka (2024./2025.)

Tia Božić – Čajnik (2026.)

Ana Herceg – Bik (2024.)

Ana Bešenić – Nóstos-álgos (2023./2024.)

Glava Hana, Ibrahimpašić Zarah, Krušić Ema, Lončar Josipa, Matijević Franklin Li-Annabelle, Metelko Magdalena, Mijat Meri, Mirković Pia, Odak Anda, Pocrnja Vanja, Sikavica Jakov, Šumonja Matejčić Tia, Žunec Maksine, Hinić Mei, Kaštelan Dora, Kraljev Julija, Kružićević Iva, Kuss Ana, Malić Dora, Marcus Jana, Novak Ida, Pahel Maja, Petričić Mara, Pintarić Katarina, Udovičić Lucija, Viktorova Aleksandra, Zajec Tonka, Zubčić Roko, Žižić Laura, Jambrešić Ana, Mil Stela, Novak Lorena, Saili Kim, Šušković-Mihiček Gloria, Tomašić Tea, Vojnović Kira Diadra, Žunić Lucija – Šuma (2025.)

biografije

Ravnateljica Salona

IVANA BAKAL

Dr. art Ivana Bakal, kostimografkinja i vizualna umjetnica, samostalna je umjetnica i naslovna izvanredna profesorica vanjska suradnica na Poslovnom veleučilištu Zagreb i na Učiteljskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu. Više od petnaest godina surađivala je na diplomskom studiju Kostimografija Tekstilno-tehnološkog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu.

Magistrala je na Tekstilno-tehnološkom fakultetu, na diplomskom studiju kostimografije (2010.), a 2015. stekla je titulu doktorice umjetnosti radom *Kazališni kostim između performansa, instalacije i objekta — vizualno kazalište* na Akademiji likovnih umjetnosti u Zagrebu. Autorica je više od stotinu kostimografija i nekoliko scenografija, kao i velikih strukovnih i umjetničkih projekata (*Sto godina hrvatske scenografije i kostimografije 1909. - 2009.* (2009.), *Dječje kazalište, lutke, performansi...* (2012.), *Beskompromisno svoja — kostimografkinja*

Ika Škomrlj (2021.), te bijenalnih izložbi *Nacionalna baština* i dr. Autorica je projekata: *Ivana Bakal — vizualno kazalište 02* (2021.), *Ivana Bakal — vizualno kazalište* (2022.), suautorica projekata *Likovno kazalište* (K. Tarle, I. Bakal i K. Radošević Galić, 2020. - 2022.) i dr. Izlaže na samostalnim i skupnim izložbama u zemlji i svijetu, članica je stručnih povjerenstava te sudjeluje na međunarodnim znanstveno-stručnim skupovima. Autorica je i urednica monografija o hrvatskoj scenografiji i kostimografiji. Pokrenula je zajedno s dr. sc. Martinom Petranović biblioteku Kazališna likovnost u knjizi koju zajednički izdaju HAZU i ULUPUH. Koncem 2023. izdala je u suizdavaštvu s ULUPUH-om umjetničko znanstvenu monografiju *Ivana Bakal — Poetika vizualnog kazališta*. Za svoj je rad primila više strukovnih nagrada i priznanja. Predsjednica je ULUPUH-a te Sekcije za kazalište i film, ravnateljica je 61. zagrebačkog salona.

Kustosice i likovni postav

KSENIJA FORETIĆ

Kustosica

Ksenija Foretić, povjesničarka umjetnosti, suvremenu umjetničku scenu s naglaskom na područje dizajna prati od 2003. kao novinarka, urednica i scenaristica na Hrvatskoj televiziji, u programima za kulturu, obrazovanje i znanost. Od 2013. kao autor tekstova i suradnik u postavljanju izložbi surađuje s Galerijom Bernardo Bernardi, specijaliziranom za dizajn, smještenoj u Pučkom otvorenom učilištu Zagreb, zgradi koja predstavlja remek djelo modernističke arhitekture i jedinstven primjer total dizajna. 2021. preuzima vođenje Galerije Bernardo Bernardi. Suraduje s dizajnerima na projektima koji ističu važnost povezanosti umjetnosti/dizajna i industrije, nagrađenim posebnim priznanjem HDD-a za cjeloviti projekt/proizvod na području profesionalnog dizajna, 2021/22: Metoda, 2023/24.: Artisan. Razvija i vodi programe vezane uz afirmaciju vizualnih umjetnosti i kulture prostora kao voditelj Odjela za kulturu i nakladništvo u Pučkom otvorenom učilištu Zagreb. Od 2026. ravnateljica je Gradskog muzeja Korčula.

MAŠA ŠTRBAC

Kustosica

Maša Štrbac povjesničarka je umjetnosti koja se bavi kustoskim radom, izložbenim programima i participativnim umjetničkim praksama. Bila je voditeljica Foto-galerije KIC Klub (2002.-2004.) te Galerije ULUPUH (2004.-2019.), gdje je kroz izložbe, publikacije i prateće programe sustavno pratila i prezentirala rad primijenjenih umjetnika, članova ULUPUH-a. Od 2019. djeluje u okviru umjetničke organizacije Otvoreni likovni pogon, gdje razvija participativne umjetničke projekte i zagovara snažnije uključivanje građana u odlučivanje o umjetnosti u javnom prostoru kroz model Novi naručitelji. U 2025. godini bila je voditeljica programa u Odjelu za kulturu i nakladništvo Pučkog otvorenog učilišta Zagreb. Od ožujka 2026. kustosica je u Muzeju Prigorja u Sesvetama.

ELIZABETA WAGNER

Kustosica

Elizabeta Wagner je povjesničarka umjetnosti. Profesionalno iskustvo stjecala je u kulturnim, znanstvenim i javnim institucijama. Kustoski rad započinje 2011. kao voditeljica Galerije „Mirko Virius“. Od 2016. surađuje s ULUPUH-om, gdje organizira i kustosira tematske, sekcijske i samostalne izložbe iz područja primijenjene umjetnosti. Dobitnica je ULUPUH-ovih nagrada za najbolje izložbene projekte 2022. i 2024., te priznanja za poseban doprinos ugledu udruge 2025. godine. Surađivala je s nizom muzeja i galerija diljem Hrvatske. Objavila je više stručnih radova iz kulturne i gospodarske povijesti. Danas djeluje kao samostalna umjetnička kritičarka i kustosica, organizira izložbene projekte te piše predgovore i kustoske koncepcije. Živi i radi u Zagrebu.

MAŠA VUKMANOVIĆ

Identitet i likovni postav

Maša Vukmanović je dizajnerica i kreativna direktorica čiji rad obuhvaća produkt dizajn, vizualne komunikacije, branding, dizajn interijera i izložbenih postava. Diplomirala je produkt dizajn na Studiju dizajna Arhitektonskog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu, a od 2005. godine vodi vlastiti multidisciplinarni dizajnerski studio. Kao autorica i kreativna direktorica potpisuje projekte koji uspješno povezuju funkcionalnost, estetiku i snažan koncept, a njezina su rješenja predstavljena i nagrađivana na najuglednijim međunarodnim dizajnerskim platformama. Poseban interes usmjerava prema oblikovanju prostora i identiteta koji stvaraju cjelovito iskustvo korisnika, zbog čega njezini izložbeni postavi, proizvodi i brendovi ostavljaju prepoznatljiv autorski pečat. Njezin rad prepoznat je brojnim domaćim i međunarodnim priznanjima, među kojima se ističu Red Dot Design Award, iF Design Award, German Design Award, nagrade i priznanja HDD-a, i mnoge druge.

Članovi ocjenjivačkog suda

Foto: Lucija Anušić

KORALJKA KOVAČ

Koraljka Kovač (Zagreb, 1971.) završila je Slikarski odjel Škole za primijenjenu umjetnost i dizajn u Zagrebu. Godine 1991. upisala je Slikarski smjer Pedagoškog odjela Akademije likovnih umjetnosti u Zagrebu. Diplomirala je u klasi profesora Zlatka Kesera. Članica je HDLU-a od 1998. godine. Bavila se animiranim filmom i ilustracijom. Bila je članicom grupe „Daklelososi“ i udruge „Punkt“. Izlagala je samostalno na više od 70 izložbi, te na brojnim skupnim izložbama u zemlji i inozemstvu. Sudjeluje na umjetničkim kolonijama i rezidencijama, vodi likovne radionice. Nagrade (izbor): Rektorova nagrada Sveučilišta u Zagrebu i likovna nagrada HDLU-a za najbolju izložbu u 2020. godini. Bila je članica Hrvatske zajednice samostalnih umjetnika od 2008. do 2011. godine. Trenutno radi kao redovna profesorica u umjetničkom području na Tekstilno-tehnološkom fakultetu, Zavodu za dizajn tekstila i odjeće na kolegiju Kreiranje tekstila.

SANJIN MIHELIĆ

Sanjin Mihelić (1971., Zagreb) je arheolog i stručnjak za upravljanje kulturnom baštinom. Diplomirao je u Zagrebu, a poslijediplomski studij arheologije završio je na University College London. Od 2023. ravnatelj je Muzeja za umjetnost i obrt, dok je prethodno bio ravnatelj Arheološkog muzeja u Zagrebu (2016. – 2023.) te dugogodišnji kustos Pretpovijesnog odjela. Vodio je ili sudjelovao u više od 50 arheoloških istraživanja u zemlji i inozemstvu, uključujući i međunarodni projekt istraživanja pretpovijesnog i antičkog grada Troje. Autor je brojnih izložbi te organizator međunarodnih skupova. Trenutni je predsjednik Hrvatskog nacionalnog odbora ICOMOS-a, predsjednik Vijeća za muzejsku djelatnost Grada Zagreba te stručni evaluator dobara nominiranih za Popis svjetske baštine UNESCO-a. Bio je prvi predsjednik međunarodne udruge Iron Age Danube Route Association (2020. – 2024). Dobitnik je godišnje nagrade Hrvatskog arheološkog društva za 2009. godinu za izložbeni projekt Arheologija i turizam u Hrvatskoj.

MARTINA PETRANOVIĆ

Dr. sc. Martina Petranović teatrologinja je zaposlena u Odsjeku za povijest hrvatskoga kazališta HAZU u Zagrebu. Sudionica je brojnih domaćih i međunarodnih skupova te autorica više knjiga i znanstvenih radova o hrvatskoj drami i kazalištu, scenskom dizajnu i kazališnoj historiografiji. Aktivno sudjeluje u organizaciji više znanstvenih skupova te radu strukovnih povjerenstava i vijeća, uključujući i Nagradu Marin Držić. Predsjednica je Kulturnog vijeća za dramsku i plesnu umjetnost te izvedbene umjetnosti pri Ministarstvu kulture i medija i izbornica Marulićevih dana. Kustosica je i autorica izložbi o kazalištu. Urednica je niza znanstvenih publikacija, među ostalim i monografije HNK-a u Zagrebu te suutemeljiteljica i urednica više teatroloških biblioteka. Članica je Upravnog odbora HDKKT-a te redovna i počasna članica ULUPUH-a. Predaje na studiju Scenskoga dizajna ADU u Zagrebu i surađuje s drugim visokoškolskim institucijama. Dobitnica je više strukovnih nagrada i priznanja.

ANTUN SEVŠEK

Antun Sevšek je arhitekt, istraživač i aktivist. Kao nezavisni istraživač bavi se povijesnim razvojem strategija urbanističkog planiranja i njihovim disrupcijama u doticaju s društvenom i materijalnom stvarnosti grada, što preispituje kroz istraživačke izložbe i kontinuirani publicistički rad. Profesionalno surađuje s Damirom Gamulinom kao su-osnivač interdisciplinarne prakse *Organizirano oblikovanje*. Fokus arhitektonskog djelovanja su mu oblikovanje prostora za kulturu, javnih prostora te revitalizacija kulturne baštine za što je honoriran nizom nagrada na javnim natječajima te brojnim strukovnim priznanjima, uključivo nagrade *Neven Šegvić*, *Bernardo Bernardi*, Veliku nagradu 52. zagrebačkog Salona i nagradu novosadskog Salona arhitekture. Među realiziranim projektima ističu se novi stalni postav *Memorijalne zbirke Lipa pamti*, *Mini Art-kino* u Rijeci, preuređenje središnje zgrade Muzeja grada Splita te novi stalni postav Ateliera Meštrović u Zagrebu.

Članovi žirija Hrvatske sekcije AICA-e

IVANA MEŠTROV

Ivana Meštrović je kustosica u Umjetničkom paviljonu u Zagrebu. Diplomirala je povijest umjetnosti na Paris 1 Pantheon - Sorbonne te kustoske prakse na Ecole du Magasin, Grenoble. Recentno je ko-kurirala izložbe *Antonija Krasnik, prva hrvatska dizajnerica: skica za portret* (2025/2026.) i *Tko je Elsa Fluid, to se zna - izložba u sekvencama* (tijekom 2025.). Kroz kustoski rad isprepliće povijesnoumjetničko istraživanje, testira izložbene formate, potiče intersektorske suradnje. Suosnivačica je udruge Slobodne veze / Loose associations, autorica programa *Kustoska platforma* (2008. - 2018.) te članica neformalnog izdavačkog kolektiva Biblioteka O općenito (od 2020.). Redovito piše likovne kritike za Treći program Hrvatskog radija. Članica je Izvršnog odbora Hrvatske sekcije Međunarodnog udruženja likovnih kritičara AICA.

Foto: Petra Slobodnjak

IVA PROSOLI

Iva Prosoli doktorica je znanosti iz područja povijesti umjetnosti, muzejska savjetnica i docentica na Akademiji dramske umjetnosti u Zagrebu. Diplomirala je povijest umjetnosti i njemački jezik i književnost na Filozofskom fakultetu u Zagrebu, gdje je 2018. doktorirala s temom o umjetničkom opusu Toše Dabca. Od 2003. radi u zagrebačkim muzejima, a od 2018. voditeljica je Zbirke novije fotografije i Zbirke fotoopreme u Muzeju za umjetnost i obrt. Autorica je brojnih izložbi te stručnih i znanstvenih radova iz područja fotografije.

Foto: Marko Golub

ANTE TONČI VLADISLAVIĆ

Ante Tonči Vladislavić diplomirao je na Akademiji likovnih umjetnosti u Zagrebu, nastavnički smjer, 1985. godine. U svojstvu redovitog profesora predavao je na Tekstilno-tehnološkom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu i na Akademiji primijenjenih umjetnosti Sveučilišta u Rijeci. Pored pedagoškog i teorijskog rada iz područja mode i odijevanja, interes mu je modni i tekstilni dizajn kao i oblikovanje kostima za film i kazalište. Umirovljenjem 2013. osnovao je CIMO — centar za istraživanje mode i odijevanja kao neprofitnu organizaciju koju i danas vodi. Živi i radi u Zagrebu.

Biografije autora izlagača

Antolić, Kristina

Kristina Antolić diplomirala je na Akademiji likovnih umjetnosti u Zagrebu na nastavničkom smjeru sa specijalizacijom iz grafike. Djeluje kao nastavnica likovne umjetnosti te kontinuirano stvara u medijima teksta, keramike i grafike. Izlagala je na deset samostalnih i brojnim skupnim izložbama. Članica je ULUPUH-ove Sekcije za tekstilno stvaralaštvo i Hrvatskog kulturnog udruženja Varaždin.

Armano Linta, Ana

Ana Armano Linta, industrijska dizajnerica, u svom radu nastoji ostvariti interakciju čovjeka, predmeta i prirode, dovesti u pitanje načine na koje percipiramo svoju okolinu te potaknuti na promišljanje. Diplomirala je na Studiju dizajna u Zagrebu 2014. godine, a obrazovanje u području integrativne održivosti stekla je kroz programe organizacije GAIA Education, uz podršku UNESCO-a. Djeluje kao samostalna umjetnica te kroz Studio Armano Linta. Redovito sudjeluje na domaćim i međunarodnim izložbama te je nagrađivana za radove inkluzivnog i održivog karaktera. Posebno je zanimaju interdisciplinarni projekti u službi dobrobiti čovjeka i prirode, rad s osviještenim klijentima te suradnja sa znanstvenicima.

Astaloš, Daniel

Daniel Astaloš (Osijek, 1964.) osnovnu i srednju školu, nastavničko-pedagoškog usmjerenja, završio je u Belom Manastiru, gdje je pohađao i šest godina glazbene škole, smjer klasična gitara. Nakon odsluženja vojnog roka upisao je studij šumarstva u Zagrebu te završio sveučilišni program do apsolventskog staža. Dodatno se obrazovao u Centru za profesionalnu rehabilitaciju, gdje je stekao zvanje keramičara-pečara. Bavi se izradom uporabne keramike na lončarskom kolu. Njegovi radovi izrađeni su u kamenini i pečeni na temperaturama između 1220 °C i 1260 °C. Polazište njegova rada čine uporabni predmeti duboko ukorijenjeni u svakodnevicu Baranje, poput lonaca za kuhanje, boca za vino i rakiju, bokala, tanjura i zdjela. U glaziranju koristi kombinaciju tvorničkih glazura i prirodnih materijala, uključujući blato iz vlastitog ribnjaka. U ukrašavanju se sve više okreće uporabi baranjskih tala i pepela, istražujući njihove estetske i materijalne mogućnosti.

Babić, Barbara

Magistrirala je Nove tehnologije za umjetnost na Accademia di Belle Arti u Veneciji te arhitekturu na Politecnico di Milano, što njezinu praksu usmjerava prema spekulativnom dizajnu i istraživanju granica između umjetnosti i funkcije. Suraduje sa Zvonimirom Medinom. Njihov zajednički rad karakterizira ulazak u područja koja suvremeni dizajn često zanemaruje – od tehnološkog otpada i marginaliziranih društvenih skupina do zaboravljenih svakodnevnih rituala.

Bachrach Krištofić, Tessa

Tessa Bachrach Krištofić grafička je dizajnerica iz Zagreba. Diplomirala je na Studiju dizajna Arhitektonskog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu te se profesionalno profilirala u području vizualnih komunikacija, s posebnim interesom za dizajn publikacija i vizualnih identiteta. Suraduje pretežno s umjetnicima, izdavačima i kulturnim institucijama, među kojima su Muzej suvremene umjetnosti, Hrvatsko narodno kazalište, Muzej za umjetnost i obrt, Vizkultura te brojne druge kulturne ustanove i organizacije. Dobitnica je niza domaćih i međunarodnih nagrada i priznanja, uključujući Type Directors Club New York, Nagradu hrvatskog dizajna i Hrvatsku lijepu knjigu. Svoje radove izlagala je na Izložbi hrvatskog dizajna, Zgrafi i Zagreb Design Weeku.

Badurina, Marina

Rođena je u Zagrebu, gdje je završila Školu primijenjene umjetnosti, Keramički odjel. Diplomirala je na Bath Academy of Art u Velikoj Britaniji. Članica je ULUPUH-a. Autorica je dvadesetak samostalnih izložbi te od 1978. godine redovito sudjeluje na brojnim skupnim izložbama u Hrvatskoj i inozemstvu. Višestruko je nagrađivana za svoj rad, a posljednje priznanje primila je 2025. godine za poseban doprinos ugledu ULUPUH-a. Njezini radovi nalaze se u različitim zbirkama umjetničke keramike, među kojima se ističu zbirke Muzeja za umjetnost i obrt u Zagrebu te Fule Ceramics Art Museuma u Fupingu, Kina.

Bakal, Ivana

Dr. art. Ivana Bakal, kostimografkinja i vizualna umjetnica, samostalna je umjetnica i naslovna izvanredna profesorica, vanjska suradnica na Poslovnom veleučilištu Zagreb i Učiteljskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu. Više od petnaest godina surađivala je na diplomskom studiju Kostimografije Tekstilno-tehnološkog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu. Titulu doktorice umjetno-

sti stekla je na Akademiji likovnih umjetnosti u Zagrebu. Autorica je više od stotinu kostimografija i nekoliko scenografija te brojnih strukovnih i umjetničkih projekata. Izlaže na samostalnim i skupnim izložbama u Hrvatskoj i inozemstvu. Autorica je i urednica monografija o hrvatskoj scenografiji i kostimografiji. Krajem 2023. godine, u suizdavaštvu s ULUPUH-om, objavila je umjetničko znanstvenu monografiju Ivana Bakal – Poetika vizualnog kazališta. Za svoj rad primila je više strukovnih nagrada i priznanja. Predsjednica je ULUPUH-a i Sekcije za kazalište i film. Članica je ULUPUH-ove Sekcije za tekstilno stvaralaštvo, HULU-a Split i Hrvatske zajednice samostalnih umjetnika.

Balić, Antonija

Antonija Balić (Patna, Indija, 1969.) diplomirala je kiparstvo na Akademiji likovnih umjetnosti u Zagrebu 1992. godine. Na Akademiji likovnih umjetnosti Sveučilišta u Zagrebu 2017. godine obranila je doktorsku disertaciju pod naslovom Mekana skulptura i njezina antropomorfna preobrazba. Od 2009. godine zaposlena je na Učiteljskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu, gdje danas djeluje u zvanju redovite profesorice u trajnom izboru. Izlagala je na dvadeset samostalnih te brojnim skupnim izložbama u Hrvatskoj i inozemstvu, a za svoj umjetnički rad primila je više nagrada i priznanja. Njezini radovi nalaze se u značajnim hrvatskim zbirkama. Autorica je jedanaest knjiga iz područja umjetničkog stvaralaštva, nekoliko slikovnica te didaktičkih izdanja za djecu. Osnivačica je izdavačke kuće Palabritas. Članica je HDLU-a, ULUPUH-a i Hrvatskog društva istraživača dječje književnosti.

Ban, Sandra

Sandra Ban samostalna je vizualna umjetnica i članica Hrvatske zajednice samostalnih umjetnika. Profesionalno djeluje od srednjoškolskih dana, nakon školovanja u području slikarstva, kiparstva i dizajna u Veneciji te usavršavanja na uglednim akademijama i radionicama diljem svijeta. U svom radu povezuje umjetnost, prirodne znanosti i održivost, s posebnim naglaskom na eco-art i skulpturalnu keramiku.

Kroz bogat opus izložbi, umjetničkih rezidencija i interaktivnih edukativnih projekata djelovala je na četiri kontinenta. Njezini se radovi nalaze u muzejskim zbirkama, galerijama i javnim parkovima diljem Europe, Sjedinjenih Američkih Država i Azije. Dobitnica je brojnih međunarodnih nagrada i priznanja te članica uglednih međunarodnih organizacija, među kojima su International Academy of Ceramics (IAC) i Homo Faber Foundation.

Bečić, Petra

Petra Bečić Rožanić (Amsterdam, 1994.) vizualna je umjetnica koja djeluje u području slikarstva, keramike i primijenjenih umjetnosti. Završila je Građevinsku tehničku školu u Rijeci, smjer dizajner unutrašnje arhitekture, te studij slikarstva na Akademiji primijenjenih umjetnosti Sveučilišta u Rijeci. U svom radu istražuje odnos umjetnosti, prostora i svakodnevice kroz boju, ornament i materijalnost. Njezini radovi često brišu granice između galerijskog rada, dizajna i uporabnog predmeta, povezujući suvremeno slikarstvo s elementima interijera, mode i vizualne kulture.

Begić, Jasminka

Jasminka Begić rođena je u Zagrebu, diplomirala je slikarstvo 1990. godine na Akademiji likovnih umjetnosti u Zagrebu. Iste godine studijski je boravila u Glasmalerei Schlierbach u Austriji, gdje se upoznala s tehnikom fuzije stakla. Sudjelovala je na brojnim izložbama u Hrvatskoj i Europi te kontinuirano razvija umjetničku praksu u području stakla i likovne umjetnosti. Godine 2025. primila je nagradu The Iconic Ones, koju dodjeljuju Mihaela Ion i Revista Atelierul, za rad predstavljen na izložbi The Transparent Breath tijekom Venecijanskog tjedna stakla. Članica je Hrvatskog društva likovnih umjetnika i Contemporary Glass Society, međunarodnog udruženja umjetnika stakla.

Bekar Haus / Bekar, Dušan / Hrabar Bekar, Alira

BEKAR HAUS nagrađivani je multidisciplinarni dizajnerski studio iz Zagreba, u kojem je dizajn polazište za istraživanje različitih medija i disciplina. U okviru studija kao partneri i dizajneri djeluju Dušan Bekar jr. i Alira Hrabar Bekar, nastavljajući tradiciju Atelijera Bekar.

Dušan Bekar (Zagreb, 1966.) umjetnički je fotograf i grafički dizajner prisutan na hrvatskoj dizajnerskoj sceni od 1980-ih godina. Tijekom karijere realizirao je brojne projekte u području dizajna vizualnih komunikacija i fotografije.

Alira Hrabar Bekar (Zagreb, 1972.) grafička je dizajnerica, umjetnica i istraživačica aktivna od 2000-ih godina. Autorica je više kustoskih koncepcija, istraživačkih tekstova i izložbenih postava. Članica je Hrvatskog dizajnerskog društva.

Bellante, Carlos Ignacio

Carlos Ignacio Bellante rođen je 1969. godine u La Plati u Argentini. Od početka 1990-ih posvećen je oblikovanju nakita i umjetničkih predmeta. Od 2000. godine živi i djeluje u Zagrebu. Svoja je djela predstavio na četiri samostalne i brojnim skupnim izložbama u Hrvatskoj i inozemstvu. Član je ULUPUH-ove Sekcije za plemenite kovine i umjetnički nakit te Hrvatske zajednice samostalnih umjetnika.

Boševski, Lidia

Lidia Boševski nakon završene Škole primijenjene umjetnosti diplomirala je dizajn tekstila i odjeće na Tehnološkom fakultetu u Zagrebu. Iako je početkom 1990-ih djelovala prvenstveno u području slikarstva i grafičkih tehnika, s vremenom se usmjerila prema keramici koja postaje njezin primarni medij izražavanja. Inspiraciju pronalazi u prirodi, njezinim teksturama, strukturama i organskim formama. Od 2006. godine intenzivno istražuje mogućnosti prirodnih i lokalnih materijala, razvijajući prepoznatljiv autorski izraz. Autorica je brojnih izložbi, dobitnica nagrade za izložbu Materija te začetnica projekta Mare Modul.

Butković, Ivana

Ivana Butković (Rijeka, 1985.) diplomirala je Primijenjene umjetnosti, smjer Primijenjeno kiparstvo, na Akademiji primijenjenih umjetnosti Sveučilišta u Rijeci. Sudjelovala je na skupnim izložbama u Hrvatskoj i inozemstvu, uključujući izložbe u Ljubljani, Grazu, Beču i New Yorku. Tijekom studija surađivala je kao kostimografinja na produkcijama sveučilišnih studija glume, medija i kulture. Od 2005. do 2009. godine bila je aktivna članica Teatra Rubikon, gdje je djelovala kao izvođačica i kostimografinja. Dobitnica je Nagrade Akademije primijenjenih umjetnosti Sveučilišta u Rijeci te austrijske nagrade Red Carpet Art Award, 2015. godine. Od 2021. godine članica je HDLU-a Rijeka.

Cota, Rina / Depolo, Mia / Ileković, Oton / Markus, Lovro

Rina Cota, Mia Depolo, Oton Ileković i Lovro Markus diplomirali su na Arhitektonskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu 2022. godine. Njihova suradnja započela je tijekom studija, a nastavljena je kroz zajedničke autorske i istraživačke projekte. Radove su predstavljali na 56. i 58. Salonu

arhitekture i urbanizma te na izložbama Ping: repozitorij budućnosti i Dijalozi/Monolozi. U slobodno vrijeme nastavljaju istraživati prostor.

Čamber, Josipa

Josipa Čamber (1975.) završila je 1994. godine Školu primijenjene umjetnosti i dizajna u Zagrebu, Kiparski odjel, u klasi profesora Vinka Fabrisa. Slikarstvo je diplomirala 1998. godine na Visokoj školi Agora u Zagrebu, u klasi profesorice Ksenije Turčić.

Izlagala je na petnaest samostalnih i trideset skupnih izložbi te sudjelovala na dvadeset likovnih kolonija. Autorica je jedne javne skulpture i dobitnica triju nagrada. Članica je ULUPUH-a od 2001. godine. Živi i radi u Zagrebu.

Čehulić, Kristina

Kristina Čehulić (Rijeka, 1992.) završila je Školu primijenjene umjetnosti u Rijeci, smjer kiparski dizajn, a 2020. godine diplomirala kiparstvo na Akademiji primijenjenih umjetnosti u Rijeci. Tijekom 2019. i 2020. godine sudjelovala je u restauraciji i rekonstrukciji vitraja Katedrale sv. Jakova u Šibeniku i Oktogona u Zagrebu. Od 2020. godine članica je HDLU-a Rijeka. Godine 2024. osnovala je obrt za obradu stakla i pokrenula brend Plantiful Studio. U suradnji s tvrtkom Bokart sudjeluje u izradi vitraja za crkvu sv. Petra u Zagrebu i crkvu sv. Dominika u Dubrovniku. Izlagala je u Hrvatskoj i regiji, a njezini se radovi nalaze u privatnim kolekcijama. Umjetnički izraz razvija kroz fotografiju, keramiku i staklo.

Čimbur, Staša

Staša Čimbur završila je Školu primijenjene umjetnosti i dizajna u Zagrebu, Odjel unutarnje arhitekture, te diplomirala dizajn tekstila na Tekstilno-tehnološkom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu. Nakon studija stekla je titulu majstorice klobučarstva. Studirala je na Gerrit Rietveld Academie u Amsterdamu, gdje je kasnije, kao i na Royal Academy of Art u Den Haagu, održala više prezentacija i radionica posvećenih vještinama klobučarstva i kitničarstva. Dodatno se usavršavala u tehnikama zavarivanja na Institutu za zavarivanje u Zagrebu te izradi vitraja u Amsterdamu.

U svom radu spaja klobučarstvo, objekte za interijer i asamblaže – tekstilne šivane slike – u smjele i originalne forme. Izlagala je na više od 200 izložbi u Hrvatskoj, Nizozemskoj, Austriji, Belgiji, Češkoj, Njemačkoj, Sloveniji, Srbiji, Švicarskoj, Izraelu i Sjedinjenim Američkim Državama. Članica je Hrvatske zajednice samostalnih umjetnika, ULUPUH-a, Hrvatskog dizajnerskog društva i Haagse Kunstkringu u Nizozemskoj.

Čižmek, Vanda

Vanda Čižmek (Zagreb, 1974.) završila je Školu primijenjene umjetnosti i dizajna u Zagrebu te Grafički fakultet Sveučilišta u Zagrebu. Profesionalno djeluje kao ilustratorica i grafička dizajnerica, s posebnim fokusom na ilustraciju za djecu i mlade.

Ilustrirala je brojne slikovnice, knjige za djecu i mlade, dječje časopise, bilježnice i druge publikacije. Članica je Hrvatske zajednice samostalnih umjetnika. Živi i radi u Zagrebu.

Donà, Patrizia

Patrizia Donà (Zagreb, 1972.) modna je dizajnerica i vizualna umjetnica talijansko-hrvatskog podrijetla. Diplomirala je povijest umjetnosti i etnologiju na Filozofskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu, nakon čega odlazi u Rotterdam, gdje upisuje studij modnog dizajna na Willem de Kooning Academie. Diplomirala je Cum laude 2006. godine, a njezina završna kolekcija Souvenirs d'Enfance nominirana je za nagradu akademije Dremelprijs. Tijekom studija i neposredno nakon njegova završetka surađivala je s belgijskim dizajnerskim dvojcem A.F. Vandevorst u Antwerpenu, gdje je radila i kao stilistica na njihovim modnim revijama u Parizu. Godine 2012. pokrenula je vlastiti dizajnerski brend Laboratorio Donà, kasnije preimenovan u Donà, specijaliziran za ručno izrađene ženske torbe. Dobitnica je niza domaćih i međunarodnih priznanja, među kojima se ističu Platinum A' Design Award (2020.), Zagreb Design Week Award (2020.), Elle Style Award za najbolju dizajnericu modnih dodataka (2014.), Nagrada Hrvatskog dizajnerskog društva u kategoriji modnog dizajna (2014.) te Nagrada 43. Zagrebačkog salona (2009.).

Dorotić, Ivan

Ivan Dorotić glavni je urednik i pokretač online magazina o vizualnoj umjetnosti Vizkultura. Dio je fotografskog dvojca Bosnić+Dorotić, specijaliziranog za arhitektonsku fotografiju. U području kulture i umjetnosti djeluje kao komunikacijski strateg, surađujući s muzejima, galerijama, strukovnim udruženjima i arhitektonskim studijima. Bio je član autorskog tima koji je predstavljao Hrvatsku na 17. Venecijanskom bijenalu arhitekture 2021. godine s projektom Togetherness / Togetherless, kao i član kreativno-produkcijskih timova hrvatskih nastupa na 18. Venecijanskom bijenalu arhitekture i 23. Milanskom trijenalu. Suurednik je knjige Grad je sinteza – razgovori o Zagrebu u izdanju Vizkulture te kustos kolekcije autorskih plakata Plakatiranje. Izlagao je na šest samostalnih i dvadesetak skupnih

izložbi, a njegove su fotografije kontinuirano objavljivane u brojnim međunarodnim stručnim časopisima, knjigama, online publikacijama i na izložbama.

Drakšić, Valentina

Valentina Drakšić rođena je i školovala se u Zagrebu, gdje je započela razvijati svoj umjetnički izraz. U jesen 2001. godine izradila je prvi rad koristeći lišće platane ubrano u parku Zrinjevac, čime je započelo njezino istraživanje tehnika papier-mâchéa koje će postati središnji dio njezine umjetničke prakse.

Godine 2016. predstavila je svoje radove u izlozima Gradske knjižnice u Tkalčićevoj ulici u Zagrebu. Njezina serija Zagrebačke Puce, poznata kao „papirna-te priče“, kasnije je uvrštena u stalni postav Galerije Šovagović. Članica je ULUPUH-a od 2020. godine.

Drobnjak, Karlo

Karlo Drobnjak student je Studija dizajna u Zagrebu, gdje živi i radi. Bavi se industrijskim i produkt dizajnom, s fokusom na održivi dizajn i dizajn rasvjete. Sudjelovao je na Biennalu hrvatskog dizajna 23/24, gdje je njegov rad dobio posebno priznanje. Također je sudjelovao na Zagreb Design Weeku te na izložbi Od affordancea do super normalnog i natrag, na kojoj su predstavljeni rezultati istraživačkog projekta i radionica koje su dizajnerice Ivana Fabrio i Nina Bačun vodile sa studentima nekoliko sveučilišta. U svom radu istražuje odnos proizvoda, prostora i korisnika kroz funkcionalna i održiva dizajnerska rješenja.

Đukez, Hrvoje

Hrvoje Đukez (1972.) diplomirao je slikarstvo na Akademiji likovnih umjetnosti u Zagrebu. Samostalno i skupno izlaže od 1992. godine. Autor je i voditelj brojnih multimedijalnih projekata i radionica te djeluje u različitim područjima likovne i primijenjene umjetnosti, uključujući produkt i grafički dizajn te oblikovanje muzejskih i izložbenih postava, kao autor, koautor i projektant. Od 2022. godine intenzivno se bavi pitanjima plastičnog otpada. Kroz osobna istraživanja i upoznavanje materijala razvio je radionice za javnost kojima nastoji potaknuti promišljanje i odgovornije upravljanje svakodnevnim otpadom kroz njegovu prenamjenu i primjenu u novim rješenjima. Član je umjetničke radionice Petikat, HDLU-a i Hrvatske zajednice samostalnih umjetnika.

Đuran, Vida

Vida Đuran (Zagreb, 1963.) dio je djetinjstva provela u Italiji i Francuskoj, gdje je pohađala osnovnu školu te naučila talijanski i francuski jezik. Nakon povratka u Hrvatsku upisala je Školu primijenjenih umjetnosti i dizajna u Zagrebu, smjer tekstil, gdje je maturirala 1982. godine. Članica je ULUPUH-a od 1988. godine, u Sekciji za tekstil i kožu. Ubrzo nakon toga počinje izlagati na samostalnim i skupnim izložbama. U svom radu prvenstveno se bavi batikom na papiru i svili, a istražuje i kolaž te različite likovne tehnike i aplikacije. Godine 1989. seli u Pulu, gdje se uključuje u likovni život Pule i Istre. Članica je HDLU-a Istre i Likovne kolonije Rovinj. U tom razdoblju istarskoj se publici uglavnom predstavlja apstraktnim slikama na papiru i platnu, s intervencijama u boji i teksturi, inspiriranima istarskim krajolikom. Posljednjih godina javnosti se predstavlja kroz različite vizualne projekte, usmjerene prema konceptu i ideji. Od 2020. godine razvija projekt Stojim, dakle postojim, a od 2023. projekt Pletem, dakle postojim, u kojem dugački pleteni objekt izlaže na javnim mjestima i dokumentira fotografijama. Njezin recentni rad obilježava povratak tekstilu kao mediju umjetničkog izražavanja. Od 2002. godine živi i radi u Rovinjskom Selu.

Fabijanić, Ljiljana

Završila je gimnaziju u Daruvaru. Diplomirala je na Višoj grafičkoj školi i Medicinskom fakultetu. Godine 2005. pohađala je studij akta na Scuola Libera del Nudo pri Accademia di Belle Arti u Firenci. Godine 2011. osvojila je stipendiju Fondazione Arnaldo Pomodoro za školu umjetničkog oblikovanja metala Centro T.A.M. (Trattamento Artistico dei Metalli) u Pietrarubbi u Italiji. Uz rad u metalu bavi se crtanjem i slikanjem. Izlagala je u Hrvatskoj i inozemstvu. Živi i radi u Zagrebu.

Franjić, Smiljka

Smiljka Franjić diplomirala je pedagogijske znanosti na Filozofskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu. Umjetničko obrazovanje nastavila je u Autorskoj školi slikanja Agora pod vodstvom akademskog slikara Zoltana Novaka, a dodatno se usavršavala u području oblikovanja srebra u Otvorenom ateljeu Lumezi. Sudjelovala je na brojnim skupnim i samostalnim izložbama te modnim revijama. Članica je ULUPUH-ove Sekcije za oblikovanje plemenitih kovina i suvremenog nakita te Hrvatske zajednice samostalnih umjetnika. Živi i radi u Zagrebu.

Galaš, Igor

Igor Galaš (Koprivnica, 1982.) završio je Školu primijenjene umjetnosti i dizajna u Zagrebu, a diplomirao modni dizajn na Tekstilno-tehnološkom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu pod mentorstvom profesorice Nine Režek Wilson. Dobitnik je brojnih domaćih i međunarodnih nagrada i priznanja za modni dizajn, a svoje radove predstavljao je na izložbama i manifestacijama u Hrvatskoj te u nizu europskih i svjetskih zemalja, uključujući Italiju, Njemačku, Poljsku, Kinu, Sjedinjene Američke Države i Novi Zeland. Sudjelovao je na brojnim žiriranim skupnim izložbama i nekoliko samostalnih projekata. Član je ULUPUH-ove Sekcije za oblikovanje odijevanja i Hrvatske zajednice samostalnih umjetnika. Živi i stvara u Križevcima.

Golik, Goga

Goga Golik dizajnerica je s dugogodišnjim iskustvom u području produkt dizajna, grafičkog dizajna i oglašavanja. Dobitnica je više od trideset domaćih i međunarodnih nagrada i priznanja za svoj rad. Od 2019. godine djeluje kroz vlastiti dizajnerski studio Babaroga kao kreativna direktorica. Tijekom profesionalne karijere radila je kao art direktorica u agencijama Imago Ogilvy, Nukleus, Norma International i Bruketa&Žinić te kao dizajnerica i art direktorica u DDB Zagreb.

Goluban, Tomislav / Goluban, Edita

Tomislav Goluban (Zagreb, 1960.) diplomirao je 1986. godine na Arhitektonskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu. Tijekom profesionalnog djelovanja bavi se arhitekturom, dizajnom, oblikovanjem izložbi i prezentacijom eksponata. Sudjelovao je u radu autorskog tima na Venecijanskom bijenalu arhitekture te surađivao s arhitektonskim uredima u Grazu. Autor je i koautor više nagrađivanih rješenja iz područja vizualnih komunikacija, javne plastike i oblikovanja, među kojima su OTV Logo, Spomenik pomorcu u Rijeci, sportski trofej u Čakovcu i zastava Varaždinske županije. Sudjelovao je na međunarodnim izložbama Think Beyond Ego u Wiesbadenu i Public Signs in Snowy City u Sapporu te na projektima i prezentacijama Zagrebačkog velesajma. Član je ULUPUH-ove Sekcije za arhitekturu. Edita i Tomislav Goluban zajedno realiziraju scenografske, izložbene i umjetničke projekte. Autori su scenografskih postava za Festival kajkavskih popevki u Krapini i manifestaciju Božić u Ciboni u Zagrebu. Za radove Zagorski pušlek i Ogrlica primili su priznanja na 14. trijenalu zagorskog suvenira. U Gradskoj galeriji Zabok 2025. godine predstavili su izložbu Rože, Rojžice, Arhitektura

& Umjetna inteligencija danas, kojom započinju projekt Panonski krug i tematsku premisu „Hrvatska = panonska duša Mediterana“. Godine 2026. u Galeriji Modulor u Zagrebu predstavljaju izložbu Umjetna inteligencija danas – prisutnost nevidljivog.

Halbarth, Vilim

Vilim Halbarth bavi se suvremenom umjetnošću kroz različite medije. Nakon završene srednje škole matematičkog smjera upisuje Klesarsku školu u Pučišćima na otoku Braču, gdje razvija interes za kamen kao svoj prvi kiparski medij. Diplomirao je kiparstvo na Umjetničkoj akademiji u Splitu. Kiparstvo je temelj njegova umjetničkog rada, no sve više ga zaokupljaju instalacijske forme većih dimenzija. U radu koristi predmete i materijale karakteristične za metalnu industriju i brodogradnju, poput limova i cijevi, a umjetnički interes proširio je i na video i fotografiju. Istražuje svjetlo, zvuk, miris i zrak te njihovu primjenu kroz skulpturalne forme. U fokusu njegova rada nalaze se socijalni aspekti života i rada te međuljudski odnosi, s posebnim naglaskom na specifičnosti društva u tranziciji iz socijalističkog u kapitalističko uređenje. Autor je šesnaest samostalnih i brojnih skupnih izložbi.

Više na: www.vilimhalbarth.com

Holjevac, Lora

Lora Holjevac modna je i tekstilna dizajnerica čiji se rad kreće između mode, kostima i nosive skulpture. Diplomirala je na Tekstilno-tehnološkom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu. U svojoj autorskoj praksi istražuje tijelo kao prostor transformacije, napeitosti i vizualnog identiteta. Kroz eksperimentalnu konstrukciju, slojevite tekstile, transparentnost, ručnu doradu i skulpturalne elemente oblikuje odjevne forme koje djeluju kao druga koža, oklop, ornament ili produžetak tijela. Njezine kolekcije spajaju modni dizajn, atmosferski storytelling i naglašenu vizualnu dramaturgiju, ističući mogućnosti suvremenog tekstilnog stvaralaštva.

Hot Type / Hrastovec, Marko / Šandro, Mihael

Hot Type je nezavisni tipografski studio specijaliziran za dizajn pisama i razvoj tipografskih sustava za brendove, institucije i medije, kojeg je pokrenuo dizajner Marko Hrastovec. Fokus studija je na oblikovanju i izdavanju suvremenih autorskih tipografska pisama, te dizajnu pisama po narudžbi u partnerstvu s klijentima.

Ivandija Kirigin, Zdravka

Zdravka Ivandija Kirigin (1981.) diplomirala je kiparstvo na Nastavničkom odsjeku Akademije likovnih umjetnosti u Zagrebu 2007. godine. Djeluje na području scenografije, kostimografije i vizualnih umjetnosti. Od 2003. godine profesionalno je prisutna u kazalištu te kontinuirano ostvaruje autorske projekte u suradnji s istaknutim hrvatskim i međunarodnim redateljima i koreografima. Njezini radovi predstavljeni su u brojnim kazalištima i na festivalima u Hrvatskoj i inozemstvu. Dobitnica je niza domaćih i međunarodnih priznanja, među kojima se izdvajaju Nagrada Međunarodnog salona mladih u Aleksandriji (Egipat, 2006.), ASSITEJ nagrada za najbolju kostimografiju za predstavu Krpimirci (2019.), Nagrada hrvatskog glumišta za najbolju scenografiju za predstavu Geranium i Bajka o ribaru i ribici (2019.), međunarodna nagrada festivala Teatar na raskršću u Nišu za najbolju scenografiju i kostimografiju za predstavu Pazi na prazninu (2021.), nagrada Bijenala scenskog dizajna u Novom Sadu za kostimografiju predstave Braća Karamazovi (2022.), Nagrada Marulovih dana za scenografiju predstava Kuća je velika, ne može se ona nositi (2026.) te Bijenalna nagrada Rudolf Bunk Hrvatskog narodnog kazališta u Splitu za scenografiju predstave Požari (2026.). Docentica je na Odsjeku scenskog dizajna Akademije dramske umjetnosti u Zagrebu i članica Hrvatskog društva likovnih umjetnika (HDLU).

Jeić, Tana

Tana Jeić djeluje u području dizajna i angažirane umjetnosti. Nakon studija Vizualnih komunikacija u Zagrebu i rada u studijima za grafički dizajn, upisuje studij Social Design u Eindhoven. Višestruko je nagrađivana te je izlagala u Hrvatskoj i inozemstvu. U svom radu naglasak stavlja na društvena pitanja, procesualnost, dizajnersko istraživanje, igru i suradnju.

Jelić, Ana Paula

Ana Paula Jelić završila je gimnaziju u Vinkovcima. Još tijekom osnovnoškolskog obrazovanja objavila je tri slikovnice na natječaju Moja prva knjiga. Nakon srednje škole pohađala je Tekstilno-tehnološki fakultet u Zagrebu. Sudjelovala je na brojnim skupnim i samostalnim izložbama te modnim revijama. Završila je kustoske radionice u sklopu Muzeja suvremene umjetnosti u Zagrebu. Volontirala je u Centru za dokumentiranje neovisne kulture, na produkciji kratkometražnog filma te u Zagrebačkom kazalištu mladih.

Jelić, Marijana

Marijana Jelić djeluje kao lutkarica, ilustratorica i grafička dizajnerica. Članica je ULUPUH-a od 2000. godine. Suraduje s izdavačkim i kazališnim kućama u Hrvatskoj i inozemstvu. Izlagala je na brojnim domaćim i međunarodnim izložbama, među kojima se ističu Living Water, Living Stories (Bologna, 2015.), Bijenale ilustracije Bratislava, Hrvatski bijenale ilustracije i Zlatno pero Beograda.

Njezina slikovnica Coprnica Dragica, prema kojoj je nastala istoimena predstava u produkciji Lutkovnog gledališta Maribor (2016.), objavljena je i u Francuskoj u izdanju Éditions du Cabardès. Dobitnica je nagrada Sudnji dan (2011.), Grigor Vitez (2011.) te Ovca u kutiji (2010., 2014.), a kasnije je sudjelovala i u radu žirija nagrada Grigor Vitez i Ovca u kutiji.

Jezidžić, Martina

Martina Jezidžić (Recanati, Italija, 2004.) završila je Školu primijenjene umjetnosti i dizajna u Osijeku, smjer grafički dizajn. Od 2022. godine studentica je Akademije za umjetnost i kulturu u Osijeku, na Odsjeku za vizualnu i medijsku umjetnost, diplomskom studiju Likovne kulture. Samostalno je izlagala na izložbama Infancia u Galeriji Oblok u Sesvetama i Zdjela emocija u Galeriji Štenge u Zagrebu (2026.). Sudjelovala je i na skupnim izložbama VGA #5 u Galeriji Suputnici u Zagrebu (2025.), Tenk servis 2 u Galeriji Knifer u Osijeku te na online izložbi studentskih radova u sklopu DA! Festivala (2026.).

Jozić Lučić, Sunčana

Sunčana Jozić Lučić multidisciplinarna je umjetnica i dizajnerica s više od dvadeset godina profesionalnog iskustva u području vizualnih komunikacija, mode i tekstila, grafičkog dizajna te aranžersko-scenografskog oblikovanja. Njezina praksa temelji se na interdisciplinarnom pristupu koji povezuje različita područja obrazovanja i profesionalnog iskustva u autorske projekte i koncepte. Djeluje kroz art direkciju, dizajn proizvoda i oblikovanje vizualnih sustava, s naglaskom na istraživanje odnosa između estetike, funkcije i narativa. U fokusu njezina rada nalazi se suvremena interpretacija kulturne baštine kroz dizajn kao medij komunikacije i prostorne artikulacije.

Jugovac, Barbara

Barbara Jugovac (Koper, Slovenija, 1973.) djetinjstvo je provela u Istri. U Zagreb dolazi 1991. godine na studij arhitekture. Diplomirala je na Arhitektonskom fakultetu te na Tekstilno-tehno-loškom fakultetu, s naglaskom na dizajn tekstila.

Dodatno se obrazovala u području slikarstva, modnog dizajna i krojačkih konstrukcija te kontinuirano istražuje i usvaja nova znanja i tehnike.

U svom radu pretežno koristi tekstilne materijale, istražujući njihove karakteristike, tekstilne tehnike i izražajne mogućnosti. Poseban naglasak stavlja na boju, ručni rad i upcycling. Sudjeluje na izložbama u Hrvatskoj i inozemstvu. Živi i radi u Zagrebu.

Kabalin, Nataša

Nataša Kabalin (Zagreb, 1967.) završila je Školu primijenjene umjetnosti i dizajna u Zagrebu. Profesionalno se bavi keramikom osamnaest godina. Članica je ULUPUH-a od 2012. godine, u Sekciji za keramiku, porculan i staklo, a od 2021. godine članica je Hrvatske zajednice samostalnih umjetnika.

Usavršavala se na međunarodnim radionicama posvećenima izradi glazura od prirodnih materijala i paljenju keramike na visokim temperaturama u pećima na drva. Godine 2018. sudjelovala je na umjetničkoj rezidenciji u Kini, a 2021. pet mjeseci radila je kao asistentica u radionicama oblikovanja i paljenja keramike u pećima na drva u Claykitchenu u Portugalu. Redovito sudjeluje na skupnim izložbama ULUPUH-a i njegove Sekcije za keramiku, porculan i staklo, među kojima se izdvajaju 55. i 58. Zagrebački salon te Expo Happiness u Orléansu (2021.).

Katavić, Petar

Petar Katavić (Split, 1985.) diplomirao je na Umjetničkoj akademiji u Splitu, gdje je zaposlen na Odsjeku likovne kulture i likovne umjetnosti. U svojem umjetničkom radu djeluje na području suvremene umjetnosti, a samostalno izlaže od 2012. godine.

Autor je niza samostalnih izložbi, među kojima se izdvajaju Informacije (Galerija Studio 21, Split, 2025.), Prostor i Prostor 2 (Split i Zagreb), Arhitektura (Salon Galić, Split i Galerija Karas, Zagreb) te Ploha (Galerija SC, Zagreb). Sudjelovao je na brojnim skupnim izložbama i festivalima, uključujući Photodistorziju, Zagrebački salon, Splitski salon i Festival prvih. Dobitnik je Nagrade za najbolji rad na bijenalnoj izložbi Photodistorzija 12 (2025.) te posebnog priznanja žirija i nagrade publike za rad Ikona na 19. Festivalu prvih (2021.).

Kezić, Ada

Ada Kezić produkt je dizajnerica. Magistrirala je 1996. godine na Studiju dizajna Arhitektonskog fakulteta u Zagrebu. Do 2010. godine radila je kao in-house dizajnerica za različite hrvatske proizvođače namještaja, a 2013. osniva vlastiti dizajnerski studio A1 FORMAT. Od 2018. godine ima status

samostalne umjetnice. Radi na projektima koji objedinjuju industrijski i produkt dizajn, dizajn interijera, izložbeni i grafički dizajn. Članica je Hrvatske zajednice samostalnih umjetnika, predsjednica ULUPUH-ove Sekcije za produkt dizajn i zamjenica predsjednice ULUPUH-a te voditeljica projekata i stručnih događanja pri Zajednici dizajnera interijera. Izlagala je na međunarodnim sajmovima i izložbama u regiji, Njemačkoj, Italiji, Švedskoj, Nizozemskoj, Bugarskoj i Rumunjskoj. Više na www.adakezic.com

Kirinčić, Leo

Leo Kirinčić (Rijeka, 1988.) završio je Prirodoslovnu i grafičku školu u Rijeci, a studij Medijskog dizajna na Sveučilištu Sjever. Djeluje kao grafički i digitalni dizajner, s posebnim interesom za tipografiju, oblikovanje pisama i vizualne identitete. Profesionalno surađuje s hrvatskim i međunarodnim studijima, agencijama i kreativnim kolektivima, među kojima su Kombinat i Studio Cuculić. Živi i radi u Zagrebu.

Kiš, Ivica

Ivica Kiš (Zagreb, 1948.) diplomirao je na Arhitektonskom fakultetu u Zagrebu te završio Školu učenika u privredi, Odjel fotografije, i Pedagošku akademiju. Pohađao je i Filozofski fakultet. Od 1975. do 1983. godine radio je u G.R.O. Tehnika, gdje je napredovao od pripravnika do odgovornog projektanta. Od 1983. do 1988. djelovao je kao savjetnik za graditeljstvo i prostorno uređenje Općine Maksimir. Od 1988. do 2013. godine predavao je stručne predmete u Školi primijenjene umjetnosti i dizajna u Zagrebu, a od 2003. do 2006. honorarno je radio u zvanju višeg asistenta na Odsjeku za animirani film i nove medije Akademije likovnih umjetnosti u Zagrebu. Umirovljen je od 2013. godine.

Klisurić, Ivan

Ivan Klisurić (1978.) samostalni je grafički dizajner i član Hrvatske zajednice samostalnih umjetnika. Član je Hrvatskog dizajnerskog društva i ULUPUH-a. Od početka 2000-ih godina djeluje kao autor brojnih vizualnih identiteta, publikacija i izložbi na području institucionalne kulture i nezavisne produkcije. Dobitnik je Nagrade Hrvatskog dizajnerskog društva 09/10 za najbolji dizajn vizualnih komunikacija u profesionalnoj kategoriji za projekt Tajne izložbe. Izlagao je samostalno te na brojnim skupnim i žiriranim izložbama, među kojima su Zagrebački salon, Izložba hrvatskog dizajna, Lice knjige, ZGRAF, Slavonski biennale, London Anti Design Festival, Leipzig Book Art International, Suvremeni hrvatski dizajn – In a Nutshell, Dan D, BiCeBé i Međunarodni bijenale plakata

u Varšavi. Kao član izvršnog odbora sudjelovao je u organizaciji međunarodne izložbe grafičkog dizajna i vizualnih komunikacija ZGRAF 11 (2012.).

Kocijan, Karla

Karla Kocijan (Rijeka, 1994.) magistrirala je industrijski dizajn na Studiju dizajna Arhitektonskog fakulteta u Zagrebu 2019. godine. Sudjelovala je na brojnim izložbama i manifestacijama, među kojima su Design Week Zagreb, Design District, Plan D, Zagrebački salon, izložba nagrađenih radova A' Design Award natječaja i Međunarodni trijenale autoportreta.

Od 2020. godine radi kao dizajnerica interijera u Ancona grupi. Uz to djeluje na području produkt dizajna, grafičkog dizajna te filmske i kazališne scenografije. Za svoj produkt dizajn osvojila je nekoliko međunarodnih nagrada, uključujući EPDA, IDA, A' Design Award, LIT Award i SIT Award. Godine 2022. zajedno s Dianom Sokolić napisala je knjigu O namještaju, koju je i grafički oblikovala, a za koju je nagrađena nagradom A' Design Award.

Vidjeti da li dodati cv Diane Sokolić

Kolonić, Sabina

Sabina Kolonić (Zagreb, 1978.) obrazovala se u Zagrebu i Firenci. Godine 2008. završila je Program za oblikovatelja suvremenog umjetničkog nakita pri Pučkom otvorenom učilištu Zagreb pod mentorstvom Davora Šuka, a 2011. intenzivni program na Alchimiji u Firenci.

Inicijatorica je i suosnivačica Kluba prijatelja nakita te gostujuća predavačica na učilištu Profokus. Sudjelovala je na brojnim skupnim izložbama u Hrvatskoj i inozemstvu te ostvarila četiri samostalne izložbe. Za izložbu Život – Proces – Umjetnost u Galeriji ULUPUH 2024. godine primila je ULUPUH-ovu nagradu za najbolji izložbeni projekt. Članica je ULUPUH-a od 2013. godine i Hrvatske zajednice samostalnih umjetnika od 2021. godine. Od 2014. vodi Atelier Anibas kao samostalnu umjetničku djelatnost.

Korbar, Željka

Željka Korbar (Zagreb, 1959.) keramiku je učila kod likovne umjetnice i keramičarke Mirjane Rajković te je više godina bila članica njezine eksperimentalne radionice. Izlaže u Hrvatskoj i inozemstvu. Od 2009. godine bavi se pedagoškim radom u vlastitom studiju, što smatra važnim dijelom svojega djelovanja. Mnogi polaznici njezinih radionica nastavili su samostalno umjetničko djelovanje, dok je drugima rad s glinom oblik kreativnog

izražavanja i opuštanja. Članica je ULUPUH-ove Sekcije za keramiku, porculan i staklo te Hrvatskog keramičarskog udruženja Kerameikon.

Koržinek, Marko

Marko Koržinek diplomirao je 2000. godine na Studiju dizajna Arhitektonskog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu, smjer Dizajn vizualnih komunikacija. Nakon diplome radi kao asistent, a potom i docent na Studiju dizajna. Od 2017. godine zaposlen je na Akademiji primijenjenih umjetnosti u Rijeci, gdje trenutno obnaša dužnost dekana.

Od sredine 1990-ih djeluje kroz vlastiti studio za grafički dizajn i vizualne komunikacije koržinek-dizajn. Bavi se projektima iz područja brendinga, ambalaže, vizualnih identiteta, oglašavanja i drugih oblika vizualne i tržišne komunikacije. Realizirao je velik broj projekata u Hrvatskoj i inozemstvu, uključujući Albaniju, Austriju, Bosnu i Hercegovinu, Kosovo, Njemačku i Sloveniju, surađujući s klijentima različitih profila i veličina – od malih obiteljskih tvrtki do međunarodnih korporacija. Uz samostalni rad, surađuje i s dizajnerskim studijima, agencijama i kolegama dizajnerima na specifičnim projektima.

Radovi su mu objavljivani u domaćim i međunarodnim stručnim publikacijama te nagrađivani na izložbama i festivalima poput European Design Annuala, Red Dota, Pentawardsa i WOLDA-e.

Kostelac, Marijana

Marijana Kostelac autorica je koja djeluje na spoju tekstila, dizajna i eksperimenta. Nakon studija tekstilnog dizajna u Zagrebu profesionalno iskustvo stjecala je kroz rad u modnim obrtima i vlastitom ateljeu, gdje je stvarala unikatne odjevne komade. Kasnije je svoje djelovanje proširila na područje grafičkog i UX dizajna. U umjetničkom radu istražuje taktilnost i strukturu materijala – tekstila, žice i papira – pretvarajući ih u prostorne i narativne forme. Članica je ULUPUH-a od 2024. godine. Aktivno izlaže te živi i radi u Zagrebu.

Kozarić Budiša, Gabrijela

Gabrijela Kozarić Budiša (Zagreb, 1969.) suvremena je umjetnica koja djeluje u području umjetničkog nakita i fotografije. Autorica je art booka Body Wears Memory, u kojem objedinjuje vlastiti nakit i fotografiju. Izlaže u Hrvatskoj i inozemstvu, uključujući sudjelovanje na žiriranoj izložbi u Museo Nacional de Artes Decorativas u Madridu 2026. godine. Članica je ULUPUH-a i mreže Klimt02 Barcelona. Njezin rad karakteriziraju skulpturalne forme i naglašena materijalnost.

Krajačić, Jasmina

Jasmina Krajačić rođena je u Zagrebu. Nakon završene Škole primijenjenih umjetnosti diplomirala je 1992. godine na Akademiji likovnih umjetnosti u Zagrebu u klasi profesora Miroslava Šuteja. Članica je Hrvatske zajednice samostalnih umjetnika i Hrvatskog društva likovnih umjetnika.

Od početka umjetničke karijere bavi se istraživanjem likovnih tehnika i materijala, gradeći prepoznatljiv autorski rukopis obilježen intenzivnim bojama i multipliciranim elementima. U svojim radovima koristi geometrijske uzorke i ponavljajuće paterne koji stvaraju dinamične kompozicije s naglašenim figurativnim akcentima. Njezini tematski ciklusi proizlaze iz napetosti između slobodoumne prirode i ograničenja koja nameću društvena očekivanja. Uz slikarstvo, bavi se dizajnom, primijenjenim umjetnostima i uređenjem interijera.

Krizmanović, Viktorija

Viktorija Krizmanović diplomirala je na grafičkom modulu Umjetničke akademije u Osijeku. Tradicionalna umjetnička grafika, osobito tehnike dubokog tiska, oblikovala je njezin pristup materijalu i oblikovanju. Taj ju je proces postupno doveo do područja suvremenog nakita, u kojem srebro koristi kao površinu i strukturu. Kroz gravuru i kinetičke forme stvara nosive objekte koji istražuju krhkost i promjenjive predodžbe sigurnosti. Njezin rad povezuje grafički senzibilitet s interesom za pokret i prostor. Živi i radi u Osijeku.

Krušelj Pavličić, Andreja

Andreja Krušelj Pavličić samostalna je umjetnica, slikarica, oblikovateljica suvremenog nakita i certificirana WB bodypainterica iz Zagreba. Nakit i objekte izrađuje tehnikama koje proizlaze iz zlatarskog zanata i profesionalnog iskustva u struci. Izražava se kroz različite medije, kombinirajući suvremene kompozitne, sintetske i organske materijale te metale. Inspiraciju pronalazi u istraživanju mračne strane ljudske prirode, dok proces stvaranja određuju ručni rad i odabir medija. Sudjeluje na skupnim žiriranim izložbama te surađuje s modnim markama i zlatarskim obrtima. Članica je ULUPUH-a i Hrvatske zajednice samostalnih umjetnika.

Kuduz, Igor

Igor Kuduz (Zagreb, 1967.) diplomirao je 1995. godine na Grafičkom odjelu Akademije likovnih umjetnosti u Zagrebu. Izlagao je na izložbama i video festivalima u Zagrebu, Splitu, Ljubljani, Clermont-Ferrandu, Bonnu, Budimpešti, Berlinu, Aachenu, Dessauu, Ti-

rani, Kairu, Trstu i New Yorku. U svom radu pretežno koristi crtež, video i fotografiju. Od 1995. godine vodi studio za vizualne komunikacije specijaliziran za izdavačke i izložbene projekte. Suraduje s brojnim kulturnim institucijama, galerijama i muzejima na izložbenim projektima te oblikovanju publikacija i vizualnih identiteta, za što je primio niz međunarodnih nagrada i priznanja. Sudjelovao je i na izdavačkim projektima institucija kao što su Museum of Modern Art (MoMA) u New Yorku, Camera Austria u Beču, Centre Georges Pompidou u Parizu, Ludwig Museum u Budimpešti, Museum Bochum i Goethe-Institut. Od 2013. godine predaje na Odjelu medijskog dizajna Sveučilišta Sjever u Koprivnici. Jedan je od osnivača Instituta za suvremenu umjetnost, a od 2012. do 2015. bio je član Upravnog odbora Hrvatskog dizajnerskog društva. Živi i radi u Zagrebu.

Leko, Ela

Ela Leko (1996.) tekstilna je umjetnica. Godine 2024. završila je studij dizajna tekstila, a 2025. upisala diplomski studij novih medija. Sudjelovala je na više od trideset skupnih izložbi u Hrvatskoj i inozemstvu, među kojima se ističu Erste Fragmenti 21, Bijenale tekstila BIEN (2023., 2025.) te YTAT u Łódžu. Ostvarila je pet samostalnih izložbi, uključujući Into The Blue u Galeriji CEKAO i Plavetnilo u galeriji La mula de Parenzo u Poreču. Među značajnijim projektima izdvajaju se suradnja s Laboratorijem Gajnice, rezidencija u sklopu BIEN-a 2023. godine te međunarodni projekt Revive, realiziran u Sloveniji i Rumunjskoj. Dobitnica je više nagrada i priznanja za svoj rad. Članica je Artex kolektiva i ULUPUH-a.

Lovrenčić, Ljubica

Ljubica Lovrenčić (1954.) živi i radi u Zagrebu. Po struci je diplomirana ekonomistica, a keramikom se intenzivno bavi više od petnaest godina. Nakon početnih edukacija iz keramike i stakla (fuzija) u Tapikeru, usavršavala se na eksperimentalnim keramičkim radionicama pod vodstvom Mirjane Rajković te na brojnim stručnim radionicama u Hrvatskoj i inozemstvu. Članica je ULUPUH-ove Sekcije za keramiku, porculan i staklo, udruge Pandora International, Udruge keramičara i lončara Slovenije te keramičarske udruge Glineraj, čija je jedna od osnivačica. U posljednjih petnaest godina sudjelovala je na više od 150 skupnih izložbi u Hrvatskoj i inozemstvu te ostvarila četiri samostalne izložbe, uključujući izložbu u Cava de' Tirreniju u Italiji 2024. godine. Dobitnica je više domaćih i međunarodnih priznanja i nagrada, među kojima se ističu pobjeda na europskom natjecanju u raku tehnici Faenza (2018.), nagrada žirija na 8th Taiwan International Teapot Competition (2020.)

te druga nagrada na međunarodnoj izložbi Matres Festival Award – Primitivism u Cava de' Tirreniju (2024.). Njezini se radovi nalaze u muzejskim i galerijskim zbirkama u Hrvatskoj i inozemstvu.

Sudjelovala je na brojnim umjetničkim rezidencijama i festivalima keramike te je autorica i koautorica više izložbenih i umjetničkih projekata, među kojima se izdvajaju projekt U potrazi za izgubljenim vrtovima Trešnjevke (2021.) i međunarodni projekt 5 t ART.

Lugonja, Kristina i Havranek, Filip

Filip Havranek i Kristina Lugonja industrijski su dizajneri iz Zagreba. Studirali su na Studiju dizajna Arhitektonskog fakulteta u Zagrebu, a zajedno djeluju od 2012. godine. Svoje su znanje dodatno razvijali kroz međunarodne programe usavršavanja u Švedskoj, Finskoj i Hrvatskoj, od magistarskog studija do poduzetničkih akceleratora. Suradivali su s brojnim domaćim i međunarodnim tvrtkama na projektima produkt dizajna i art direkcije, a paralelno razvijaju vlastite projekte u suradnji s lokalnim obrtnicima. Dobitnici su brojnih domaćih i međunarodnih priznanja u području produkt dizajna, uključujući pet nagrada Red Dot.

Lukšić, Srđan

Srđan Lukšić (Supetar, 1980.) diplomirao je 2005. godine na Arhitektonskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu. Od 2006. godine zaposlen je u projektnom uredu Arhipolis, gdje kao autor i suradnik sudjeluje na projektima različitih mjerila i tipologija, od individualnog i kolektivnog stanovanja do turističkih, društvenih i javnih građevina. Od 2020. godine vodi vlastiti arhitektonski ured u Splitu. Dobitnik je posebnog priznanja ARTUR za Hotel Split u Podstrani (2014., s Adom Kezić), nagrade Big SEE za Hotel Salona Palace (2019., s Adom Kezić), a za isti projekt bio je nominiran za Nagradu Mies van der Rohe. Godine 2023. primio je nagradu Tripun Bokanić za grobnicu obitelji Lukšić i Rendić.

Lumezi, Lazer Rok

Lazer Rok Lumezi (Skadar, 1945.) svoje vrijeme troši na skupljanje godina, kamenja, slika, stanja i kilometara. Istražuje inženjering sviđanja, promjena, pamćenja i začudnosti. Lumezi djeluje na području primijenjene umjetnosti i kiparstva malih formi te je jedan od istaknutijih autora umjetničkog nakita. Godine 1972. otvorio je vlastiti zlatarski i filigranski obrt, postavši vrlo vješt u svome radu. No unutarnji kreativni nemir, ili bolje rečeno osjećaj nužnosti da bude

umjetnik, potaknuo ga je na hrabar iskorak: unosni obrt, koji je uključivao i aspekte serijske proizvodnje te komercijalne isplativosti većih količina nakita, od 1980. godine zamijenio je izradom unikatnog nakita ili, rjeđe, nakita u ograničenom broju oblikovnih varijacija. Drugim riječima, Lumezi se tada stavio na vjetrometinu umjetničkog tržišta i slobodne profesije, sa svim popratnim egzistencijalnim rizicima.

Ljubičić, Boris

Boris Ljubičić potvrđeni je istraživač na polju vizualnih komunikacija i dizajna. Njegova relevantna međunarodna reputacija izgrađena je na hrvatskim opcijama, lokalnom jeziku i kulturi, koju uzdiže uz bok velikih svjetskih sila. Njegovi radovi citati su i postulati u svim kategorijama: plakat, knjiga, TV-dizajn, tipografija i vizualni identitet. Godišnje izlaže na pet do šest najcjenjenijih žiriranih izložbi, a radovi mu se pojavljuju u stručnim knjigama, časopisima, godišnjacima i posebnim izdanjima koja određuju povijest dizajna u svijetu. Njegovi radovi su neujednačeni, izazovni i zbunjujući. Kao autor s prostora tranzicije posebno se posvetio prostoru i identitetu Hrvatske u sportu, kulturi, gospodarstvu, javnim medijima i politici. U potrazi za hrvatskim identitetom žrtvovao je vlastitu inventivnost i osobno podredio općem. Njegova međunarodna razlikovnost nije stil ili rukopis, već koncept kojim oblikuje javno mišljenje služeći se vizualnim komunikacijama i grafičkim dizajnom. Veliki projekti njegov su cilj pa mu je pridodan epitet „državni“, iako ga s te strane nitko nikada nije angažirao. Gotovo za sve svoje radove izabrao se putem natječaja. Rado drži originalna predavanja najširoj publici, kao i stručnoj javnosti. Godine 2002. pokrenuo je inicijativu za oblikovanje našeg kontinenta EUROPA 2020. Njegov STUDIO INTERNATIONAL ne nosi uobičajeno ime vlasnika i dizajnera. Bio je predsjednik Hrvatskog dizajnerskog društva (2005.-2007.) i pokretač ideje o Hrvatskom dizajn centru. Dobitnik je velikog broja najprestižnijih međunarodnih nagrada i priznanja u zemlji i inozemstvu.

Magzan, Anto

Anto Magzan (Zenica, Bosna i Hercegovina, 1979.) od 1998. godine živi i radi u Zagrebu. Profesionalnu karijeru započeo je u Večernjem listu, a nastavio u fotoagenciji Pixsell. Od 2017. godine djeluje kao samostalni umjetnik te se paralelno bavi umjetničkom, novinskom i komercijalnom fotografijom. Do sada je izlagao na dvanaest samostalnih i više od šezdeset skupnih izložbi. Član je Hrvatskog novinarskog društva od 2006. godine, ULUPUH-a od 2014. godine te Hrvatske zajednice samostalnih umjetnika od 2015. godine. U ULUPUH-u je

obnašao dužnost predsjednika Nadzornog odbora od 2017. do 2022. godine. Od 2023. godine član je Društva za zaštitu novinarskih autorskih prava.

Maravić, Lea

Lea Maravić (Zagreb, 1977.) diplomirala je na Sveučilištu u Zagrebu (MBA, 2001.), nakon čega započinje karijeru u IT sektoru. Tijekom boravka u Ujedinjenom Kraljevstvu završava poslijediplomski studij krajobrazne arhitekture na Oxford College of Garden Design, a profesionalni put nastavlja u Kanadi. U Engleskoj i Kanadi nagrađivana je za dizajn privatnih vrtova te surađuje s američkom umjetničkom galerijom na međunarodnom tržištu umjetnina. Po povratku u Hrvatsku 2020. godine upisuje Akademiju primijenjenih umjetnosti u Rijeci, gdje trenutno završava diplomski studij kiparstva. Kao multimedijalna umjetnica istražuje različite medije, s naglaskom na skulpturu i trodimenzijske objekte, ali i performativne projekte ostvarene u suradnji s umjetnicima i izvođačima.

Martin, Roman

Roman Martin fotograf je i osnivač Croatia Photo Academy. U svom radu posvećen je istraživanju vizualnih narativa kroz putovanja i edukaciju. Fokusira se na dijalog između suvremene arhitekture, tradicije i društvenih promjena, koristeći fotografiju kao alat za dokumentiranje „nove energije“ u javnom prostoru. Kroz brojne radionice koje vodi u Hrvatskoj i inozemstvu promiče tehničku izvrsnost, ali i kritičko promišljanje dizajna svakodnevice. Njegov rad karakteriziraju snažan grafizam, istraživanje tekstura te propitivanje odnosa tijela i prostora. Fotografijom nastoji istraživati ulogu vizualnog umjetnika u suočavanju s tehnološkim i estetskim izazovima suvremenog društva.

Martinić, Miro

Miro Martinić (Zagreb, 1967.) od mladosti se bavi fotografijom, a još tijekom srednjoškolskog obrazovanja intenzivno proučava fotografske tehnike i razvija vlastiti autorski izraz. Posebno ga inspiriraju linije pejzaža i lica ljudi koji ga okružuju. Zagorski pejzaži i portreti ljudi toga kraja bili su tema njegove prve samostalne izložbe 1988. godine. Od 1994. godine u potpunosti se posvećuje fotografiji kao profesionalnom pozivu. Tijekom karijere bavio se kazališnom fotografijom, reportažom, portretom, fotografijom arhitekture, hrane i modnom fotografijom, razvijajući prepoznatljiv autorski pristup. Profesionalno surađuje s brojnim tvrtkama, dok u umjetničkom radu inspiraciju pronalazi u suradnji sa scenskim, glazbenim i likovnim umjetnicima

te u intimnom bilježenju trenutaka. Intenzivno se bavi i njegovanjem starih fotografskih tehnika. Član je ULUPUH-a i Hrvatske zajednice samostalnih umjetnika. Živi i radi u Zagrebu.

Martinović Kunović, Saša

Saša Martinović Kunović rođena je i živi u Zagrebu. Diplomirala je na Višoj školi za tekstil i odjeću te 1993. godine na Akademiji likovnih umjetnosti u Zagrebu (Nastavnički odsjek, smjer slikarstvo) u klasi profesora Zlatka Kesera. Radila je kao profesorica likovne kulture, voditeljica Službe za izdavaštvo i izlagaštvo Akademije likovnih umjetnosti u Zagrebu te kao samostalna umjetnica. Danas djeluje kao voditeljica Galerije Modulor pri Centru za kulturu Trešnjevka u Zagrebu, gdje je organizirala više od stotinu izložbi te koordinirala brojne projekte iz područja likovnosti, arhitekture i urbanizma. Održala je desetak samostalnih i sudjelovala na tridesetak skupnih izložbi. Posljednjih godina u umjetničkom radu primarno se bavi keramikom i njezinim mogućnostima u sinergiji s drugim medijima, kao i analognom fotografijom. Članica je Kerameikona, Glineraja i ULUPUH-a.

Medin, Zvonimir

Diplomirao je na Grafičkom fakultetu u Zagrebu, surađuje s Barbarom Babić. Njihov zajednički rad karakterizira ulazak u područja koja suvremeni dizajn često zanemaruje – od tehnološkog otpada i marginaliziranih društvenih skupina do zaboravljenih svakodnevnih rituala.

Mihaljčićin, Nataša

Nataša Mihaljčićin samostalna je umjetnica iz Zagreba. Kao modna dizajnerica djeluje od 1993. godine. Bila je suosnivačica i koautorica modnog studija I-GLE, s kojim je ostvarila tridesetak dizajnerskih i modno-dizajnerskih projekata.

Od 2019. godine djeluje samostalno, primarno se baveći pletivom, tehnikama ručnog rada te redizajnom tradicionalnih dekorativnih tekstilija, koje transferira u kontekst suvremenog odijevanja. Za svoj je rad višestruko nagrađivana. Među recentnim priznanjima izdvajaju se nagrada na Bijenalnoj izložbi dizajna održanoj u Laubi 2023. godine u kategoriji profesionalnog modnog dizajna te Elle Style Fashion Award za najbolju modnu dizajnericu 2024. godine.

Mikluš, Lidija

Lidija Mikluš završila je Školu primijenjene umjetnosti i dizajna te Studij dizajna Arhitektonskog fakulteta u Zagrebu, gdje je magistrirala 2001. godine. Od tada profesionalno djeluje kao dizajnerica i art directorica u marketinškim agencijama i studijima, radeći na projektima za brojne renomirane brendove. Godine 2016. osniva vlastiti studio LILIPOP DESIGN, u kojem nastavlja djelovati na području grafičkog i industrijskog dizajna te dizajna interijera. Istodobno pokreće i vlastiti brend namještaja i dodataka Tabushi, usmjeren na oblikovanje javnih i privatnih prostora. Članica je Hrvatske zajednice samostalnih umjetnika i ULUPUH-a. Izlagala je na međunarodnim sajmovima i žiriranim izložbama u Zagrebu, Rovinju, Skopju, Beogradu, Frankfurtu i Tokiju.

Milovac, Tihomir

Tihomir Milovac (1956.) profesor je povijesti umjetnosti i etnologije, kustos i kazališni scenograf. Od 1977. godine ostvario je niz scenografija u zagrebačkim, nacionalnim i inozemnim kazalištima. Dobitnik je više domaćih i međunarodnih nagrada i priznanja za kazališni rad. Kao kustos Muzeja suvremene umjetnosti u Zagrebu djelovao je od 1984. godine do umirovljenja 2021. godine. Autor je brojnih izložbi u Hrvatskoj i inozemstvu, pri čemu se najčešće bavio novim medijima te fenomenima povijesnih avangardi i neoavangardi. Član je ULUPUH-a od 1988. godine, danas u statusu emeritusa. Izlagao je na više samostalnih i skupnih izložbi.

Momčilović, Jura

Jura Momčilović (2003.) interdisciplinarni je umjetnik i student diplomskog studija na Akademiji likovnih umjetnosti u Zagrebu. Obrazovanje je započeo u Školi primijenjene umjetnosti i dizajna, smjer grafički dizajn, a u svojoj umjetničkoj praksi spaja tradicionalne medije s 3D modeliranjem (Blender) i generativnim alatima. Među njegovim značajnijim projektima ističu se istraživanje Bauhaus Ecologies (Bauhaus Dessau Foundation), eksperimentalni film Hrvatski Rex i razvoj videoigre Sediment. Suosnivač je studentskog kluba J10 i član organizacijskog odbora 20. Cash&Carryja. U svom radu bavi se dekonstrukcijom sustava znanja i istraživanjem digitalne erozije kroz spoj vizualnih komunikacija i suvremenih tehnologija.

Mrčela, Ivana

Ivana Mrčela (Čakovec, 1984.) diplomirala je modni dizajn na Tekstilno-tehnološkom fakultetu u Zagrebu 2007. godine, nakon čega upisuje Akademiju likovnih umjetnosti u Zagrebu, gdje je 2012. diplomirala u klasi profesora Svjetlana Junakovića.

Iza nje su 24 samostalne i 99 skupnih izložbi u Hrvatskoj i inozemstvu te više nagrada i priznanja. Članica je HDLU-a i ULUPUH-a. Živi i radi u Zagrebu, gdje djeluje kao docentica na Tekstilno-tehnološkom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu, na Zavodu za dizajn tekstila i odjeće.

Naerlović, Dunja

Dunja Naerlović (1987.) magistra je inženjerka arhitekture i urbanizma. Od 2006. godine bavi se izradom konceptualnog umjetničkog nakita te sudjeluje na brojnim skupnim izložbama u Hrvatskoj i inozemstvu. Članica je ULUPUH-ove Sekcije za oblikovanje plemenitih kovina i umjetnički nakit od 2016. godine. Dobitnica je ULUPUH-ove Nagrade za najboljeg mladog umjetnika 2019. godine. Živi i radi u Zagrebu.

Nikpalj Polondak, Natalija

Natalija Polondak Nikpalj (Zagreb, 1971.) redovita je profesorica na Akademiji likovnih umjetnosti Sveučilišta u Zagrebu. Oblikovanje vizualnih komunikacija magistrirala je na poslijediplomskom studiju dizajna na Akademiji za likovnu umjetnost i dizajn u Ljubljani.

U svom profesionalnom i istraživačkom radu bavi se pitanjima vizualnog identiteta, tipografije, sustavima znakova te komunikacijskim i edukacijskim aspektima dizajna. Vodi programe i radionice iz područja istraživačkog dizajna te je autorica stručnih eseja, priručnika i publikacija.

Profesionalna je članica Hrvatskog dizajnerskog društva i ULUPUH-a, Sekcije za grafički dizajn i vizualne komunikacije.

Ninčević, Luca

Luca Ninčević završila je studij Arhitekture i urbanizma te nekoliko godina radila u struci, nakon čega je shvatila da ne voli ni arhitekturu ni urbanizam. Danas studira Dizajn vizualnih komunikacija na Umjetničkoj akademiji u Splitu. U slobodno vrijeme radi kao scenografkinja i pritom otkriva da posao zaista ne mora biti tlaka kada ga čovjek voli.

Odrčić, Zlatko

Zlatko Odrčić (Velika Gorica, 1951.) u Zagrebu je završio petogodišnju Školu primijenjenih umjetnosti, Odjel za obradu metala u klasi prof. Hrvoja Ljubića. Od 1972. godine radi kao dizajner u Radionici primijenjenih umjetnosti. Tijekom godina samostalno i timski realizira brojne projekte i surađuje s mnogim eminentnim autorima. Bavi se kreiranjem i izradom umjetničkog unikatnog nakita, plitkih reljefa, medalja, plaketa te skulptura komornog formata.

Uz to slika, izrađuje suvenire i arheološke replike, restaurira srebrne i zlatne starine, ilustrira knjige. Autor je godišnjih nagrada grada Velika Gorica. Dobitnik je nagrada i priznanja za suvenire, a nakit mu je osim na izložbama bio prikazan i na nekoliko modnih revija.

Sudjelovao je na 78 skupnih izložbi, a svoj rad predstavio je na trinaest samostalnih izložbi. Sudjelovao u projektu Ministarstva kulture Republike Hrvatske Suvremeni hrvatski nakit, izložbi koja je predstavljala Hrvatsku po svijetu od Finske do Kine. Sudionik u Domovinskom ratu. Član je ULUPUH-a od 1999. godine. Živi i stvara u svom ateljeu u Velikoj Gorici.

Ognjanovac, Ivana

Ivana Ognjanovac (Vukovar, 1983.) samostalna je likovna umjetnica. Završila je Školu primijenjene umjetnosti i Akademiju likovnih umjetnosti u Zagrebu. Članica je Hrvatskog društva likovnih umjetnika i Hrvatske zajednice samostalnih umjetnika. Od 1999. godine izlaže u zemlji i inozemstvu. Većinu samostalnih projekata realizirala je kroz međunarodne rezidencijalne programe. Godine 2018. započinje rad na filmu prvim suradničkim projektom s Mare Šuljak, Meni je bolje kad ti šutiš. Njihova suradnja temelji se na odnosu digitalnih i klasičnih medija. Godine 2025. njezin film Žena kuća osvojio je drugu nagradu u kategoriji eksperimentalnog filma na 56. Reviji hrvatskog filmskog stvaralaštva. Uz umjetnički rad bavi se i pedagoškim djelovanjem. Živi i radi u Zagrebu.

Pavelić, Davor

Davor Pavelić rođen je u Samoboru. Završio je Školu primijenjene umjetnosti i Akademiju likovnih umjetnosti u Zagrebu. Kao samostalni umjetnik bavi se konceptualnim izložbenim projektima te od 1990. godine izlaže na samostalnim i skupnim izložbama u Hrvatskoj i inozemstvu. Profesionalno se ilustracijom bavi od 1997. godine, paralelno s umjetničkim radom. Suraduje s brojnim domaćim i međunarodnim izdavačima i medijima, među kojima su Večernji list, Jutarnji list, Znanje, The New York Times, The Boston Globe, Adweek, Wired UK, Harvard Business

Review, Stanford Social Innovation Review, Berliner Zeitung i POLITICO. Ilustrira za djecu i odrasle te surađuje s izdavačima, dnevnim novinama, časopisima i reklamnim agencijama. Za svoj je rad primio više domaćih i međunarodnih nagrada i priznanja.

Pavetić Kranjčec, Petra

Petra Pavetić Kranjčec (Zagreb, 2000.) završila je preddiplomski i diplomski studij Animiranog filma i novih medija na Akademiji likovnih umjetnosti u Zagrebu. Dobitnica je Nagrade Ivan Martinac na Splitskom filmskom festivalu za film Corpus (2019.), Nagrade za najbolji studentski film na Međunarodnom danu animacije za film Od Petera za Aidu (2025.), treće nagrade na 50. Reviji hrvatskog filmskog stvaralaštva za film Kućica za ptice te posebnog priznanja na Vukovar Film Festivalu za film Od Petera za Aidu. Održala je tri samostalne i sudjelovala na osamnaest skupnih izložbi.

Trenutno radi na produkciji dugometražnog animiranog filma Una u produkciji BAP Animation Studija.

Pavičić, Zdenko / Heljić, Tin / Plosnić, Luči / Tomić, Mira

Autorski tim arhitekata Tin Heljić, Luči Plosnić, Mira Tomić i Zdenko Pavičić djeluju između projektantske, nastavne i umjetničke prakse. Obrazovani u Zagrebu i Splitu, rade na javnim i društvenim projektima te sudjeluju u nastavnim i istraživačkim procesima. U svom radu istražuju odnose prostora, atmosfere i kolektivnog iskustva, koristeći tehnološke alate i spekulativne pristupe. Njihova praksa obuhvaća natječaje, izložbe i interdisciplinarnu suradnju, s naglaskom na odnos arhitekture, krajolika, umjetnosti i društva.

Peček, Vedrana

Vedrana Peček (1997.) tekstilna je umjetnica i bojadisarica te diplomirana inženjerka tekstilnog i modnog dizajna. Njezina umjetnička praksa usmjerena je na održivu proizvodnju prirodnih bojila, tinti i pigmenta. Kao umjetnica s invaliditetom razvija metodologiju rada oblikovanu prilagodljivošću i otpornošću. U vlastitom vrtu uzgaja biljke za bojanje, održavajući neposredan odnos s materijalima koje koristi u radu. Svaka faza procesa, od uzgoja i berbe do ekstrakcije i primjene, dio je njezina istraživanja održivih pristupa tekstilu. Uz umjetničko stvaranje vodi radionice bojadisanja i promiče primjenu biljnih bojila u modi i tekstilnoj proizvodnji. Članica je ULUPUH-a i HDLU-a. Svoj rad predstavila je

na samostalnim i brojnim skupnim izložbama te festivalima u Hrvatskoj i inozemstvu, a surađivala je i s lokalnim dizajnerima te cvjetnim ateljeima.

Perkov, Fran

Fran Perkov završio je Školu primijenjenih umjetnosti i dizajna u Zagrebu, smjer dizajn tekstila, te preddiplomski studij na Nastavničkom odsjeku Akademije likovnih umjetnosti u Zagrebu, gdje je stekao zvanje prvostupnika edukacije likovne kulture.

Kao maturant počinje raditi kao asistent u kreativnom procesu hrvatskog modnog dizajnera Roberta Severa. Sudjelovao je u izradi nekoliko modnih kolekcija te radio ilustracije za kampanje. Trenutno radi kao voditelj tečaja šivanja i krojenja te asistira u izradi vjenčanica u SCHAPÉ DESIGNu.

Petrač, Luka

Luka Petrač (Zagreb, 1980.) diplomirao je 2001. godine na Učiteljskoj akademiji u Zagrebu, a 2006. godine na Grafičkom odsjeku Akademije likovnih umjetnosti Sveučilišta u Zagrebu u klasi profesorice Nevenke Arbanas. Izlagao je na samostalnim i skupnim izložbama u Hrvatskoj i inozemstvu, među ostalim u Zagrebu, Dubrovniku, Splitu, Rabu, Bratislavi, Bariju, Krakovu, Skopju, Johannesburgu i Juangriegou. Osim slikarstvom, bavi se i primijenjenom umjetnošću. Dobitnik je više domaćih i međunarodnih nagrada za slikarska ostvarenja te autor javnih radova izvedenih u tehnikama mozaika i vitraja u Hrvatskoj i Sloveniji. Zaposlen je u umjetničko-nastavnom zvanju redovitog profesora na Učiteljskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu, a honorarno predaje i na Akademiji likovnih umjetnosti Sveučilišta u Zagrebu. Član je Hrvatskog društva likovnih umjetnika, Društva plovdivskih umjetnika (Bugarska) i Matice hrvatske.

Pezdevšek, Tena

Tena Pezdevšek djeluje u Zagrebu na području vizualnih komunikacija i primijenjene umjetnosti, s fokusom na tekstil kao prošireno polje suvremenog dizajna. Kroz autorsku platformu Boobie Traps razvija projekte koji istražuju odnose tijela, identiteta i društvenih normi unutar vizualne kulture. Njezin rad usmjeren je na propitivanje granica između funkcionalnog predmeta i konceptualnog objekta, pri čemu tekstil koristi kao medij za artikulaciju društveno angažiranih tema. Pristup joj karakteriziraju reducirani vizualni jezik, naglašena simbolika i interes za transformaciju svakodnevice u prostor kritičkog dijaloga.

Pleše, Vesna

Vesna Pleše završila je Školu primijenjene umjetnosti i Filozofski fakultet u Zagrebu. Više od pedeset godina bavi se ručnim tkanjem različitih vrsta tekstila, tapiserija, čilima, sagova te tkanina za odjeću i interijere. U svom radu eksperimentira različitim materijalima koje sama boji te istražuje mogućnosti tradicionalnog tkanja na stanu kako bi stvarala suvremene tkanine. Posljednjih tridesetak godina najčešće radi u ondulé tehnici, rijetko korištenoj tehnici tkanja japanskog podrijetla. Priredila je nekoliko samostalnih izložbi, među ostalima u Kuli Lotrščak i Gliptoteci HAZU, te redovito izlaže na skupnim izložbama u Hrvatskoj i inozemstvu, uključujući Trijenale tapiserije u Łódžu i Scythia Kherson.

Pokos Vujec, Snježana

Snježana Pokos Vujec članica je Hrvatske zajednice samostalnih umjetnika i ULUPUH-a, gdje obnaša dužnost potpredsjednice te predsjednice Sekcije za keramiku, porculan i staklo. Do sada je ostvarila šest samostalnih i sudjelovala na više od šezdeset skupnih izložbi u Hrvatskoj i inozemstvu te na brojnim simpozijima i umjetničkim rezidencijama. Dobitnica je više nagrada i priznanja, među kojima se ističe Godišnje priznanje za poseban doprinos ugledu ULUPUH-a za 2025. godinu. Njezini radovi nalaze se u zbirkama i muzejima u Hrvatskoj i inozemstvu, među ostalima u Muzeju za umjetnost i obrt, Galeriji Žula, Zbirci Solidee Guerere, Muzeju porculana u Rigi, FuLe Museumu u Kini, Cidi Kacemu u Tunisu, Zbirci minijature Rijeka te Mark Rothko Art Centru u Daugavpilsu u Latviji. Živi i radi u Varaždinu.

Poljak, Lili

Lili Poljak završila je studij fizičke i zdravstvene kulture (kineziologije) u Splitu. Godine 1989. odlazi u Berlin, gdje kao gostujuća studentica pohađa Fachhochschule für Gestaltung u Pforzheimu. Ondje se susreće s tehnikom filcanja na kolegiju Installation Art, nakon čega nastavlja istraživati filc, njegove mogućnosti i ekspresivnost kao materijala. Usavršava tehniku mokrog filcanja vune i izradu pokrivala za glavu u specijaliziranoj manufakturi filca. Vuneni filc medij je njezina umjetničkog izraza, bilo da je riječ o dizajnerskom, kazališnom ili modnom artefaktu, odnosno funkcionalnoj skulpturi. Članica je ULUPUH-a i Hrvatske zajednice samostalnih umjetnika.

Prša, Matija

Matija Prša (1986.) rođen je u Zagrebu, gdje danas živi i radi kao umjetnik i dizajner nakita. Kao samouk autor više od deset godina istražuje odnose materijala, tijela i prostora, spajajući mjed, drvo i epoksi smolu u radovima koji balansiraju između uporabnog i skulpturalnog. Radi bez kalupa, pa svaki komad nastaje neposredno i nosi vlastitu priču, mijenjajući se kroz svjetlo i kut gledanja. Dodatno se usavršavao u obradi metala kod majstora Lazara Roka Lumezija. Nakit za njega nije samo ukras, već predmet koji prati tijelo i postaje dio osobnog izraza.

Rajki, Krešimir

Krešimir Rajki završio je Školu za tekstil, kožu i dizajn, smjer dizajner, te studirao etnologiju i indologiju. Od 2004. godine izlaže u Hrvatskoj i inozemstvu. Iste godine ostvario je samostalnu izložbu u Varaždinu pod pokroviteljstvom Veleposlanstva Japana te pokrenuo projekt Tisuću ždralova iz Hrvatske za Hirošimu. Sudjelovao je na izložbama Origami danas (2012.), Device.art 4.012 (2012.), Igra nabora (2013.), Transformacije i iluzije nabora (2015.), Feast on Paper u Šangaju (2021.), Poetika papira (2022.), Životopis lutke (2025.), Ispreplitanje: pleter (2025.), Opus Crucis (2026.) i Niti (ni)otkuda (2026.). Samostalno je izlagao na izložbama Labud (2017.), Titraji papira (2018.), Zašarani portreti (2018.), Lica lica (2019.), Gimnastika – kao origami bez papira (2021.), Portreti u tušu (2022.), Nevidljivi portreti (2023.), Nova lica (2024.) i Strukturiranje bjeline (2026.). Suradio je na izdanju knjige Origami Diagram Book (2021.).

Rajković, Dijana

Dijana Rajković (Zagreb, 1985.) samostalna je umjetnica. Izlagala je na više od pedeset žiriranih međunarodnih skupnih izložbi u Hrvatskoj i Europi te na tri samostalne izložbe u Zagrebu, Grožnjanu i Ivanić-Gradu. Voditeljica je radionica umjetničke keramike u Pučkom otvorenom učilištu Zagreb i Likovnom centru Zagreb. Članica je ULUPUH-a, Hrvatske zajednice samostalnih umjetnika i Likovnog kruga Grožnjan. Živi i djeluje u Zaprešiću, Zagrebu i Grožnjanu.

Rajšić, Marina

Marina Rajšić (Rijeka, 1995.) umjetnica je i dizajnerica vizualnih komunikacija. Diplomirala je Vizualne komunikacije na Akademiji primijenjenih umjetnosti u Rijeci 2019. godine. Godine 2018. objavila je umjetničku knjigu Umjetno(st) lijepo(g), za koju je nagrađena Rektorovom nagradom Sveučilišta u Rijeci. Finalistica je Nagrade Radoslav Putar

2022. te dobitnica 2. Nagrade Ivan Kožarić (2022.), koju dodjeljuju Muzej suvremene umjetnosti i Grad Zagreb. Dobitnica je Nagrade ULUPUH-a za najbolju mladu umjetnicu 2023. godine, a 2025. godine nagrađena je na XV. trijenalu hrvatskoga kiparstva. Njezini radovi nalaze se u zbirkama Muzeja suvremene umjetnosti u Zagrebu, Muzeja moderne i suvremene umjetnosti u Rijeci te Muzeja suvremene umjetnosti Istre u Puli. Članica je Hrvatske zajednice samostalnih umjetnika.

Reić, Ivana

Ivana Reić (Split, 1973.) nakon završenog arhitektonskog odjela Škole primijenjene umjetnosti i dizajna stručno obrazovanje nastavlja na Studiju dizajna Arhitektonskog fakulteta u Zagrebu. Bavi se dizajnom proizvoda i interijera, grafičkim dizajnom, fotografijom te osmišljavanjem digitalnih aplikacija koje korisnike ponovno stavljaju u interakciju s okolinom. Djeluje kroz vlastiti studio Design Office te je članica strukovnih udruga Hrvatskog dizajnerskog društva i ULUPUH-a. Izlagala je na brojnim skupnim izložbama u Hrvatskoj i inozemstvu te na dvije samostalne izložbe. Dobitnica je više stručnih nagrada. Živi i radi u Zagrebu.

Richter, Vjenceslav / Richter+ / Prostor

Vjenceslav Richter (1917. – 2002.) jedan je od najistaknutijih protagonista hrvatskog i europskog modernizma 20. stoljeća. Arhitekt, umjetnik, dizajner i teoretičar, tijekom cijelog stvaralačkog života istraživao je odnose između umjetnosti, arhitekture, znanosti i tehnologije, razvijajući viziju dizajna kao otvorenog sustava koji oblikuje društvo.

Kao suosnivač avangardne skupine EXAT 51 afirmirao je ideju sinteze svih umjetnosti te snažno utjecao na razvoj modernističke misli u Hrvatskoj. Njegov opus obuhvaća arhitektonske projekte, izložbene paviljone, urbanističke studije, skulpture, prostorne instalacije i dizajn namještaja. Među najznačajnijim ostvarenjima ističe se Jugoslavenski paviljon na Svjetskoj izložbi Expo 58 u Bruxellesu, jedno od ključnih djela poslijeratne hrvatske arhitekture. Iako je ostvario značajan međunarodni utjecaj, velik dio njegovih prijedloga za namještaj ostao je sačuvan tek u skicama, maketama i prototipovima. Ti radovi svjedoče o Richterovu istraživačkom pristupu, u kojem objekt nije konačan cilj, nego sredstvo za promišljanje prostora, funkcije i budućih mogućnosti dizajna. Platforma Richter+ okupila je dizajnerske studije Numen/For Use, Neisako i Grupa, koji su zajednički razvili arhivske nacрте Vjenceslava Richtera

u suvremene proizvode. U suradnji s Prostorijinim timom za istraživanje i razvoj, nerealizirani koncepti pretočeni su u funkcionalne komade namještaja koji zadržavaju Richterov eksperimentalni duh, istodobno odgovarajući suvremenim standardima udobnosti, tehnologije i proizvodnje.

Rodić, Julijana

Julijana Rodić samostalna je vizualna umjetnica koja djeluje u dva područja: izradi unikatnog nakita od plemenitih kovina i oblikovanju suvenira inspiriranih hrvatskom kulturnom baštinom. Do sada je održala šest samostalnih i sudjelovala na osamnaest skupnih izložbi. Članica je ULUPUH-a i Hrvatske zajednice samostalnih umjetnika.

Dobitnica je treće nagrade na Hrvatskom natječaju za dizajn i izradu umjetničkog nakita 1999. godine te prve nagrade na istom natječaju 2000. godine.

Za sebe voli reći da je istraživačica oblika.

Rogina, Kora

Kora Rogina (Zagreb, 2002.) studentica je diplomskog studija industrijskog dizajna na Studiju dizajna u Zagrebu. Sudjelovala je na brojnim izložbama i festivalima, među kojima su Zagreb Design Week, Godišnja izložba hrvatskog dizajna, DA! Festival i Zgraf. Dobitnica je godišnje nagrade Studija dizajna te više priznanja za studentski i autorski rad. Od 2021. do 2024. godine djelovala je kao glavna grafička dizajnerica udruge Kružok. Sudjelovala je na umjetničkoj rezidenciji Marvila Art District u Lisabonu, a 2026. godine predstavila se samostalnom izložbom Carrier Bag Theory (of Carrying Narratives) u Galeriji Hrvatskog dizajnerskog društva.

Rogulj, Milena

Milena Rogulj završila je Školu primijenjene umjetnosti u Zagrebu te diplomirala odjevni dizajn na Tekstilno-tehnoškom fakultetu. Aktivna je članica ULUPUH-a. Osnivačica je i voditeljica umjetničke organizacije Zeleni Balon, čiji je osnovni cilj pružanje podrške mladim dizajnerima. Na Kanarskim otocima vodila je radionicu visoke mode, a u Zagrebu vodi radionicu 54+ u suradnji s ULUPUH-om i Muzejom za umjetnost i obrt.

Ružić, Vedran

Vedran Ružić (Rijeka, 1986.) vizualni je umjetnik i jazz glazbenik. Diplomirao je 2018. godine slikarstvo na Akademiji primijenjenih umjetnosti u Rijeci. U recentnom radu razvija multimedijalnu praksu koja istražuje vrijeme kao društveno i materijalno uvjetovanu kategoriju kroz instalaciju, keramiku,

crtež, animaciju i zvuk. Autor je šest jazz albuma te dobitnik nagrade Porin 2017. godine. Iza sebe ima više od četrdeset samostalnih i petnaest skupnih izložbi u Hrvatskoj i inozemstvu.

Sekulić, Tamara

Tamara Sekulić (1991.) diplomirala je 2017. godine na Umjetničkoj akademiji u Osijeku, na Odsjeku za likovnu umjetnost, modul kiparstvo, stekavši zvanje magistre edukacije likovne kulture. Prethodno je završila Školu za tekstil, dizajn i primijenjene umjetnosti u Osijeku, smjer dizajn odjeće. Ostvarila je sedam samostalnih izložbi te sudjelovala na brojnim žiriranim skupnim izložbama u Hrvatskoj i inozemstvu. Aktivno sudjeluje u umjetničkim projektima, rezidencijama i simpozijima, kao i u likovno-pedagoškim usavršavanjima te izvođenju praktične nastave. Izražava se kroz skulpturu, tekstilne i prostorne instalacije, fotografiju i crtež. Živi i radi u Osijeku.

Slavenski, Dalibor

Dalibor Slavenski (Split, 1974.) umjetnički je autor koji se primarno bavi umjetničkom fotografijom kao sredstvom umjetničkog izražavanja. Fotografsku karijeru započeo je u Splitu tijekom školovanja, a nastavio ju je razvijati u Zagrebu. Sudjelovao je na brojnim domaćim i međunarodnim žiriranim te samostalnim fotografskim izložbama, za koje je višestruko nagrađivan. Član je Foto kluba Split, Foto kluba Zagreb i HULU-a Split, a od 2025. godine i Hrvatske zajednice samostalnih umjetnika te ULUPUH-a.

Sorić, Maja

Maja Sorić (1953.) autorica je skulpturalnog nakita i članica ULUPUH-a i HZSU-a. Živjela je i radila u Zagrebu, Beogradu, Duluthu (SAD), Dar es Salaamu (Tanzanija) i Kairu (Egipat). Iskustva različitih kultura snažno su obilježila njezin vizualni jezik.

Nakon diplomskog studija na Fakultetu političkih znanosti u Zagrebu usavršavala se na tečajevima crtanja i slikarstva te na studiju zlatarstva i dizajna nakita na Sveučilištu Helwan u Kairu. Dugi niz godina djelovala je kao slikarica, a potom se njezin interes prirodno prebacio s plohe na trodimenzionalnu „skulpturu za tijelo“ – eksperimentalni nakit koji istražuje materijal, pokret, teksturu i odnos tijela i prostora. Izlagala je u Hrvatskoj, Europi, SAD-u, na Bliskom istoku i u Africi. Njezini se radovi opisuju kao male skulpture koje žive na tijelu i brišu granicu između likovne umjetnosti i dizajna.

Stanišić, Ivan

Ivan Stanišić djeluje kao ilustrator i grafički dizajner, a ilustracija mu je primarni fokus i glavni oblik profesionalnog rada. Diplomirao je grafiku na Akademiji likovnih umjetnosti u Zagrebu. Njegov rad uključuje ilustratorske i dizajnerske suradnje s brojnim domaćim nakladničkim kućama, među kojima su Fraktura, Planetopija, Školska knjiga, Bodoni, Mala zvona, Biakova, Fluffy Rebel i HDKDM. Ilustrirao je knjige za djecu i odrasle.

Autor je nekoliko murala u javnom prostoru u Zagrebu, Zaboku, Vrbovcu i Osijeku. Godine 2024. ostvario je prvu samostalnu izložbu u Gradskoj galeriji Zabok, na kojoj je izložio opus ilustracija nastajao tijekom proteklih nekoliko godina.

Stoičić, Jefimija

Jefimija Stoičić (Niš, Srbija, 1992.) diplomirala je grafički dizajn na Fakultetu umjetnosti u Nišu, gdje je 2015. godine završila i diplomatske (master) akademske studije. Godine 2017. stekla je drugu magistarsku diplomu na Fakultetu digitalnih umjetnosti Sveučilišta Metropolitan u Beogradu, a zvanje doktorice umjetnosti stekla je 2019. godine na Fakultetu primijenjenih umjetnosti u Beogradu. Od 2016. godine zaposlena je na Fakultetu umjetnosti u Nišu, gdje danas radi u zvanju docentice na kolegiju Prostorna grafika pri Departmanu za primijenjene umjetnosti. Ostvarila je osamnaest samostalnih izložbi, od kojih dvije u Hrvatskoj, u Zagrebu i Trogiru, te sudjelovala na više od pedeset skupnih izložbi u zemlji i inozemstvu. Od 2014. godine u petnaest je navrata bila članica žirija na umjetničkim i književnim natjecajima. Članica je Mense od 2019. godine. Godine 2012. objavila je zbirku poezije Veze.

Strgar Kurečić, Maja

Maja Strgar Kurečić (Zagreb, 1972.) vizualna je umjetnica, fotografkinja i redovita profesorica na Grafičkom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu. Doktorica je znanosti iz područja digitalne fotografije i autorica brojnih znanstvenih radova.

Fotografijom se aktivno bavi od 1991. godine, a autorski izraz razvija u području konceptualne i apstraktne fotografije. Međunarodno je prepoznata projektima Other Worlds, Escape Landscapes i Floating Garden. Izlagala je na 21 samostalnoj i brojnim međunarodnim skupnim izložbama, a njezini se radovi nalaze u javnim i privatnim zbirkama.

Šahman, Staša

Staša Šahman (Jalta, 1975.) odrasla je u Zagrebu. Slikarica je, modna dizajnerica, kostimografinja i lutkarica s više od 30 godina rada u vizualnim i izvedbenim umjetnostima. Obrazovanje je stekla u Hrvatskoj i inozemstvu. Članica je ULUPUH-a, sekcija za lutkarstvo i fotografiju. Djeluje na sjecištu scenografije, fotografije, bodypaintinga i kostimografije. Sudjelovala je u kazališnim, modnim i umjetničkim projektima te surađivala s brojnim institucijama i festivalima. Dobitnica je nagrada za modni dizajn. Autorica je projekata koji spajaju lutku, tijelo i prostor kroz fotografiju i instalaciju. Aktivno vodi radionice i razvija interdisciplinarnu umjetničke prakse. Izlagala je na brojnim skupnim i nekoliko samostalnih izložbi.

Šimić, Gabrijela

Gabrijela Šimić (Zagreb, 1976.) modna je dizajnerica i kostimografinja koja već gotovo 25 godina stvara lutke i njihove čarobne svjetove. Od 2004. godine izlaže na samostalnim i skupnim izložbama u Hrvatskoj i inozemstvu, vodi radionice te sudjeluje na brojnim projektima i festivalima. U svom radu često oživljava motive i likove iz bogate hrvatske baštine i tradicije, uključujući narodne predaje i običaje, praslavensku mitologiju i bajke te arhetipske motive, spajajući tradicijske elemente sa suvremenim kontekstom. Prilikom izrade lutaka kombinira različite tehnike i materijale, a najviše polimernu glinu, suhu filcanu vunu i papirnu glinu. Članica je ULUPUH-a, HULULK-a i Hrvatske zajednice samostalnih umjetnika.

Šoša, Frane

Frane Šoša dizajner je tekstila i odjeće koji djeluje kroz obrt vasco. Bavi se dizajnom i izradom odjeće, modnih dodataka i kostima, a aktivno djeluje i na filmskim setovima.

Njegov rad odlikuje spoj estetske inovativnosti i kritičkog promišljanja mode i društva. Osim dizajnerskog rada, bavi se edukacijom kroz radionice šivanja, tiska i istraživanja utjecaja odijevanja na identitet i zajednicu. Svojim djelovanjem potiče dijalog, preispituje ustaljene modne kodove i zagovara društvene promjene kroz dizajn.

Sensus Design Factory / Špoljar, Nedjeljko / Špoljar Kristina / Novak, Stanislav

Sensus Design Factory, neovisni dizajn-studio iz Zagreba, sudjelovao je na više od stotinu hrvatskih i međunarodnih izložbi grafičkog dizajna i dobitnik je više od trideset nagrada vodećih svjetskih dizajnerskih organizacija i stručnih publikacija. Projekti studija redovito se uvrštavaju u referentne međunarodne preglede grafičkog dizajna te se nalaze u brojnim muzejskim kolekcijama dizajna.

Nedjeljko Špoljar (1969.) vlasnik je, kreativni direktor i voditelj S/P/P odjela zagrebačkog studija Sensus Design Factory. Njegovi radovi nalaze se u brojnim domaćim i inozemnim zbirkama dizajna, uključujući Kabinet grafike HAZU, Muzej za umjetnost i obrt Zagreb, Muzej za arhitekturu i dizajn u Ljubljani, Columbia University u New Yorku, Muzeum Plakatu w Wilanowie u Varšavi, Deutsches Buch-und Schriftmuseum u Leipzigu te Bibliothèque nationale de France u Parizu. Objavljivan je u stotinjak knjiga i periodičkih publikacija posvećenih dizajnu, arhitekturi i vizualnim umjetnostima. Bio je član žirija Communication Arts Design Annuala (2024.) i Art Directors Cluba New York (2025.).

Tomić, Ana / Krstačić Furić, Marino

Marino Krstačić-Furić i Ana Tomić diplomirali su grafiku na Akademiji primijenjenih umjetnosti u Rijeci, nakon čega započinju rad kao samostalni grafički dizajneri. Kontinuirano djeluju kao autorski duo usmjeren na projekte u području vizualnih komunikacija. Njihov rad obuhvaća art direkciju, dizajn knjiga i kataloga, razvoj vizualnih identiteta, ilustraciju te prostorne grafičke intervencije, uključujući dizajn izložbi i scenografiju. Profesionalni interes primarno usmjeravaju prema projektima u području kulture, umjetnosti i nezavisne scene, unutar kojih razvijaju istraživački i konceptualno promišljen pristup dizajnu. Članovi su Hrvatske zajednice samostalnih umjetnika (HZSU), Hrvatskog dizajnerskog društva (HDD) i Udruženja likovnih umjetnika primijenjenih umjetnosti Hrvatske (ULUPUH).

Treščec, Mario

Mario Treščec (Bjelovar, 1982.) završio je Srednju strukovnu školu u Đurđevcu, smjer frizer, a 2004. godine položio je majstorski ispit. Kontinuirano se usavršava kroz domaće i međunarodne stručne edukacije iz područja hairstylinga i make-upa. Od 2005. godine vlasnik je frizerskog salona Kefa u Zagrebu. Tijekom karijere sudjelovao je na

brojnim domaćim i međunarodnim natjecanjima, revijama, edukacijama i projektima te osvojio niz nagrada i priznanja za svoj rad u Hrvatskoj i inozemstvu. Sudjelovao je na svjetskim prvenstvima u Milanu, Moskvi, Chicagu i Parizu, a za postignute rezultate nagrađen je i priznanjima Hrvatske obrtničke komore. Uz rad u struci surađivao je na modnim, kazališnim, televizijskim i glazbenim projektima te djelovao kao edukator. Član je ULUPUH-a i Hrvatske obrtničke komore..

Tumpić, Anselmo / Prenc Opačić, Sara / Kauzlarić, Jelena / Kliman, Lucija / Brattoni, Aleta / Rosar, Andrea / Crnović, Hena

Od osnutka 2017. godine Studio Tumpić/Prenc potpisuje niz domaćih i međunarodnih projekata, od vizualnih identiteta i dizajna pakiranja do realizacije interaktivnih izložbi, koje su prepoznali i struka i mediji. Mnogi od tih projekata višestruko su nagrađivani na natjecanjima kao što su Cannes Lions, Pentawards, Red Dot Best of the Best, Dieline, European Design Award Best of Show, D&AD, Golden Drum, ILLD Award, London International Award, Design Intelligence Award, Cresta, Communication Arts, Art Directors Club, Grands Prix du Design, Epica, IdejaX, Somoborac, HDD Award i ZGDW Award, uključujući i priznanja Zagrebačkog salona.

Turner Fegić, Sonja

Sonja Turner Fegić umjetnica je i oblikovateljica umjetničkog nakita koja se, nakon rada u fotografiji, grafičkom dizajnu i digitalnim medijima, posvećuje suvremenom nakitu te istraživanju metala, emajla i forme. Sudjelovala je na brojnim skupnim izložbama i modnim projektima u Hrvatskoj i inozemstvu. Redovita je članica ULUPUH-a i Hrvatske zajednice samostalnih umjetnika.

Udovčić, Mirna

Mirna Udovčić arhitektica je čija je praksa usmjerena na rubna područja arhitekture. Arhitekturu propituje kroz nove medije i eksperimentira izvan okvira uobičajenih arhitektonskih alata. Crtežima i maketama daje glas nepoznatim prostorima i fenomenima: samoniklim vrtovima, ilegalnoj gradnji, alternativnoj fizici zgrade i virtualnom prostoru arhitektonskih softvera. Članica je neformalnog umjetničkog kolektiva m28. Sudjeluje na nagrađivanim

arhitektonskim natjecanjima, održala je više skupnih i samostalnih izložbi te je dobitnica nekoliko strukovnih nagrada. Rođena je u Zagrebu, gdje živi i radi.

Vidmar, Svebor

Svebor Vidmar (Zagreb, 1973.) završio je Školu primijenjene umjetnosti i dizajna u Zagrebu, slikarski odjel, u klasi prof. Darka Maleševića. Diplomirao je 1999. godine na Akademiji likovnih umjetnosti u Zagrebu, na Nastavničkom odsjeku, slikarski smjer, u klasi prof. Miroslava Šuteja. Od 2006. godine radio je kao viši stručni suradnik i voditelj Galerije Vladimir Filakovac, a od studenoga 2024. djeluje kao viši stručni suradnik za likovne programe u Centru kulture Dubrava. Godine 2018. dobio je Otkupnu nagradu Gradskog ureda za kulturu Grada Zagreba na Petom hrvatskom trijenalu crteža. Izlagao je na brojnim samostalnim i skupnim izložbama u Hrvatskoj i inozemstvu. Član je HDLU-a, ULUPUH-a, HDKDM-a i KERAMEIKON-a. Živi i radi u Zagrebu.

Višković, Iva

Iva Višković (Pula, 1977.) po struci je odjevna tehničarka. Keramiku i porculan usavršavala je 2008. i 2009. godine na Narodnom učilištu u Rijeci pod vodstvom prof. Borisa Rocea, a trenutno pohađa radionicu lijevanja bronce kod umjetnika i majstora lijevanja Branka Gulina. Bavi se oblikovanjem u keramici i porculanu. Izlagala je na brojnim samostalnim i skupnim izložbama u Hrvatskoj i inozemstvu, među ostalim u Hrvatskoj, Sloveniji, Švicarskoj, Sjedinjenim Američkim Državama, Argentini i Portugalu. Za svoj je rad primila više priznanja i nagrada, uključujući srebrnu plaketu na izložbi Keramika Rijeka 2010., počasnu diplomu na MIKS-u 20 te više očitovanja izvrsnosti na izložbama suvremene keramike. Članica je ULUPUH-a i Udruženja likovnih i književnih stvaralaca ULIKS iz Pule.

Višnjić, Dominik

Dominik Višnjić (Varaždin, 2000.) diplomirao je likovnu pedagogiju 2024. godine na Akademiji primijenjenih umjetnosti u Rijeci. U svom radu koristi se alternativnim grafičkim tehnikama, čiji su rezultat umjetničke instalacije koje holističkim pristupom povezuju različita osjetila ljudskog tijela. Dosad je izlagao na desetak samostalnih i dvadesetak skupnih izložbi, među kojima se ističu Hrvatski trijenale grafike u Klovićevim dvorima u Zagrebu, Zlatna lubenica u Muzeju suvremene umjetnosti Istre u Puli te nagrada na natječaju A4 Galerije umjetnina u Splitu.

Vivoda, Ana

Ana Vivoda (Rijeka, 1979.) diplomirala je na Odjelu za likovne umjetnosti Filozofskog fakulteta Sveučilišta u Rijeci, završila poslijediplomski studij Project Studies na Royal University College of Fine Arts u Stockholmu te doktorirala na Akademiji likovnih umjetnosti Sveučilišta u Zagrebu. Redovita je profesorica na Sveučilištu u Zadru. Priredila je brojne samostalne izložbe te sudjelovala na više od dvjesto međunarodnih izložbi, među kojima su Međunarodni trijenale grafike u Krakovu, Međunarodni bijenale grafike Guanlan u Kini te New Prints izložbe Međunarodnog grafičkog centra u New Yorku. Dobitnica je brojnih nagrada i priznanja, uključujući Nagradu Kabineta grafike HAZU na 3. hrvatskom trijenalu grafike, Nagradu 52. zagrebačkog salona, Nagradu Međunarodnog bijenala grafike Splitgraphic, posebno priznanje Print Award Carmen Arozena u Španjolskoj te Nagradu Grafičke zbirke Nacionalne i sveučilišne knjižnice na 5. hrvatskom trijenalu crteža.

Vodopija, Monika

Monika Vodopija diplomirala je Vizualne komunikacije na Studiju dizajna u Zagrebu, tijekom kojeg je sudjelovala na skupnim izložbama, radionicama i studentskim projektima. Profesionalno iskustvo stjecala je radeći unutar brenda i kreativne agencije, a potom je pokrenula vlastiti obrt i započela samostalnu djelatnost. Najviše je zanimaju projekti iz područja kulture i društva, no djeluje i u području brendinga, digitalnog dizajna i fotografije. U svom radu spaja konceptualni pristup, istraživanje i vizualno pripovijedanje, s fokusom na stvaranje promišljenih vizualnih rješenja.

Vrlić, Anton

Anton Vrlić (Split, 1957.) osnovno i srednjoškolsko obrazovanje završio je u Sinju. Diplomirao je 1982. godine na Akademiji likovnih umjetnosti u Zagrebu u klasi prof. Raoula Goldonija. Od završetka studija kontinuirano se bavi slikarstvom i grafikom, a posljednja dva desetljeća intenzivno istražuje medij stakla. Od 2007. do 2022. godine predavao je na Akademiji primijenjenih umjetnosti Sveučilišta u Rijeci, gdje je bio nositelj kolegija Staklo i Slikarstvo na preddiplomskim i diplomskim studijima. Od 2003. do 2023. godine surađivao je s Akademijom likovnih umjetnosti Sveučilišta u Zagrebu kao nositelj izbornog kolegija Tehnike i umjetnost stakla. Do sada je izlagao na 82 samostalnih i više od 200 skupnih izložbi u Hrvatskoj i inozemstvu te je višestruko nagrađivan za svoj

rad. Godine 2009. objavljena mu je monografija autora Borivoja Popovčaka u izdanju Nacionalne i sveučilišne knjižnice i Knjigre iz Zagreba.

Godine 2021. bio je hrvatski predstavnik na Europskom bijenalu stakla European Glass Context. Njegova djela nalaze se u muzejima, galerijama i zbirkama u Hrvatskoj i inozemstvu.

Želimorski, Iva

Iva Želimorski (Koprivnica, 2001.) završila je srednjoškolsko obrazovanje iz područja likovne umjetnosti i modnog dizajna u Varaždinu. Preddiplomski studij Modnog dizajna na Tekstilno-tehnološkom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu završila je 2024. godine, a trenutno pohađa diplomski studij Dizajna tekstila na istom fakultetu. Tijekom studija stručnu praksu odradila je u RUTI na Cresu pod mentorstvom dizajnerice Vesne Jakić te je bila među 10 % najuspješnijih studenata svoje generacije. Izlaže od 2014. godine te je do sada sudjelovala na više od petnaest skupnih izložbi i projekata u Hrvatskoj i inozemstvu, uključujući izložbe u Portugalu, Bosni i Hercegovini i Rumunjskoj. Dobitnica je prve nagrade na 15. međunarodnom likovnom natječaju „Boje jeseni“ u Rumunjskoj (2019.). U svom radu istražuje tekstilne tehnike poput kukičanja, suhog i mokrog filcanja, ručnog veza i tehnike faux chenille, s posebnim interesom za taktilnost materijala. Godine 2026. postala je studentica-pripravnica ULUPUH-ove Sekcije za tekstilno stvaralaštvo.

Županić Benić, Marijana

Marijana Županić Benić izvanredna je profesorica na Katedri umjetničkog područja Učiteljskog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu i multimedijalna umjetnica. Doktorirala je pedagogiju na Filozofskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu. Umjetničkim i umjetničko-pedagoškim radom bavi se više od 25 godina. Lutkarstvom, vizualnim kazalištem i kazalištem poetskih slika počela se baviti kao članica grupe Fasade ZKM. Izlagala je na brojnim samostalnim i skupnim izložbama te kreirala lutke i scenografije za lutkarske predstave. Članica je ULUPUH-a, HDLU-a i UNIMA-e. Autorica je knjiga O lutkama i lutkarstvu i Lutka/r/stvo i dijete. Godine 2022. osnovala je i pokrenula lutkarski festival Učiteljskog fakulteta LUF UF. Uz umjetnički rad bavi se i znanstvenim radom, osobito istraživanjima u umjetničkom području.

